

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 25

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 12

תאריך הוועדה : י"ג באייר תשפ"ה (11.5.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:08

שעות סיום הוועדה : 12:38

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M I R ים

לורה ורטון:

לפני זה, לפני זה, אפשר לשאול משהו?

יוחנן וייצמן:

כן, יש, יש,

לורה ורטון:

אולי זה מאוחר, אבל בזמנו דיברו גם בוועדת כספים על מיליון שקל לשימור, ואני לתוכניות מפורטות הבנתי שזה אושר, ופתאום גיליתי שזה רק נתנו 400 אלף.

יוחנן וייצמן:

לא, לא אישרו כלום, מה שהמהנדס אמר, אני אעשה, אני אתן, אני אוסיף, אני ביקשתי ממנה להוסיף עוד תקנים, דווקא הכוונה שלי היה (לא ברור) אם את זוכרת את הדיון, והוא לא, גם אם אתה רוצה להשלים את הרשימות שימור רציתי ש - ,

רפאל:

פתחתי הקלטה, אולי רק לפתוח את היום,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זהו, אנחנו דיברנו עוד לפני הדיון, בסדר, אבל יללה התחלנו באמת. טוב, בוקר טוב לכולם, תאריך י"ג באייר תשפ"ה, אנחנו מתחילים וועדת שימור, מספר 25, נוכחים איתנו חברת הנהלה דוקטור לורה ורטון, הממונה על המחלקה אדריכלית שרון דינור, ואני יוחנן וייצמן, היושב ראש, יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה מורן בן זיו, ואנחנו מתחילים. התיק הראשון הוא הרב חגיז, היינו בסיור, אני ויונתן עם ה - ,

שרון דינור:

התיק הראשון רק נגיד שהוא תיק תב"ע, נכון? החדש, זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה תב"ע חדשה כן,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

בעצם בסיור עלו כמה דברים, אחד,

שרון דינור:

הקמרונו.

יוחנן וייצמן:

קמרון שנחשב, אז שוב, כנראה הרסו קמרון בניגוד להיתר, זה לא כנראה, בוודאי שהרסו, הקמרון הוא לא לשימור בתב"ע, יש פה תב"ע די חדשה, מלפני 5 שנים, התב"ע לא קבעה את הקמרונו לשימור, התב"ע קבעה את הקירות החיצוניים לשימור, להבדיל מהתב"ע ההיסטורית שקבעה רק קיר אחד לשימור, 2374 נתנה קיר אחד, יש תב"ע נקודתית שביקשה שתי קירות לשימור, ובעצם בהיתר יצא גם קמרון השימור, הוא הרס אותו. עכשיו, עכשיו זה לא בסדר שהוא הרס אותו, אני לא אוהב את הדברים האלה. בכל אופן כמובן זה לא אני, זה בעלים אחר, כל התירוצים שכבר שחוקים, אנחנו מכירים אותם בעל פה.

שרון דינור:

אני רק רוצה להגיד משהו אחד,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בהקשר הזה. יש לנו, יש לנו היתר בנייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מ – 2023, המחלקה חתומה עליו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בקשה לא בהיתר בנייה מאושר, סליחה בקשה להיתר, שהיא פתחתי אותה פה, מציגה את הקמרונו זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אותו מגיש בקשה, אותו מגיש בקשה, אל תגיד לי הגיש בקשה אחרת,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

זה, אבל זה קל מאוד לבדיקה,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? אני,

שרון דינור:

הוא נמצא וחתום על זה. עכשיו אני באמת רציתי לשחרר,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? זה מעניין את סבתא שלי, כי אני לא מאמין בכלל לסיפור,

שרון דינור:

רציתי להגיד שאני רציתי לרדת שמה שנהרס, איך, מאוד קשה להשיב, רציתי לשחרר מה זה. אבל אני חושבת יש פה עניין עקרוני כמערכת, אתם הוועדה, אתם העירייה, מישהו שעובד עלינו בצורה כל כך גסה, להמשיך להגיד לו - טוב, סבבה, הרסת יללה, זה פרס לעבריינים, וזה חמור. אז לפחות את זה לא, אתה יודע מה? כאילו,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל,

שרון דינור:

אין פה שקיפות, אין פה יושרה,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, אני בטוח, את צודקת,

שרון דינור:

עובדים פול גז על ניוטרל, מוציאים את הכוחות של המחלקה, במקום לעשות את הדברים החשובים האלה, הדברים האלה, הם מבזבזים את זה הולכים לסיורים, מבזבזים של הזמן שלך, גם אתה עובד ציבור, שצריך לשרת עוד דברים חוץ מזה, סתם זה פשוט מיותר, זה דעתי, זה,

לורה ורטון:

אני גם,

שרון דינור:

מסתכל אותי, מסתכל אותי, תאשרו תעשו מה שזה, אבל כאילו,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך בכל מילה, זה לא מקובל עלי, שקרנים, אני אמרתי את זה יותר בציניות לפני שאת אמרת את זה לא בציניות. אבל אני אמרתי, אנחנו אמרנו בדיוק את אותם מילים, רק אולי בדיון אחר, זה נכון, אבל מצד שני, אם אנחנו נסתכל פה על סוג של מבחן, מגרש הריק,

שרון דינור:

זה מגרש ריק,

יוחנן וייצמן:

רק, דקה, דקה, לא מגרש ריק, רק אם הם היו באים אלינו בזמן ההיתר והיו מבקשים להרוס את הקמרון הזה, סביר להניח, אני לא אומר את זה בוודאי, שהיינו מאשרים את הריסת הקמרון,

שרון דינור:

א', יש פה מזגן שפולט חום, אני אגיד את זה, אני רק מקריאה מהתב"ע את מה שאנחנו גילינו, "היה וייפגע או ייהרס המבנה ההיסטורי, ההיסטורי, כן, או חלק ממנו במהלך העבודות, יוחזרו זכויות הבנייה להיות כפי שהמבנה",

יוחנן וייצמן:

כן, אבל ה - ,

לורה ורטון:

רגע, אז אם,

שרון דינור:

אני לא מסכימה איתך, שאם הם היו מגיעים אלינו במהלך,

יוחנן וייצמן:

אבל התמ"א קבעה, קבעה לשימור רק את הקירות.

שרון דינור:

אני חושבת שהתב"ע, היא מציינת פה המון דברים, שהם לא רק הקירות, זה נכון, שהיא לא שמה סימבול וזה, אבל היא בוודאי שהכוונה שלה לא הייתה להרוס את הפנים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, התב"ע, לא, במהלך הדיונים לפי התב"ע, היה בקשה לשימור פנים, זה הוועדה המקומית והוועדה המחוזית החליטה לשמר רק את הקירות החיצוניים, זאת אומרת הדברים האלה כבר נלעסו,

שרון דינור:

אבל הנה מה, יש, איך אתם מדברים לי, יש כוונות, ויש החלטות, מה שכתוב בהוראות, בסעיף של,

יוחנן וייצמן:

נכון, אבל את מה שלשימור,

שרון דינור:

היה, לא, לא כתוב, מה שלשימור, היה כתוב, היה ניפגע, או ייהרס המבנה ההיסטורי, או חלק ממנו, במהלך העבודות, לא כתוב החזית החיצוני, אז, אני,

יוחנן וייצמן:

אבל זה מה שלשימור,

לורה ורטון:

רגע,

שרון דינור:

יש לנו פה את סוגיה אחת, של מישהו שבאמת שם עלינו פס בצורה הכי בוטה שיש,

יוחנן וייצמן:

מקובל עלי, בסדר.

שרון דינור:

והסוגיה השנייה שאני חושבת שגם מבחן השאלה, המגרש הריק הוא כאילו האם היינו עכשיו מגיעים לתב"ע אני גם, לא, אני לא חושבת שאני מסכימה איתך בצורה אוטומטית,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות, אני מסכים, אבל אנחנו לפחות היה דיון על זה, ואני אומר מה הייתה בעתיד,

שרון דינור:

אם הוא היה הורס, אז היינו עושים את זה הריסה מבוקרת, אולי נותנים לזה, אולי היינו מצליחים להציל משהו, מה שקורה במחלקה לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל,

שרון דינור:

אולי אתם לא מבינים את המהלך שלנו, אבל אנחנו רוצים, אנחנו עושים עבודה של איזונים, אומרים לו - אתה יודע מה? אולי תשים ימינה, שמאלה, ננסה מיקום מחדש, ננסה לפגוש את הצרכים שלך, ואת הצרכים שלנו, כל הדבר הזה נגזל מאיתנו. עכשיו אני לא רוצה לריב יותר על התוכנית הזאת, היא לא מספיק חשובה, בשלב הזה. אבל אני חושב שזה כאילו ממש עוד כאן,

יוחנן וייצמן:

אני אומר לטעמי,

לורה ורטון:

אוקי, אני רק רוצה להקריא משהו, כי זה עולה ו - , חביליו מצא את זה,

יוחנן וייצמן:

הצטרף אלינו רק לפרוטוקול הצטרף אלינו סגן ראש העיר חיים כהן,

לורה ורטון:

שמבחינת אישור של דברים,

שרון דינור:

תקשיבי,

לורה ורטון:

עברייני בנייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

אז כתוב, "מרכיב ההתרעה בסוג זה", החלטה של היועץ המשפטי לממשלה, בעניין אחר, "מרכיב ההתרעה בסוג עבריינות זה, הוא מרכיב קריטי, לאור ריבוי העבירות, הדרכים הכלכלי, לביצוען, אישור תיקון או שינוי לתוכנית בדיעבד, לשם הכשרת העבירה, בנייה, בנייה בוטות, משדר מסר שלילי לציבור, ופוגע ביסוד ההתרעה של האכיפה. יתרה מזו, לעיתים קרובות לחץ העובדות המוגמרות, מאשרות וועדות התכנון תיקונים ושינויים שלא עולים בקנה אחד עם עקרונות התכנון (לא ברור) ושלא היו מתאשרים מלכתחילה, ובכך ניתן עידוד לעבריינות, וחוטאים, והחוטאים יוצאים נשכרים", עכשיו מאוד מאוד רלוונטי, ואני חושבת שגם במקרה זה, גם במקרה לפחות אחת שאני מכירה מקרוב, אז אנחנו לא, לא מתייחסים לזה, שעוברים עבירות לא מקיימים את ה - , את ה - , החלטות שלנו, ואז אנחנו ממשיכים כאילו כלום. אני חושבת שזה לא נכון, אני חושבת זה אם מישו עושה עבירה בוטה, מנוגדת להחלטה, הוא לא יכול, אי-אפשר לדון ולאשר משהו, המשך צריך לדעת שהוא משלם מחיר,

חיים כהן:

אבל שיהיה רצפה שווה,

לורה ורטון:

מה?

חיים כהן:

צריך שיהיה רצפה שווה,

לורה ורטון:

כן, נו,

יוחנן וייצמן:

מוכנה, אם את, יש לי הצעה בשבילך,

חיים כהן:

אני מוכן ללכת איתך, אבל בתנאי שהולכים גם במזרח ירושלים,

לורה ורטון:

מה זה קשור למזרח ירושלים?

חיים כהן:

זה אותו דבר, כי במזרח ירושלים,

לורה ורטון:

לא, זה לא, לא,

חיים כהן:

50% שמה זה לא,

לורה ורטון:

לא, לא,

חיים כהן:

זה עבירות בנייה,

לורה ורטון:

יש הבדל, יש הבדל,

חיים כהן:

אבל שמה, את אומרת צריך לבדוק,

לורה ורטון:

לא,

חיים כהן:

צריך,

יוחנן וייצמן:

מתחם התחנה כולו עבירת בנייה,

חיים כהן:

אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

את יכולה לטפל בזה?

לורה ורטון:

אני יכולה לתת לך,

יוחנן וייצמן:

התב"ע כבר פקעה.

חיים כהן:

אני הולך איתך,

לורה ורטון:

רגע, אני יכולה לתת לך,

יוחנן וייצמן:

הוצאנו לה צו,

עו"ד דני ליבמן:

במזרח ירושלים,

לורה ורטון:

רק שנייה,

עו"ד דני ליבמן:

הרסנו בית של 4 קומות,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

בפיצוץ שאחרי שהוועדה המחוזית כבר אמרה להפקיד את התוכנית, בגלל שהוא עשה עבירת בנייה, והפר את הסיכום איתי.

חיים כהן:

מה אתה רוצה להגיד אם זה לא?

עו"ד דני ליבמן:

שגם במזרח ירושלים,

חיים כהן:

אחד בין אחד, אחד,

לורה ורטון:

סליחה, אני אגיד,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור).

לורה ורטון:

אני אגיד, רגע, סליחה,

חיים כהן:

איזה התלהבות אתה מספר לי,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

חיים כהן:

על זה,

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

חיים כהן:

תראה באיזה התלהבות אתה אומר את זה,

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

זה היה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה כן משך אדם,

לורה ורטון:

אני רוצה לענות לך, כי זה נושא חשוב, יש הבדל בין בנייה בלי היתר ובנייה בניגוד להחלטה שהתקבלה. רוב הבתים שאין להם היתר,

חיים כהן:

גם יותר עברין,

לורה ורטון:

במזרח ירושלים, נבנו במקומות שאין תב"ע, ואין אישור, ואין היתר ואין כלום. והם בונים בלי, בלי הסכמה, אבל לא בניגוד להחלטה הברורה,

חיים כהן:

זה עברין וזה עברין,

לורה ורטון:

יש הבדל גדול, לא, זה לא אותו דבר, ויש גם הבדל בין בן אדם שבונה בית למשפחה שלו, ויזם שבונה כדי להרוויח, והוא מרוויח,

חיים כהן:

אין את זה, לורה,

לורה ורטון:

והוא מרוויח,

חיים כהן:

אין בזה,

לורה ורטון:

מזה שאנחנו לא אוכפים את החוק.

חיים כהן:

לורה, זה ה – מבחינת החוק,

לורה ורטון:

אבל יש גם עוד הבדלים, יש לי רשימה,

חיים כהן:

זה עברין, וזה עברין,

לורה ורטון:

והבדלים, אבל זה לא אותו דבר, שמישהו בונה אני לא יודעת ב - , אי – שם בג'בל מוכבר, בלי היתר כי, כי הוא נולד שם, אז הוא מרחיב את הבית, ומישהו ש - , בונה ומפר החלטה ברורה חדה, כתובה אליו שהוא שמע והוא יודע עליו. הוא לא יכול להיות כזה תמים, וזה לא שהוא לא ידע או לא הייתה אופציה לקבל אישור, רוב הבנייה הלא חוקית, גם במקומות שאי-אפשר לקבל היתר כי אין בכלל תכנון שם. זה לא, בכלל לא דומה.

יוחנן וייצמן:

אני מוכן לזרום איתך,

עו"ד דני ליבמן:

אני רוצה גם להגיד משהו, אתה אומר ש - , הקמרונות בסוף קבעו שהם לא לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

בהתחלה חשבו כן?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

הציעו לשמר אותם,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

וגם שהם לא לשימור, בסדר. התב"ע הקודמת הזאת, היא תב"ע להרחבת יחידות דיור, ותוספות יחידות דיור, וקבעו אותה אז, ברגע שקבעו אותה, לא קבעו את הקמרונות לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אוקי, אז נניח ש - , המבקש היה אומר, תראה בשביל להרחיק את הקומת מרתף,

יוחנן וייצמן:

לא, בשביל לעשות טור ממ"דים,

עו"ד דני ליבמן:

בשביל להרחיב את הקומת מרתף, תוספת מחסנים, לעשות ממ"דים, לא יודע, אני צריך להרוס חצי מאחד מהקמרונות שמה,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

הוא מגיש את הבקשה להיתר, אז לא יכלו להגיד לו - אדוני, אי-אפשר, הקמרונות לשימור, אי-אפשר. אז אישרו,

יוחנן וייצמן:

היינו דנים,

עו"ד דני ליבמן:

אבל בין זה, אבל זה לא סותר, שאם לא אישרו לו את זה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

של לשמור,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, ההחלטה צודקת.

עו"ד דני ליבמן:

על המבנה, כולל קונסטרוקציה ופרטים, יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

הממונה על המחלקה צדקה, אני לא התווכחתי לשנייה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר תראה, יכול להיות ש - ,

יוחנן וייצמן:

אבל בסוף זה לא התב"ע, זה מה שאמרתי, אני מסכים, אני מסכים עם כל מה שאתה אומר, ברור שמי שעשה את זה עשה עבירה, קיבל היתר ונפעל בניגוד להיתר, אין ויכוח,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו לא,

יוחנן וייצמן:

אבל אמר שזה התב"ע, לא,

עו"ד דני ליבמן:

כל הקמרונות נהרסו?

יוחנן וייצמן:

לא, קמרון אחד הרס, וקמרון שני, אני הייתי בסיור, על זה רציתי לעדכן את הוועדה, הייתי בסיור עם ה - , כנראה אלה שיושבים פה בחוץ, וה - , ויונתן צחור, אי-אפשר להיכנס לתוכו, מה שאני חושב על הקמרון הזה, אני הייתי שוב, משאיר אותו לתב"ע, להיתר,

חיים כהן:

למה אי-אפשר?

יוחנן וייצמן:

אבל הייתי אומר דקה, אם נמצא שמה,

חיזוקים למה אי-אפשר?

יוחנן וייצמן:

כי הוא מלא חול. הוא אטום,

חיים כהן:

הוא אטום?

יוחנן וייצמן:

פרצו בו דלת מהצד, אתה יכול, יונתן ניסה להאיר בפנס, לא מעשי. שיפתח אותו בזמן ההיתר, והיה נמצא בו את מנורת המקדש, או זה כל מיני דברים, נחליט וואלה דרמה, ראוי להיתר, אז אנחנו נחייב אותם בחדר מחוזק, ככל שהקמרון הזה הוא קמרון ככל הקמרונות, זה בית פרטי, אז הדעה שלי זה ש - , אם התב"ע לא קבעה אותו לשימור, אפשר להרוס את זה.

חיים כהן:

אפשר לראות את זה שנייה ב - ?

שרון דינור:

כן, את מה אתה רוצה לראות? את ה - ,

חיים כהן:

עמודים,

יוחנן וייצמן:

לא, אין שום בנייה, לא, מדובר (לא ברור).

מורן בן זיו:

הם מוזמנים דרך אגב,

יוחנן וייצמן:

הם בחוף. חגיז, תשמעו, עלה פה נושא, אדריכלית הציגו לנו בפעם הקודמת גם אתם הייתם, היינו בסיור איתך אני חושב, וגם יהונתן, מה שעלה פה נושא שמחברי הוועדה, שאני באמת, הנושא של עידוד עבריינות בנייה, ואני אסביר לכם, אני מסכים שהתב"ע לא קבעה את הקמרון לשימור, הכול טוב, הכול יפה, יש לכם היתר שאתם הוצאתם אותו, לא אני הוצאתי, בהיתר הזה צבעתם בסגול את הקמרון,

שרון דינור:

זה, זה מההיתר,

יוחנן וייצמן:

כעת הנה ההיתר מולנו, ואתה בא כעת ואומר, אני רוצה להרוס את זה,

חיים כהן:

איפה ה - ?

שרון דינור:

זה קיבל את אישור השימור,

יוחנן וייצמן:

זה ההיתר, זה מתוך ההיתר,

שרון דינור:

זה בדיוק החתך עובר בדיוק בחלל שנהרס.

חיים כהן:

איפה שהחלל שנהרס?

יוחנן וייצמן:

קמרון, אתה רואה, תשובה.

דוד דונט:

למה את זה,

שרון דינור:

אני סתם פותחת, אתם יכולים,

דוד דונט:

את ההיתר הזה, אנחנו הסברנו בפעם הקודמת,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים אייזנטל:

למעשה את ההיתר הזה לא אנחנו הוצאנו,

שרון דינור:

כתוב על הבקשה שיינמן,

חיים אייזנטל:

מה?

שרון דינור:

גם על הנוכחית, וגם על הקודמת חתום אדם בשם שיינמן.

איציק שוויקי:

שיינן,

שרון דינור:

שיינן, סליחה,

חיים אייזנטל:

שיינן,

דוד דונט:

אולי תפתחי לנו את התוכנית, ש - ,

שרון דינור:

זה ה - , אני רק מראה לכם,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב התוכנית, שבוע שעבר קיבלה בלי התנגדויות, קיבלה תוקף המגרש הריק 7, 8 קומות.

שרון דינור:

מה זה הזה של,

יוחנן וייצמן:

זה למל,

שרון דינור:

של למל,

יוחנן וייצמן:

זה למל, והוציאו את למל מהתוכנית,

שרון דינור:

כן, כן, אני ראיתי את זה, ישבו אצלי,

לורה ורטון:

למל מגיש, למל עצמם רוצים תוכנית חדשה עם תוספת,

שרון דינור:

אני כבר איתם, טוב, הנה, זה ה - ,

יוחנן וייצמן:

בוקר טוב, הצטרפה אלינו יקירת ירושלים הגברת ציפי רון. כן,

שרון דינור:

מה רצית שאני אפתח? משהו רוצה שאני אפתח עוד משהו?

דוד דונט:

את התוכנית, שנבין, מה שיינין, ומה,

יוחנן וייצמן:

זה בבניין, (לא ברור),

דוד דונט:

בחזית כמו, קומה,

שרון דינור:

זה התוכנית, זה הבקשה ש - ,

חיים אייזנטל:

זה התב"ע, זה למעשה הנספח בינוי,

דוד דונט:

אולי תפתחי שלנו של עכשיו, מה שדנים.

חיים אייזנטל:

כן,

דוד דונט:

יש פה את השתי חלקות,

חיים אייזנטל:

זה למעשה,

שרון דינור:

את זה.

חיים אייזנטל:

כאן יש למעשה שתי חלקות,

יוחנן וייצמן:

כן, שתי חלקות,

חיים אייזנטל:

של שתי יזמים,

יוחנן וייצמן:

נו,

חיים אייזנטל:

שזה שתי יזמים נפרדים, שיזם אחד לא קשור ליזם השני. עכשיו שייני שהוא ביקש את ההיתר הקודם, הוא ביקש את זה בחלק שיש קומה אחת, בחלק שיש קומה אחת אין קמרונות, אין שום דבר, והוא לא קשור לקמרונות שיש למטה, והיזם שהולך, שמבקש עכשיו לבנות בגג, גם לא קשור ל - , לבעל ה - , הקרקע, שהוא יש לו את הקמרונות, והוא למעשה הרס את הקמרונות, זה שתי בעלים נפרדים, שאין שום קשר ביניהם, הוא הוא בונה על הגג, והוא בנה למטה, כשהוא בנה למטה, הוא לא ביקש על זה היתר, לא,

יוחנן וייצמן:

17, 19, איפה נהרסו הקמרונות?

שרון דינור:

רק שנייה, זה,

חיים אייזנטל:

הקמרונות נהרסו ב – 19.

יוחנן וייצמן:

ב – 19, שזה הבניין, שהיא יותר ליד סלובייציק או שיותר,

חיים אייזנטל:

זה הבניין של סלובייציק.

דוד דונט:

הפינתי,

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

חיים אייזנטל:

זה הבניין של סלובייציק. ובעל הקרקע, שהוא הרס את הקמרונות לא קשור בכלל ליזם התוכנית,

יוחנן וייצמן:

לאדון שיינין איפה הוא? מה הבניין שלו?

חיים אייזנטל:

בבניין השני שמה, אין קמרונות,

יוחנן וייצמן:

הוא 17 בכלל,

חיים אייזנטל:

כן,

לורה ורטון:

מי? איפה הם? מי זה שהרס את הקמרונות? יש לו שם?

חיים אייזנטל:

אני לא יודע את השם שלו, הוא לא קשור אלינו, לא קשור,

דוד דונט:

הוא גם, גם לא הגשנו, ההיתר הקודם.

חיים אייזנטל:

הוא לא קשור אלינו,

דוד דונט:

קודם הגיש,

חיים אייזנטל:

אין לו שום קשר ליום.

דוד דונט:

בהיתר קודם בשנת 2020,

יוחנן וייצמן:

23, זה לא לפני מאה שנה,

דוד דונט:

נכון, הגישה פה רבקה פורוש, זה לא, אין לי מושג מה הלך, אין לי מושג, מה היה, בן אדם הגיע אחרי זה, קנה את הגג, פנה אלינו שנוציא לו תב"ע על הגג. צירף את השכן ביחד, אנחנו בעד שיהיה קמרונות, אנחנו לא בעד הריסות, ולא כלום, ולא.

יוחנן וייצמן:

הצטרף אלינו גם לשעבר מנהל המועצה לשימור אתרים, כן,

חיים אייזנטל:

אז למעשה היזם מבקש,

ציפי רון:

בהתנדבות.

חיים אייזנטל:

למעשה היזם מבקש לאשר את ההגשה כפי שהיא, עם הממ"דים בפינות, וכל אחד,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים אייזנטל:

למעשה היזם מבקש לאשר את ההגשה כפי שהיא עם הממ"דים בפינות, וכל אחד מבין שבתקופה של היום, שמגיעים טילים פעם מאירן ופעם מתימן, ופעם מעזה, ופעם מלבנון, אז בוודאי שממ"ד עדיף על חדר מחוזק, בכל, בכל מחיר שיהיה, וגם אם הקמרון היה, והיו צריכים להרוס אותו, מסתבר שממ"ד שמשמר חיי אדם יותר חשוב מקמרון שמשמר משהו פנימי, שאף אחד לא רואה אותו, ואף אחד, אין לו הנאה מזה, אני בכלל לא מבין,

ציפי רון:

אפשר לחיות, אפשר לחיות בדו – קיום ושלוש,

חיים אייזנטל:

רק רגע, רק רגע,

ציפי רון:

בדו – קיום.

חיים אייזנטל:

אני רוצה להבין בכלל, מה העניין השימורי בדבר פנימי, שאף אחד לא רואה, ואף אחד לא נהנה מזה, רוצים לעשות חזיתות לשימור, אני מבין, אבל לא דברים פנימיים, שאין לאף אחד תועלת מזה,

עו"ד דני ליבמן:

אז אני רוצה קודם כל להגיד לך, איך אדם שבקומת הקרקע של קמרונות הוא קשור לכל היזמים שבונים. ברגע שחלקה מסוימת מקבלת בתב"ע, תוספות בנייה, זה ההזדמנות לדרוש כל מיני דרישות, ולפעמים אומרים, למי שבונה קומה נוספת, שצריך להרוס את זה סגירת מרפסת לא חוקית, שדייר אחר בכלל, רק תקשיב,

חיים אייזנטל:

זה לא אומר,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, תקשיב,

חיים אייזנטל:

לא נכון,

יוחנן וייצמן:

אותו דבר עושים (לא ברור),

חיים אייזנטל:

זה לא נכון, לא עוצרים בנייה בגג,

לורה ורטון:

סליחה,

חיים אייזנטל:

בגלל תוספת,

לורה ורטון:

זה לא, הוא היועץ המשפטי,

עו"ד דני ליבמן:

אבל אני רואה,

לורה ורטון:

תן לו לדבר,

עו"ד דני ליבמן:

תקשיב, אני רואה את התביעות האלה, ואני נותן חוות דעת עליהם, ואם כתוב שתנאי למתן היתר, יהיה הריסת התוספת הזאת, אפילו שהיא לא, שזה שבונה, תקשיב רגע, רגע, השכנים צריכים להסתדר אחד עם השני, ואחרת, רגע, אחרת לא בונים, עכשיו רגע,

חיים אייזנטל:

הוועדה לא מאשרת את זה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה,

חיים אייזנטל:

יכול להיות שאתה נותן כזו חוות דעת,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, אני נותן חוות דעת, אבל,

חיים אייזנטל:

הוועדות לא מאשרות את זה, והם לא קושרים עבירות בנייה של בן אדם אחד, שבגלל זה הבן אדם השני לא יוכל לבנות, אין כזה דבר, אני מוציא הרבה תב"עות,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

חיים אייזנטל:

אין כזה דבר,

עו"ד דני ליבמן:

למעט אם זה כתוב בתב"ע, עכשיו במקרה, רגע, אבל זה מקרה, זה מקרה,

חיים אייזנטל:

אם רבים על זה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

חיים אייזנטל:

אם נלחמים על זה, אני נלחם על זה בתב"עות שלי,

לורה ורטון:

סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

חיים אייזנטל:

הוועדה תמיד מקבלת,

עו"ד דני ליבמן:

אוקי,

לורה ורטון:

תבדוק, וכיושב ראש,

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה, אבל פה זה מקרה קל, פה לא ביקשו להרוס שום דבר, אם אתה, יש תב"ע על מגרש מסוים, ואתה מקבל זכויות, הוא צריך לשמור על כל ההוראות של התב"ע, בכל המבנה, רגע, בכל המבנה, ואם השכן אומר, אני לא אשמור על זה, אז צריך לקחת בחשבון שהוא לא יקבל את הזכויות, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

לא, הזו לא כעת, לא כעת, דוד, לא כעת, כשהם לא יהיו פה נדבר. בסדר? בסדר.

חיים אייזנטל:

עכשיו אני רוצה לעבור גם לדברים האחרים,

יוחנן וייצמן:

כן, דבר. כן, אנחנו אתכם.

חיים אייזנטל:

אז ככה, יש את סעיף א' עליה דיברנו, הקמרונות כבר לא קיימים, וזה לא משנה, זה נעשה בעבירה, זה לא נעשה בעבירה, למעשה הם לא קיימים, הם לא ייבנו בחזרה, הם לא ייבנו בחזרה, אין סיכוי שמישהו יבנה את זה בחזרה, ואנחנו מבקשים לאשר במקום הזה ממ"דים, לפי התוכנית המוצעת, זה דבר ראשון. דבר שני, לגבי התיעוד שצריכים להשלים תיק תיעוד, זה מקובל, כמו בכל בניין, נשלים תיק תיעוד, ונעשה כל מה שאנחנו צריכים, עכשיו לגבי גובה הבינוי,

יוחנן וייצמן:

רגע, יש תיק תיעוד?

חיים אייזנטל:

מה?

חיים אייזנטל:

כרגע יש תיק תיעוד?

שרון דינור:

כן,

חיים אייזנטל:

יש תיק תיעוד ישן, אנחנו לא עשינו.

שרון דינור:

אז התיק תיעוד הראה לנו את הקמרונות, זה היה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

חיים אייזנטל:

אבל בתיק תיעוד בסיכום,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין, מה זה השלמת תיק תיעוד? התיק תיעוד שעשתה רבקה,

חיים אייזנטל:

גם תבינו, הקמרונות זה לא קמרונות מארבע קמרונות,

שרון דינור:

תיק תיעוד, הוא צריך להראות את המצב הקיים, ואנחנו מתייחסים, ועושים עבודה בעקבות המצב הקיים, הנה למשל עכשיו, בזבזנו טונה של זמן, על משהו שהוא לא קיים, היה יכול להיות הרבה יותר, לחסוך זמן ציבורי.

חיים אייזנטל:

עכשיו לגבי בינוי של 5 קומות וגג רעפים, למעשה אנחנו לא בבינוי של 5 קומות, אנחנו באותם 4 קומות מעל קומת מרתף שאושרה בתב"ע הקודמת, אנחנו מבקשים שינויים במפלסים, ואנחנו,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להסביר למה מבקשים שינויים?

חיים אייזנטל:

מה?

יוחנן וייצמן:

בואי תפתחי לנו.

חיים אייזנטל:

הנה, זה אנחנו מבקשים כאן להגביה קומה במקום שהיא תהיה 2.90, היא תהיה 3.10, ואנחנו מבקשים שימוש בגג הרעפים.

יוחנן וייצמן:

120 מטר.

חיים אייזנטל:

1.20 מטר, או מטר,

יוחנן וייצמן:

מאשרות שמה, המקומית המחוזית מאשרות את הדברים האלה?

חיים אייזנטל:

אם זה, אם זה לא חריג ב - , אם זה לא חריג, אז מאשרים את זה, וכאן יש בניין ליד, שיש בניין בגובה הזה,

שרון דינור:

לא, מה שמקשה עלינו, אני אפתח רגע את התב"ע התקפה, בשביל, רגע, אפשר לראות את הפער בגובה, רגע. 17 לעומת, רגע, זה 2 מטר הבדל, 2 מטר הבדל בגובה, זה פער, אבל זה לא פער קטן, לא,

חיים אייזנטל:

אז חלק מזה, זה הגבה של הקומות, חלק מזה, זה הגבה של,

יוחנן וייצמן:

מרכז העיר החלטנו להוריד למישהו 11 קומות, אתה מבין ב - 56, ל - 43, זה לא סתם,

חיים אייזנטל:

מה?

יוחנן וייצמן:

אפילו במרכז העיר הוועדה המקומית החליטה להוריד למישהו 13 קומות, המדיניות הייתה 10, הורדנו מ-56 ל-43,

חיים אייזנטל:

אפשר לעשות את זה במקום 3.10.

יוחנן וייצמן:

הם יודעים לעמוד על הזכויות שלנו,

חיים אייזנטל:

אפשר לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

יללה עופו,

חיים אייזנטל:

במקום 3.10 נגיד 2.90,

יוחנן וייצמן:

יש לכם עוד דברים?

חיים אייזנטל:

יש גם בניין ליד, תזיזי את זה רגע לחתך א - א.

שרון דינור:

איזה? בתב"ע הזאת?

חיים אייזנטל:

בתב"ע הזאת, כן, חתך א - א, זה למעלה בסוף. כאן יש בניין ליד, בצד שמאל שהגובה שלו מתקרב לגובה הזה.

שרון דינור:

הדוגמא שנתת פה, היא לא טובה, כי פה לא רואים את זה. פה הם מקטינים לך בקומה כאילו,

חיים אייזנטל:

אז נוכל לעשות, כל קומה 2.90 במקום 3.10, אז זה כבר יוריד,

שרון דינור:

למה (לא ברור)?

חיים אייזנטל:

מה? כי הם רוצים קומות גבוהות יותר,

שרון דינור:

לא,

ציפי רון:

אנשים גבוהים.

יוחנן וייצמן:

עוד?

חיים אייזנטל:

כן, לגבי,

שרון דינור:

תכנון מאפשר מעל 2.20,

חיים אייזנטל:

עכשיו לגבי,

יוחנן וייצמן:

איזה סעיפים?

חיים אייזנטל:

לגבי השימור של כל הבניין, אני מבקש שהתב"ע הזאת תתבטל הוראה של תב"ע קודמת, של כל הקירות הפנימיים לשימור, כמו שאמרתי קודם,

יוחנן וייצמן:

התב"ע הקודמת קבעה שקירות פנימיים לשימור?

חיים אייזנטל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת, אז דקה, אז אני לא הבנתי עד הרגע, ואני יוצא קצת טיפש. אני טענתי שהתב"ע הקודמת לא מבקשת קירות פנימיים לשימור,

חיים אייזנטל:

בקומה, בקומת קרקע,

יוחנן וייצמן:

הם קיימים כעת, הם לא קיימים?

חיים אייזנטל:

חלק מהם כנראה קיימים, וחלק יכול להיות שלא, אני לא יודע. עכשיו מכיוון שאנחנו רוצים לבנות את הבניין נורמאלי, עם חדר מדרגות במרכז, אז אין אפשרות, אם אנחנו נשאיר את הקירות הפנימיים, אין אפשרות, וכמו שהבינו ברחוב יפו שהיא הייתה תמיד בנויה 2, או 3 קומות, הבינו שכדי לפתח את העיר, צריך לבנות 36 קומות גם אם זה לא תואם לאזור, אז אם אנחנו מדברים כאן על מבנה פנימי שאין לו שום,

שרון דינור:

שנייה רגע, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אתה מוכן להסתכל על הקיר, זה התב"ע המאושרת,

חיים אייזנטל:

אני מדבר על הקומת קרקע,

שרון דינור:

זה הצבע שצבוע בסגול, זאת אומרת אז להגיד שזה,

איציק שויקי:

רק חלקי מ - , אם זה הרי,

יוחנן וייצמן:

אני קראתי את ההחלטה של הוועדה מחוזית, שהיא מבקשת רק את הזה,

שרון דינור:

זה מה שמסומן, זה החוק, זה ה - , מה שחל, קובעים את שני הדברים ביחד. זה יחד עם ההוראות שמציינות את הסעיף שאמרתי שיש קודם, זה משלים את התמונה לדעתי.

חיים אייזנטל:

למעשה אם אנחנו משאירים את הקירות הפנימיים, אין אפשרות לסדר את הבניין בצורה נורמאלית, מבחינת המדרגות באמצע, ומעלית, כמו שכל בניין נורמאלי נראה, אין שום סיבה שבגלל שיש קירות פנימיים, אנחנו לא נוכל לבנות את הבניין בצורה נורמאלית,

יוחנן וייצמן:

כן, יכול להיות, הרי שוב, אני רואה הרי פחות, להוראות לא רשום,

לורה ורטון:

אין סיבה נורמאלית,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך שבנספח יש, זהו, אני לא רואה בהוראות אבל את הסעיף הזה.

שרון דינור:

אתה יכול להפנות אותנו? כי גם אני,

יוחנן וייצמן:

6.6.

שרון דינור:

כל זה שרציתי, אני לא ראיתי,

עו"ד דני ליבמן:

יש בסעיף קטן ז' כתוב - בין היתר,

יוחנן וייצמן:

לא שינויים בחזיתות,

עו"ד דני ליבמן:

זהו, כן, אבל כתוב, לא תותר פגיעה באופי אדריכלי,

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

לראות,

חיים אייזנטל:

כן, אבל מדובר (לא ברור) הבניין,

עו"ד דני ליבמן:

ריצוף, אני לא יודע,

חיים אייזנטל:

זה לא רק חזיתות, לא מדובר,

שרון דינור:

בסדר, אנחנו קוראים את, סליחה, אנחנו קוראים את זה ביחד המסמכים שהוגשו, ורואים שאיפה שרצו לכתוב חזיתות כתבו - חזיתות, במקומות אחרים כתבו דברים אחרים, ובגלל זה אני אומרת שאני לא כל כך מיושבת עם האמירה החד – משמעתית, שרק חזיתות פה,

יוחנן וייצמן:

והסעיף חלק מדבר על עוד,

שרון דינור:

כתוב בניין, הסעיף הזה בעת ביצוע עבודות חדשות, שיגן על המבנה ההיסטורי, כולל קונסטרוקציה ופרטים, היה וייפגע או ייהרס המבנה ההיסטורי או חלק ממנו, אוקי, זה כאילו, כשמסתכל את זה יחד עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני הבנתי שהכוונה לקירות החיצוניים,

שרון דינור:

אבל הנה תראו את התב"ע, התב"ע מסמנת בסגול את כל הקירות הפנימיים, גם בחלק,

חיים אייזנטל:

בסדר, תב"ע יכולה לבטל תב"ע אחרת,

שרון דינור:

אין בעיה, אני מסכימה איתך, אנחנו עכשיו בפרשנות של התב"ע המקורית,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יודעים, האם הייתם ילדים טובים, או ילדים רעים, בסדר? זה השיחה.

לורה ורטון:

לא, אם אנחנו וועדת שימור, ודואגים לשימור הבניין, כי יש סיבות לשמור גם את הדברים הייחודיים,

יוחנן וייצמן:

לא לדעתי אין סיבה,

דוד דונט:

אין סיבה לשמור,

לורה ורטון:

אתה חושב,

יוחנן וייצמן:

לא, אין שום סיבות,

לורה ורטון:

אתה לא חושב, זה וועדת שימור, והרעיון הוא,

חיים אייזנטל:

מה שרואים מבחוץ,

לורה ורטון:

שהתב"ע בבניין הזה מספר, אני מדברת סליחה,

ציפי רון:

תיתן לה לדבר.

לורה ורטון:

יש ערך לשימור גם של הדברים הפנימיים והפרטיים, אתה אמנם עוסק בבית הזה עכשיו, יהיו אחרים, והיו אנשים שכן אכפת להם מאיזה מודעות, וראייה של המבנים ההיסטוריים, והנכסים הציבוריים המובנים בעיר הזאת, אז חשוב לנו כן לשמור את הדברים, לך לא אכפת, כי אתה רוצה להוסיף עוד ועוד קומות,

חיים אייזנטל:

לכל אלה שגרים שם,

לורה ורטון:

לדעתי אין שום הצדקה, להוסיף קומות באזור הזה, וככה,

חיים אייזנטל:

אין שום הצדקה לעצור את הפיתוח של העיר, כמו שלא עצרו ברחוב יפו,

חיים כהן:

למה אין,

לורה ורטון:

לא, יש הרבה, יש הרבה סיבות.

חיים כהן:

למה אין (לא ברור),

לורה ורטון:

בגלל את זה אנחנו נשארים כאן,

חיים כהן:

שנייה, שנייה,

לורה ורטון:

כדי לשמור על הדברים פה בעיר,

חיים כהן:

לורה,

לורה ורטון:

ואפשר לבנות בכל מיני מקומות,

חיים כהן:

למה יש, למה,

לורה ורטון:

לאו דווקא המבנים יפים היסטוריים, ובגלל זה,

חיים כהן:

למה,

לורה ורטון:

אנחנו פה, יש לנו כבוד להיסטוריה, וזה ערך, יש ערך היסטורי ותרבותי, לדברים האלה, אתה רוצה להרוס אותם, הבנו, שאתה רוצה להרוס אותם,

יוחנן וייצמן:

אין להם שום ערך,

חיים כהן:

אני שואל שאלה, למה לא להוסיף קומות, לא הבנתי,

ציפי רון:

לא, מה?

לורה ורטון:

כי הוא טוען, שהוא צריך להרוס בין היתר קירות ומבנים נוספים, כדי להוסיף.

חיים כהן:

למי?

לורה ורטון:

אז אני אומרת זה לא מוצדק,

חיים כהן:

פנימי.

לורה ורטון:

מה?

חיים כהן:

את הסתובבת ברחוב יפו לאחרונה?

לורה ורטון:

מה?

חיים כהן:

את ראית מה קורה שמה?

לורה ורטון:

כן,

חיים כהן:

לא שמעתי אותך מתלהמת ככה, כמו שאת מתהללמת,

לורה ורטון:

אני כן, אני דווקא,

חיים כהן:

איזה שהוא זה,

לורה ורטון:

אני כן, אני כן,

חיים כהן:

לא שמעתי אותך,

לורה ורטון:

אז אולי לא שמעת,

חיים כהן:

אני לא רואה אותך גם כן,

חיים אייזנטל:

אני חי באזור ההוא, בטורים, אני לא יודע, היום אני מסתובב ברחבי העיר, וחושב, לאן הגענו, 36 קומות,

לורה ורטון:

נכון, זה נכון,

חיים אייזנטל:

בניינים של שתיים שלוש קומות,

לורה ורטון:

נכון, זה מציק לך, זה מעיק עליך?

חיים אייזנטל:

אחד גם 80.

לורה ורטון:

אז למה, אז אם זה מציק לך, ומעיק עליך, למה אתה,

חיים אייזנטל:

לא,

לורה ורטון:

אתה משתף פעולה,

חיים אייזנטל:

זה מעיק עלי,

לורה ורטון:

ועוד מרחיב, לבניין היסטורי שיש לנו תב"ע,

חיים אייזנטל:

אבל אני מבין שכדי לפתח את העיר צריך לשנות,

לורה ורטון:

אז אתה טועה,

חיים אייזנטל:

צריך לעשות סוויץ' בחשיבה,

לורה ורטון:

במרקם זה עיר, עיר ההיסטורית לא צריך לשנות, אפשר לבנות מסביב זה מה שנעשה בלונדון, בפריז, בכל עיר,

חיים כהן:

תעשו את זה במרכז העיר ולא באזור הזה, מע"ר צפון מאוד פשוט, מרכז העיר זה מקום היסטורי,

חיים אייזנטל:

למעשה מה שאנחנו מבקשים שישמרו רק את החזיתות החיצוניות שהם חזיתות,

חיים כהן:

יוחנן, אתה רוצה להיכנס כבר?

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים אייזנטל:

דרומית ומערבית, שאותם רואים מהרחוב, אותם לשמר, כל השאר אין שום עניין שימורי בהם, ואני מבקש לבטל את מה שהתב"ע הקודמת קבעה,

יוחנן וייצמן:

יללה קישטה, חוץ מזה עוד דברים?

חיים אייזנטל:

זהו. גם בקשר למרפסות לא לקצר את האורך של המרפסות, אפשר לעשות מרפסת דמה,

ציפי רון:

אפשר להראות את החזית עוד פעם של הבניין?

חיים אייזנטל:

זהו, קיבלנו קישטה, גמרנו.

שרון דינור:

באיזה אופן, את רוצה לראות,

חיים אייזנטל:

קישטה,

שרון דינור:

לא הבנתי,

ציפי רון:

בסדר, זה לא מפריע לנו לראות,

חיים אייזנטל:

יש מישהו מחליט,

שרון דינור:

את רוצה לראות בתמונה חזית רחוב?

ציפי רון:

כן, גם וגם גם בתמונה וגם את המוצע, גם את מה שיש היום, וגם את המוצע,

יוחנן וייצמן:

טוב,

חיים אייזנטל:

חיים אייזנטל.

יוחנן וייצמן:

טוב, ההצעה שלי זה לאשר את הבקשה, הדבר היחיד שהייתי מבקש שלעת מתן הוראות השימור יהיו כמו שימור ש - , יהיו לקירות החיצוניים בלבד, כמו שהיה בתוכנית 2874, וכמו ש - , נראה מהוראות התוכנית שבתוקף, זה עכשיו בנושא הקמרון הלא ידוע, אני רוצה שלעת מתן היתר נבחן אותו שוב,

ככל שמדובר בקמרון, רגיל, סטנדרטי, או בור מים, או אני לא יודע, אז אנחנו נאשר אותו, אז אנחנו, אז אני אמליץ לאשר שמה, את העמודת ממ"דים, ככל שמדובר באמת, נמצא שמה בקמרון הזה, אין לי מושג מה היא, את מנורת המקדש, או כל דבר אחר, אז אנחנו נבקש לשמר אותו, ולעבור לחדרים מחוזקים, ככל שמדובר בקמרון רגיל, סטנדרטי וכולה, זו הצעה שלי, כן, בבקשה.

ציפי רון:

אני אגיד, תראו אנחנו, אני חושבת נמצאים ברגע מאוד חשוב, אנחנו נמצאים ברגע שבו יש תנופת פיתוח לא נורמאלי,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

וכולם רוצים לבנות, ומוכנים להשקיע וכן הלאה, מצד אחד. ומצד שני, יש לנו גם אינטרס לשמור על כמה דברים, זה דווקא לטובת הדורות הבאים. למה לטובת הדורות הבאים? כי מדובר על טכנולוגיה, כל תקופה, על דברים שאם אנחנו פוגעים בהם, אין יותר, וזה עולם,

יוחנן וייצמן:

ומי אמר שצריך את זה?

ציפי רון:

שנייה, שנייה, זה עולם הולך ונעלם, עכשיו זה הולך ופוחת, אם מישהו כאן עשה עבודה לא חוקית והרס קמרונות, הוא לא צריך לקבל על זה פרס, הוא צריך לשחזר את זה, זה לא יכול להיות שכל (לא ברור) גבר, זה לא יכול להיות שיקרה דבר כזה, אני אגיד לכם שנייה, תנו לי לדבר, תן לי להשלים משפט,

חיים כהן:

הוא לא עשה את זה,

ציפי רון:

אני לא חוקר,

חיים כהן:

בפרוטוקול מתפרש שהוא עשה את זה, אני מתקן אותך. הוא לא עשה את זה.

ציפי רון:

אני שמעתי את זה בדיוק כמוד,

חיים כהן:

זהו, אבל את אומרת,

ציפי רון:

אני רוצה לענות,

חיים כהן:

כאילו הוא,

ציפי רון:

תגיד אתה יכול לתת לי,

חיים כהן:

למה צריך את זה,

ציפי רון:

אבל תיתן לי לדבר,

חיים כהן:

כן, אבל בפרוטוקול צריך להבהיר,

ציפי רון:

אני שומעת,

חיים כהן:

הוא יוצא עברין,

ציפי רון:

שנייה,

לורה ורטון:

אבל,

חיים כהן:

הוא לא עשה,

ציפי רון:

אני שמעתי את זה בדיוק כמוד,

חיים כהן:

יפה,

ציפי רון:

והתשובה שלי לזה, תרשה לי להגיד אותה, זה הכול.

חיים כהן:

תחדדי את זה,

ציפי רון:

אנחנו רואים יותר ויותר מקרים, זה לא אני, זה השכן שלי, זה מישוהו נעלם, אנחנו לא יודעים, היה מישוהו, ומישוהו הרס, לא, מישוהו שהוא צמוד קיר אליו, שהוא בונה על אותו פרויקט, יש עליו אחריות,

חיים כהן:

לא נכון,

ציפי רון:

אי-אפשר,

חיים כהן:

לא נכון, מה (לא ברור) איך את ממציאה את הדברים האלה,

ציפי רון:

והוא גם ירצה, הוא גם רוצה,

חיים כהן:

עשי לי טובה, אין דבר כזה, באמת,

ציפי רון:

תקשיב,

חיים כהן:

באמת לא, את לא יכולה סליחה,

ציפי רון:

אם תיתן לי להשלים משפט,

חיים כהן:

את מדברת,

ציפי רון:

אז לא,

חיים כהן:

את מדברת לא לעניין,

ציפי רון:

אני, אני חושבת,

חיים כהן:

נו מה?

ציפי רון:

אני חושבת שאני מדברת לעניין,

חיים כהן:

את לא מדברת לעניין,

ציפי רון:

אבל תן אחרי,

חיים כהן:

לא,

ציפי רון:

תקשיב, תדבר,

חיים כהן:

אי-אפשר לחייב מה שהשכן, אני יכול ללכת לזה?

ציפי רון:

תקשיב, אני לא בתחרות, מי צועק יותר חזק,

לורה ורטון:

לשמוע, זכות הדיבור,

ציפי רון:

היום,

חיים כהן:

אבל זכות הדיבור, תשמעי, עם כל הכבוד לורה, אנחנו מנהלים כאן דיאלוג, את לא תנהלי פה את הדיון, כמו שהיא מדברת מותר לי לדבר, ותפסיקי כל 5 דקות להפסיק מישוהו אחר. את לא מנהלת את הדיון,

לורה ורטון:

אני לא, אני,

חיים כהן:

את לא מנהלת פה את הדיון,

לורה ורטון:

אני ביקשתי,

חיים כהן:

מאוד ברור,

לורה ורטון:

אתה לא שמעת, (לא ברור) יוחנן, לנהל איתי דיון,

חיים כהן:

אז עם כל הכבוד,

לורה ורטון:

לצערי הדיון לא,

חיים כהן:

מותר לי להתערב, מותר,

לורה ורטון:

מי שצועק הכי חזק, מנצח.

חיים כהן:

זה לא נכון.

לורה ורטון:

זה לא צריך להיות ככה,

חיים כהן:

מותר לי להתערב,

לורה ורטון:

יש לך,

חיים כהן:

באמצע הדיבור,

לורה ורטון:

קול יותר חזק,

חיים כהן:

אני בדיאלוג,

לורה ורטון:

זה לא דיאלוג,

חיים כהן:

ואני לא אתן לך להוביל את זה לפינות,

לורה ורטון:

זה לא דיאלוג,

חיים כהן:

לא נכונות, זה כן נכון,

לורה ורטון:

זה לא דיאלוג.

חיים כהן:

כשמגיע מישור ולפרוטוקול מתפרש שהוא עבריון, צריך לתקן את זה, אני לא אתן לך (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לעשות את זה,

חיים כהן:

עם כל הכבוד, את יכולה להגיד,

יוחנן וייצמן:

זה לא הוגן,

חיים כהן:

זה לא הוגן, מה? את מבבלת את המוח, סליחה שאני אומר לך את זה.

לורה ורטון:

אתה מצפה שאני אקשיב לך, ואתייחס אליך,

חיים כהן:

אל תקשיבי לי, לורה, לא מצפה כלום,

לורה ורטון:

(לא ברור) תוקע אנשים, משם מדבר, אתה מדבר, אומר מה שאתה רוצה, מעליב, מסלף,

חיים כהן:

מותר לך,

לורה ורטון:

מה שבא לך,

חיים כהן:
היא מסלפת,

לורה ורטון:
ולא נותן לאנשים לדבר,

חיים כהן:
היא מסלפת,

לורה ורטון:
תן לה לדבר,

חיים כהן:
לא נכון,

לורה ורטון:
תן לה לדבר,

חיים כהן:
מותר לי לתקן אותה,

לורה ורטון:
גם אני מסלפת, והיא לא,

חיים כהן:
אם היא מסלפת, מותר לי לתקן אותה,

לורה ורטון:
לא נכון,

ציפי רון:
לי סילפתי.

חיים כהן:

עם כל הכבוד, אני חבר וועדה ואני,

ציפי רון:

לא סילפתי, אני לא סילפתי, סליחה,

חיים כהן:

כן סילפתי,

ציפי רון:

לא סילפתי,

חיים כהן:

ברגע שאמרת שהוא עברין, שהוא, הוא,

ציפי רון:

אני לא אמרתי את זה, אתה שמעת משהו שרצית לשמוע, חוץ מזה,

חיים כהן:

אה מה שרציתי לשמוע,

ציפי רון:

אני מאוד מבקשת, אני מאוד מבקשת, אני לא יכולה להתחרות איתך ביותר הרמת קול וביותר בצעקות, אז למרות שנורא קשה לך, תן לי לגמור את המשפט, אני יושבת כאן גם על תקן של עניין מקצועי, תרצה או לא תרצה.

חיים כהן:

משקיפה,

ציפי רון:

משקיפה,

חיים כהן:

בלבד.

ציפי רון:

אבל דרג מקצועי, ואני מבקשת, אני מבקשת לתת לי את זכות הדיבור, כמו שצריך זה הכול.

חיים כהן:

בבקשה.

ציפי רון:

ולא לקטוע אותי באמצע,

חיים כהן:

אבל אל תסלפי דברים,

ציפי רון:

ולא לקטוע אותי אחרי אמצע,

לורה ורטון:

למה אתה,

ציפי רון:

הוא לא נותן לי להשלים משפט,

לורה ורטון:

תן להשלים משפט,

ציפי רון:

אז תיתן לגמור משפט, אני מבקשת מאוד, אני לא אתחרה איתך מי צועק יותר חזק,

חיים כהן:

יפה.

ציפי רון:

אני מבקשת לתת לי להשלים משפט,

חיים כהן:

תשתדלי לדייק, לא יותר מזה.

ציפי רון:

אני מדייקת את מה שאני חושבת ומאמינה, ויש לי הרגשה שאני מכירה קצת יותר ממך את עניין השימור, והייתי מאלה שעשו תוכנית השימור.

חיים כהן:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא אומר שום דבר,

ציפי רון:

אני מבקשת שלא תקטע אותי,

חיים כהן:

סליחה, אני מבקש ממך להיות בלי התנשאות, את לא,

ציפי רון:

אני לא מתנשאת,

חיים כהן:

אבל ברגע שאת אומרת, שאת מבינה יותר ממני, את מתנשא, מאיפה את יודעת מה אני מבין ומה אני לא מבין?

ציפי רון:

אני לא אמרתי שאתה לא מבין,

חיים כהן:

את אומרת, אני יש לי הרגשה,

ציפי רון:

אמרתי שאני הייתי בוועדה,

חיים כהן:

יותר ממך,

לורה ורטון:

וועדה, ושם היא הייתה יותר זמן, אבל תן לה,

ציפי רון:

אתה יכול לתת לי לגמור משפט? יושב ראש הוועדה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

חיים כהן:

טוב.

ציפי רון:

יושב ראש הוועדה, אני מבקשת לאפשר לי לדבר ולגמור משפט,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

כמו שצריך, בלי הפרעות ובלי הפסקות, כשלמדתי משפטים, הייתה פעם אסכולה איך דנים לפי ארוחת הבוקר, השופט מחליט לפי מה שהוא אכל, הייתה לו ארוחת בוקר לא טובה אז ההחלטה שלו היא איומה, אז אנחנו לא פה באסכולת ארוחת הבוקר, אולי אכלת טוב, אולי אכלת רע, אתה תן לי לגמור לדבר, ולא תפריע לי באמצע. זה קוטע את חוט המחשבה, וזה לא ייתכן,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל תדבר, אני מבקש באמת, את סתם, את נכנסת לנושא, את מאשימה בן אדם במעשה לא עשה.

ציפי רון:

אני לא מאשימה אף אחד,

יוחנן וייצמן:

אבל זה מה שהיה,

ציפי רון:

אבל תן לי לגמור לדבר, מה קרה לכם היום?

יוחנן וייצמן:

אז תדברי, תדברי הוגן.

ציפי רון:

תקשיבו, האזור הזה נקבע לשימור, הוא לא נקבע לשימור סתם, הוא נקבע לשימור בגלל הערכים שלו. הערכים שלו זה מתי הוא נבנה, ואיך הוא נבנה. הסגנון, הצורה הייחודיות. אנחנו רואים כאן פגיעה בדברים האלה, אני לא חושבת שאנחנו יכולים לדלג על זה, אני חושבת שאם בא בן אדם ורוצה לקבל את הזכויות בנייה, עם כל הכבוד לו שיפתח את העיר, אבל יש גם מחויבות. אם משהו הרס באותו מתחם משהו, זה לא פוטר אף אחד. וזה לא מאפשר גם לבניין, לחלק המבוקש גם לוותר על קמרונות, וגם להרוס אותם, זה לא ייתכן. אנחנו מתפרקים מהנכסים שלנו, עם כל הכבוד, זה לא ייתכן, יש לנו כאן אחריות, השימור האופי של העיר, לשימור השכונה וכן הלאה. יש לזה גם ערכים כלכליים עצומים, אם לא היום, אז מחר ומחרתיים, אי-אפשר לזלזל ואי-אפשר לוותר על זה, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

מישהו עוד רוצה לדבר? מישהו מתנגד להצעה שהחלטתי?

חיים כהן:

אני, אני רוצה לדבר,

ציפי רון:

אני מתנגדת לדיקוק קירות, אני מתנגדת,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אני מתנגדת לדיקוק קירות, אני מתנגדת להריסה, ואני מבקשת שהעירייה תמצא את מי שהרס את הקמרונות, וישחזרו אותם, זה חלק מהעניין, ובטח שלא יהרסו את הקמרונות בבניין המוצע.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר לך באמת, שמדיניות הוועדה, כבר דיברנו על זה מספר פעמים, ואני אחזור על זה, שקמרון בבניין רגיל שהוא לא בניין לציבור, זאת אומרת חנות, או זה, הוועדה מורה על חשיבות מאוד מאוד נמוכה בשימור הקמרון. עכשיו יש פה תב"ע שלא קבעה שימור, 2874 האזורית, כמו שאת אומרת שבפירוש, לא, מה לעשות? לא קבעה שימור קמרונות, התב"ע נקודתית ציירה את הקירות לשימור, כתבה, שרק הקירות החיצוניים לשימור, אפשר להתחיל להתווכח פה, אבל עדיין הקמרון פה הוא לא לשימור בשום מצב שהוא, אז בוא נירגע.

חיים כהן:

אני יכול להגיד משהו.

יוחנן וייצמן:

כן, חיים,

לורה ורטון:

ואני אחרי.

חיים כהן:

אני רוצה, דבר אחד להגיד שיהיה ברור, מי שעושה עבירה, צריך לטפל בו. אנחנו לא מזלזלים בזה. אבל מי שמגיש תוכנית, ורוצים עכשיו להעניש אותו בגלל שהשכן עשה עבירה, זה לא יהיה, עם כל הכבוד, בשביל זה יש פיקוח, בשביל זה נמצאת העירייה, וכל מחלקת התכנון, שתצא מכאן אמירה כביכול שאנחנו נתפוס בן ערובה, מישהו שמגיש תוכנית בגלל שהשכן שלו עשה עבירה, זה לא יהיה שיהיה מאוד ברור, אני בוודאי לא אתן יד לדבר כזה. ואנחנו לא אמורים לעשות את העבודה של הפיקוח, אנחנו לא אמורים לעשות את העבודה של כל מחלקות אחרות, אם יש עבריו, צריך לטפל בו. אבל בשום פנים ואופן לא ניקח את השכן כבן ערובה, בעצם מידם סדום זה, איפה אנחנו הגענו? ועוד מתוככים איתי על זה.

יוחנן וייצמן:

דוקטור ורטון, כן,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

וגם יש קמרונות השאלה יש שם.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

השאלה אם יש שם קמרונות,

יוחנן וייצמן:

היה, אדריכלית דינור הציגה לנו קמרון שנהרס.

איציק שוויקי:

נהרס, אין קמרון?

ציפי רון:

אבל בבניין הזה יש קמרונות והוא רוצה את המדרגות באמצע, והוא רוצה לדקק את ה - , לשנות את הבניין לגמרי, הוא רוצה להגביה את הקומות, להגביה את הקומות, וזה אומר שזה הריסה של כל התוך של הבניין, כולל קמרונות, כולל עובי קירות, כולל הכול. כולל מה שאנחנו רואים מבחוץ.

יוחנן וייצמן:

דוקטור ורטון,

ציפי רון:

זה לא הולך.

לורה ורטון:

אני מתנגדת להצעה שלך, אני חושבת ש - , לא צריכים לאפשר לו לבנות מעבר להוסיף קומות, אני לא חושבת שזה שהוא רוצה להוסיף עוד קומות ולהרוויח עוד כסף הוא מצדיק הרס של דברים שנקבע כבר בתב"ע קודמת, שהם חשובים. ואני הייתי מעדיפה לעמוד על ההצעות של,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

לורה ורטון:

של מחלקת שימור, ולא לקבל את התיקונים שאתה מציע שנקבל.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני מבין שתומך בהחלטה, כן, אז אנחנו שתיים שתיים, קול כפול, תכתבי התקיימה הצבעה, בסדר? עכשיו,

שרון דינור:

רק תעזרו לי עם, מה שצריך,

יוחנן וייצמן:

כן. תשלחי לי את זה אני אערוך את זה, בגדול אני אומר די פשוט, הוועדה מבקשת לשמר את הקירות החיצוניים, דקה, עוד רגע ננסח את זה, או שאת רוצה, מצידי גם אפשר להכניס אחרים, ולנסח את זה

אחרי זה, ואני רוצה שיהיה ברור לנו העקרונות. השימור פה הוא לקירות החיצוניים בלבד, ובאותו קמרון שעוד רגע, ברור,

איציק שוויקי:

על המעטפת, על המעטפת.

יוחנן וייצמן:

אנחנו ממליצים, זה לא משנה.

איציק שוויקי:

המעטפת.

יוחנן וייצמן:

הקמרון הצפוני, בקשר לטור ממ"דים צפוני מזרחי ייבחנו לעת מתן היתר, ככל שה - , מדובר בקמרון,

שרון דינור:

הקמרון, הקמרון הנותר ייבחנו לעת,

יוחנן וייצמן:

לעת מתן היתר, ככל ש - , ככל שיהיה שלום בכלל, ולא יצטרכו וחזונו של טראמפ, וכל זה, אז אנחנו נוותר ואנחנו נבקש לשמר את הקמרון ללא, אולי אפילו לא נעשה טור ממ"דים, ככל ש - , חלילה וחס המצב עם השכנים שלנו בארץ ימשיך כמו שהוא, אז ככל שהקמרון הזה לא יביא לנו איזה דרמות מיוחדות, אז אנחנו נבקש לעשות טור ממ"דים, ולא חדרים מחוזקים, וזה בגדול. שאר הדברים,

ציפי רון:

יש גם את סעיף ג', ד', וכן הלאה,

יוחנן וייצמן:

אז בואי אני אגיד לך, אני אגיד מה זה, אז זאת אומרת סעיף 1, סעיף 1 ירד, סעיף 2 תרד, סעיף 3, סעיף ב', סעיף ב', 2/ב, אני לא נגד זה, אבל שוב לעת מתן היתר ונדבר על זה שוב. אני מסכים, יש משהו, אני לא, איך קוראים לידידנו, יונתן הראה לי שמה ציורים על התקרה, יכול להיות שאפשר לשמר אותם, יכול להיות שלא, בוא נדבר עליהם בהיתר, זה בסדר, זה לא נורא, לא מדובר באיזה ציורים דרמטיים, כן?

ציפי רון:

שום דבר לא דרמטי,

יוחנן וייצמן:

גובה,

ציפי רון:

כי האוכלוסייה שגרה שם לא הייתה אוכלוסייה עשירה, ולא היה שום דבר דרמטי, אבל זה אופי של המקום, זה חד פעמי, זה אין לזה, אין לזה, אין דבר כזה יותר.

יוחנן וייצמן:

מצוין, סעיף ג' ירד, ד' ירד, ו', יישאר, ז' יישאר, ח' ירד, שנייה,

ציפי רון:

ד', ה', ו',

יוחנן וייצמן:

ירד,

ציפי רון:

ד', ה', ו',

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

אתה תמיד טוען ש - , אתה לא רוצה לחרוג ממדיניות מע"ר,

יוחנן וייצמן:

ו' יישאר, ו' יישאר, ז' יישאר, י' יישאר, יא' נשאר, יב' ישנה, יב' רק נשנה את החזיתות,

שרון דינור:

רגע, פה, כאן רציתם לשנות, ואני לא שיניתי,

יוחנן וייצמן:

שנייה, לא משנה, אחרי זה נעשה את זה אחרי זה ביחד. יב' ו – יג' רק נשנה אותם לחזיתות כמובן, את זה אותו, יב' ו – יג', אז נשנה את זה לחזיתות, שיהיה ברור. נעשה את זה במהלך היום, בוא נכניס את האנשים האחרים, באמת,

איציק שוויקי:

אברבנאל עכשיו?

יוחנן וייצמן:

אברבנאל, כן,

איציק שוויקי:

אני רוצה לשאול שאלה, יש, אנחנו עומדים על רחביה, ועמדו על זה עד עכשיו על גובה מסוים, אני רואה יש פה פריצה של גובה, בתוכנית רחביה א', זה לא א', זה לא רחביה ב', ולא ג'. למה?

שרון דינור:

רגע, לאן עברת? אני לא שמה סליחה, תחכו לי רגע, אז תחכו דקה, רק שנייה,

איציק שוויקי:

לשאול שאלה לפני הדיון,

יוחנן וייצמן:

את עובדת כעת על,

שרון דינור:

אני רק רוצה את הנקודות, אחרי זה נעשה, חזיתות המבנה,

יוחנן וייצמן:

אז אם ככה, אז אני אחזור, אז אני אחזור על מה ש –

שרון דינור:

לא רק,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? בוא נעשה את זה כעת כן ביחד ושלוש.

ציפי רון:

תציגי לנו את זה קודם.

שרון דינור:

לא, אני עדיין בקודם,

ציפי רון:

אבל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, אז חזרנו, אני רואה שהאדריכלית דינור, רוצה לחזור,

שרון דינור:

לא, הנה,

ציפי רון:

חזרנו,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נלך מהסוף להתחלה. יב', יג', יד', תשני את כל ה - , חזיתו,

עו"ד דני ליבמן:

חזיתות ההיסטוריות הקיימות.

יוחנן וייצמן:

זה אותו דבר, בעצם גם יא' שוב, אנחנו מדברים רק על חזיתות.

שרון דינור:

אז שיניתי תסתכלו איתי, שיניתי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נעבוד היום, מקסימום נעבוד על זה אחרי זה.

שרון דינור:

יב', יג', ו - יד', הורדתי את ה - ,

יוחנן וייצמן:

י' נשאר, כפי שהוא,

שרון דינור:

י', אוקי, ט', נשאר,

יוחנן וייצמן:

ט', לא, ט' יורד.

עו"ד דני ליבמן:

ב – י', ב – י' החדש,

שרון דינור:

לא, מה הקשר זה כזה רגיל,

יוחנן וייצמן:

לא רוצה את זה , אני שונא את הסעיף הזה,

ציפי רון:

איזה סעיף?

שרון דינור:

תראה את סעיף,

יוחנן וייצמן:

של הגג רעפים,

שרון דינור:

לא, סליחה, אצלי זה מערכות ותשתיות, אז מה רציתם?

יוחנן וייצמן:

סליחה, מערכות תשתיות נשאר, סליחה,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

טעות, טעות.

שרון דינור:

אוקי, אז גג רעפים אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

גג רעפים לשלוח את הסעיף הזה, לבית הקברות,

ציפי רון:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי אני שונא את הסעיף הזה.

ציפי רון:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

לקחת, לקחת בניין ולהגיד לו תשמור רעפים מקוריים,

שרון דינור:

אנחנו אמרנו בוצע,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לעודד את זה, והיזם יעשה את זה אם הוא ירצה, אם הוא יחשוב שזה טוב לו,

שרון דינור:

אבל זה הסעיף,

יוחנן וייצמן:

אם זה כלכלי לו,

שרון דינור:

הסעיף פה אומר, לעודד את זה הוא אומר, מוצע לשלב, לא,

לורה ורטון:

מוצע וגם,

שרון דינור:

זה לא אומר,

לורה ורטון:

לשלב בשני,

יוחנן וייצמן:

איך עושים את זה, איך עושים את זה (לא ברור),

שרון דינור:

יש מלא,

יוחנן וייצמן:

אני לא צריך להגיע לדעות, ירצה יעשה, לא ירצה, לא יעשה.

איציק שוויקי:

ירצה, אם הוא מוצע, זה גם ירצה, ולא יעשה, זה בדיוק אותו דבר,

שרון דינור:

הורדתי אותו, לא רלוונטי,

איציק שוויקי:

מה זה מוצע?

לורה ורטון:

יש גם את החלק השני, לגבי התשתיות,

איציק שוויקי:

זה לא ביצוע,

יוחנן וייצמן:

נשאר, התשתיות נשאר כמו שרצית,

איציק שוויקי:

כן, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

הכול תשתיות רשום,

איציק שוויקי:

וייצמן, גם זה ש - ,

יוחנן וייצמן:

רשום בסעיף אחרי זה, רשום, זה רשום.

שרון דינור:

אני מניחה שמרפסות רצית גם,

יוחנן וייצמן:

מרפסות בוודאי להוריד,

שרון דינור:

ממ"דים אפשר,

יוחנן וייצמן:

ממ"דים תשאירי את הסעיף, להתאים את העיצוב, בפירוש כן.

ציפי רון:

אבל זה דומה לסעיף,

יוחנן וייצמן:

אותו, דרך אגב גם סעיף עיצוב החזיתות להשאיר,

ציפי רון:

רגע, סעיף ט' הוא דומה לסעיף ד', אז מה, לסעיף ה', סליחה, שימוש חוזר באבנים בפירוק וכן הלאה,

יוחנן וייצמן:

גם את זה הביתה.

ציפי רון:

למה? אנחנו מדברים על משבר האקלים,

יוחנן וייצמן:

אין לי, אין לי כוח לסעיף,

ציפי רון:

אנחנו מדברים גם על איכות הסביבה,

יוחנן וייצמן:

לורה ורטון:

ראיתי את זה כמה פעמים, הוא סעיף לא טוב,

שרון דינור:

איזה סעיף לא טוב?

יוחנן וייצמן:

שימוש חוזר,

ציפי רון:

מה רע בזה?

עו"ד דני ליבמן:

השימוש חוזר,

שרון דינור:

לא הבנתי, למה לא,

ציפי רון:

מה רע בזה?

שרון דינור:

יש להם שמה,

עו"ד דני ליבמן:

פרויקט חדש, האמת במקרה הזה אולי זה לא רלוונטי,

יוחנן וייצמן:

אין פה, אין פה,

שרון דינור:

למה? למה לא רלוונטי? שנייה רגע, הם מפרקים את כל האבנים של הפנים, הם מציעים פירוק של כל הפנים, יש שם אבנים שוות, למה לא לעשות את זה?

יוחנן וייצמן:

אין כבר, זה איננו, היינו שם,

ציפי רון:

רק שנייה, לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

היינו שם, די,

ציפי רון:

אני אסביר לך רגע למה הכוונה,

שרון דינור:

שנייה רגע, אני רוצה להסביר מה הכוונה שלי, שאם הם מפרקים את הקירות האלה, זה קירות אבן, הצהובים שבפנים, ואפשר להביא אותם לחזית, אנחנו נרוויח בחזית,

יוחנן וייצמן:

אבל בחזית יש קירות כבר,

שרון דינור:

פה בחזית הזאת,

יוחנן וייצמן:

זה קירות פנימיים,

שרון דינור:

מפרקים אותם, ובונים חדשים,

יוחנן וייצמן:

זה קירות פנימיים,

שרון דינור:

עבירות בנייה,

יוחנן וייצמן:

את יכולה לעשות את זה,

ציפי רון:

שנייה,

שרון דינור:

לא, זה אבן, אבן ששווה המון כסף,

ציפי רון:

אני אסביר,

שרון דינור:

למה לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה אבן של קיר פנימי, וזה אבן של קיר חוץ.

ציפי רון:

שנייה, אני רוצה להסביר,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אני רוצה להסביר,

יוחנן וייצמן:

זה משוטת?

ציפי רון:

כן, בטח, אני רוצה רגע,

יוחנן וייצמן:

תראי לי תמונות,

ציפי רון:

אני רוצה רגע להסביר משהו,

שרון דינור:

עכשיו הם יפרקו אותם, הם ישימו, ככה היו עושים,

ציפי רון:

בואו אני אסביר משהו שתבינו, הקירות,

יוחנן וייצמן:

ככל שהם ירוויחו יעשו את זה, אני לא נגד זה, חלילה,

ציפי רון:

אפשר להסביר, אפשר להסביר.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

הקירות הן קירות עבים,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

הקירות, הבנייה בנייה מסורתית, יש אבן מבחוץ, ויש אבן מבפנים, בין שני קירות האבן, זה הקיר העבה, בגלל זה הוא כל כך עבה באמצע יש שם מילוי של הדבש, של אבנים ושל חול וכן הלאה,

יוחנן וייצמן:

הבוצ הזה, כן, אז יש פה שני קירות אבן אחד חיצוני, ואחד פנימי, אז חבל, אם כבר בונים שם זה, שזה,

שרון דינור:

אבן,

ציפי רון:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

שמה זה, אדון דוד יברר את זה, אם כן כן, אם לא, לא,

שרון דינור:

רגע, אז להוריד את זה? כאילו מה?

יוחנן וייצמן:

לא, את (לא ברור), עוד שתי דקות נחליט, אני בעד להוריד, אבל אם זה לא מעשי, אז אין לי בעיה,

ציפי רון:

אני חושבת שלא,

יוחנן וייצמן:

סעיף 9 קונסטרוקציה חדשה, אז אפשר להשאיר זה בסדר.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

זה לא, למעט עבור, בלי המילה נקודתי, להוריד את המילה "נקודתי", בסעיף הזה,

שרון דינור:

רגע, רגע,

ציפי רון:

זה נכון,

שרון דינור:

אוקי,

ציפי רון:

זה ממש נכון, זה לא,

שרון דינור:

גובה בינוי,

יוחנן וייצמן:

זה לא לשמעון, לא לך, אל תיבהלי,

ציפי רון:

לא, לא, אני הבנתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אני הבנתי, יש לי אבו - ארבע, יש לי עיניים גם בגב.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

גובה בינוי רציתם להשאיר,

יוחנן וייצמן:

גובה בינוי זה בוא נעזוב את הסעיף הזה,

איציק שוויקי:

שנייה, שנייה, הוא,

שרון דינור:

לעזוב, להוריד, או לעזוב?

יוחנן וייצמן:

אז תתייחסי, עזבי את גובה הבינוי,

שרון דינור:

להוריד אותו,

יוחנן וייצמן:

להוריד אותו, כן, לא להתייחס,

שרון דינור:

כל השאר תיקנו כבר, זהו,

יוחנן וייצמן:

מה שקוראת לפני זה, את הכול הורדת?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה כתוב לפני זה?

שרון דינור:

לעת,

יוחנן וייצמן:

לא, רצינו להכניס לעת מתן היתר ייבחר,

שרון דינור:

לעת מתן היתר סליחה,

יוחנן וייצמן:

ייבחר הקמרון ה - ,

שרון דינור:

לעת מתן היתר ייבחר הקמרון,

יוחנן וייצמן:

ייבחר ה - ,

דוד היימן:

אין אבן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שאין אבן, אבל שנייה,

דוד היימן:

אין אבן,

יוחנן וייצמן:

נעזוב שנייה, עוד רגע, אז נגמור רק את הנושא הזה, לעת מתן היתר ייבחנו ה - , ייבחנו, טור הממ"דים
בפינה הצפונית המזרחית,

שרון דינור:

רגע, הנה אבל תראה רגע, לעת מתן ההיתר ייבחנו הקמרון הנותר, ככל ויימצא לו ערך ייחודי, נבקש
לשמרו.

יוחנן וייצמן:

ערך ייחודי מאוד. ערך ייחודי, בסדר מספיק לי.

שרון דינור:

תיבחנו הבקשה מחדש, בהתאם לעקרונות הבאים,

יוחנן וייצמן:

ואת הסעיף של ה - , שימוש חוזר הוא שאין נגיד שמה, את סעיף, שימוש חוזר באבנים, אפשר להוריד.

ציפי רון:

חבל,

דוד היימן:

אין אבן,

יוחנן וייצמן:

אין, אין זה לא קיים,

דוד היימן:

ביררתי.

שרון דינור:

זה לא נכון אבל,

ציפי רון:

זה לא יכול להיות שאין,

שרון דינור:

פשוט כאילו אין אין אבן, זה האבן מופיע בתיק תיעוד, וזה,

ציפי רון:

אין, זה צורת הבנייה, זה צורת הבנייה, אין דבר כזה,

שרון דינור:

אין, התיק תיעוד גם רואים, זה הכול מאבן, זה קירות אבן, להגיד שאין אבן זה כאילו,

ציפי רון:

יש על זה טיח, גם אתה לא רואה,

שרון דינור:

הם לא רוצים לשמור, בסדר, אבל, בוא, עיניים לנו כאילו,

יוחנן וייצמן:

שלום, יללה.

ציפי רון:

זאת טכנולוגיית הבנייה,

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן, מדברים פה מ – 1900 ומטר,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

אין שמה, לא היה ברזל, אז עשו קמרונות,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

להעמיד את הקמרונות צריך אבן, לא צריך, כי לא היה חול, אתה לא יכול להעמיד קמרון, לכן, היה אבן,

ציפי רון:

זאת הבנייה,

איציק שוויקי:

קיבלה תשובה, זה לא קשור, אם הוא נבנה ב – 1900,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו,

איציק שוויקי:

ו – 1,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

אם אין קמרון, אז, אין,

יוחנן וייצמן:

פה מדובר בקומה מעל הקמרון,

איציק שוויקי:

אי-אפשר, הוא לא יכול לעמוד,

שרון דינור:

אני חושבת שהתוכנית הבאה, היא כל כך הרבה יותר תהיה נעימה,

איציק שוויקי:

לא, השאלה למה ששאלתי שאלה, למה 6 קומות?

ציפי רון:

לא,

איציק שוויקי:

למה,

ציפי רון:

אני רוצה להגיד משהו,

איציק שוויקי:

לפרוץ?

שרון דינור:

(לא ברור),

ציפי רון:

שנייה, שנייה, אני רוצה להגיד משהו לפני שאנחנו עוזבים את התוכנית הזאת, אני רוצה להגיש משהו, לנגינת ליבם של חלק מהנוכחים בחדר, אני יודעת, זה לא עושה להם טוב. אני יודעת שמי שגר בשכונות האלה, לא אוהב את השימור, לא רוצה את השימור, לא אכפת לו מהשימור, וכן הלאה וכן הלאה, וכל המוסיף מוסיף. אני חושבת שיש לנו כאן, אחריות כמי שמסתכל על ירושלים גם לעתיד, אנחנו מדברים על דברים שהם, אין להם יותר המשך, אין להם יותר זכר, לא יעשו אותם עוד פעם. זה אלה, ערכים, או שאנחנו שומרים או שזה נעלם מהעולם, פג מהעולם, ואין את זה יותר. אני חושבת שאחריות שלנו, היא איכשהו כן לעשות את כל מה שאפשר, כדי לא לחרב את הדברים האלה. כבר אין הרבה, וזה עולם הולך ונעלם, ואנחנו משערים שבעתיד טוב יותר, שתהיה הרבה תיירות ושתהיה כלכלה פורחת וכן הלאה הדברים האלה יהיה להם פרק גדול מאוד, בנוסף לערך ההיסטורי וארכיטקטוני, שמאפיין את ירושלים ואת הארץ, מאוד חבל לחרב את זה, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

מה דעתך על הסעיפים באמנת ז'נבה.

ציפי רון:

אני חושבת שיש עליהם,

יוחנן וייצמן:

אני שואל אותך שאלה, את סיימת,

ציפי רון:

אחריות יתרה, כן,

יוחנן וייצמן:

מה דעתך על הסעיפים באמנת ז'נבה ואמנת וושינגטון שאומרים שצריך להתייעץ בקהילות שגרות במקום בקשר לשימור? מה העמדה שלך?

ציפי רון:

אני חושבת שאנחנו נמצאים בתהליכים שהדיירים במקום הם משתנים, ומתחלפים, היום יש דיירים, פעם היו דיירים אחרים, הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

אומרת אמנת ז'נבה גרים שכעת שמה,

ציפי רון:

הדבר הזה, הדבר הזה הוא דינאמי, הדבר הזה הוא דינאמי, ויכול להיות שגם מי שגרים שם היום, או בעוד 10 שנים יכירו בערך של זה, ותהיה להם מזה, יהיה להם רווח כלכלי גדול מאוד. אני חושבת שצריך להשאיר מרחב החלטה, לחרב מאוד קל, בייחוד כרגע מי שכרגע אולי זה לא מעניין אותו, אנחנו צריכים,

יוחנן וייצמן:

מה לעשות שאמנת השימור הבינלאומיות, חושבות אחרות.

ציפי רון:

אז אמנת וונציה, זה אמנת וונציה, זה לא אמנת ז'נבה, זה רוח המקום.

עו"ד דני ליבמן:

רציתי לשאול משהו,

יוחנן וייצמן:

לא, חוץ מרוח המקום, את מדברת על רוח המקום, אני מדבר על להיוועץ בקהילות, ויחידים, זה שני דברים נפרדים,

לורה ורטון:

יש לי,

ציפי רון:

צריכים הרבה מאוד בקהילות פה במרחב,

לורה ורטון:

סליחה, יש להיוועץ, אבל האחריות העיקרית של כל משטר בכל מקום, זה גם לאכוף את החוק ולשמור על, על סדר ו - , וגם לתכנן. כשאין תכנון ואין סדר, ואין אכיפה, אנחנו בבעיה, ההרגשה שלי שאנחנו מפירים את ה - , את הכללים הבסיסיים ביותר, ולא עומדים בהתחייבות שלנו כוועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

אז אני יכול להגיד לך שוועדת השימור וועדה מקומית חושבת כל האזור הזה, שאם היו באים אליו עם (לא ברור), ומחריבים אותו, ובונים מחדש, היינו מאוד מרוצים.

לורה ורטון:

זה החשש שלי, לכן לפעמים,

יוחנן וייצמן:

אני מקווה, אני מצפה ליום הזה.

ציפי רון:

אני, אני שואלת את עצמי,

יוחנן וייצמן:

בתמליל.

לורה ורטון:

היום הזה, שהגישה הזאת תהיה,

ציפי רון:

אני רוצה,

לורה ורטון:

לקבל את התגובה,

ציפי רון:

וייצמן, וייצמן, אני רוצה להגיד עוד משהו, אני חושבת שאני אדם הכי מבוגר בחדר הזה, וזה לא כזה הכי נעים. ובגלל שאני האדם הכי מבוגר, אז יש לי גם היסטוריה של פעילות פה בתחום השימור, אז אני הייתי עדה לזה, איך הקימו את השימור, איך התחילה השימור, ואיך זה התחיל בירושלים.

שרון דינור:

יחידת השימור שלו אז,

ציפי רון:

ופה בירושלים, מהנדס העיר אמנון ניב שלא כל כך הבין מה רוצים, ולא כל כך אהב את זה, בגלל כל מיני סיבות הקים וועדה שתסתובב בעיר, ותקבע מה לשימור, הוועדה הזאת הייתה וועדה פלורליסטית, והייתה בה נציגות, גם לקהילה שלך, הרב שלמה זלמן דרוק, היה חלק מהוועדה שהסתובבה בעיר, והוא קבע יחד איתנו את האזורים לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

מה אמרת היה שם המהנדס? אמנון?

ציפי רון:

אמנון ניב,

עו"ד דני ליבמן:

ניב, כן,

ציפי רון:

היה אמנון ניב החמוד, והיה טדי, והיה אולמרט, והלכנו בעיר הזאת, בשנות ה-80 רחוב רחוב, שכונה שכונה, עם צוק של חברי מועצת העיר החרדים, וככה זה נקבע, זה הכול. אף אחד לא בא והטיל עליהם פצצה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. טוב, אנחנו עוברים לרחוב אברבנאל.

איציק שוויקי:

שאלתי אותה שאלה, השאלה שלי,

שרון דינור:

אפשר רגע לתת לפני השאלה, איזה רקע, בכל מקרה אנשים פה לא כולם מכירים,

לורה ורטון:

כן, אני.

עו"ד דני ליבמן:

רגע, אולי במסגרת,

ציפי רון:

זאת אומרת זה לא שבאו,

עו"ד דני ליבמן:

במסגרת הרקע, תעני גם לשאלה,

ציפי רון:

לא בא מישו בחוץ, והטיל פצצה, על הקהילות שגרות שם.

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו,

ציפי רון:

זה היה בשיתוף.

יוחנן וייצמן:

אולי הרב שלמה זלמן דרוק, שאני באמת מעריך אותו, זאת אומרת אין ספק שהוא היה מדמויות (לא ברור) של העיר הזאת, חשב ככה, היום אנשים חושבים אחרת, הלכנו לבחירות, מה לעשות עם מצע שביקש אחרת, והמצביעים באזור הזה, גם שהצביעו לי, גם לרב כהן, וגם לידידינו שלא נוכח כאן הרב גורא, ביקשו ככה, ואנחנו, מה לעשות,

ציפי רון:

אולי כדאי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מייצגים את התושבים,

ציפי רון:

אולי כדאי לעשות גם,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מייצגים את התושבים,

ציפי רון:

פעילות הסברתי, אולי כדאי גם ליזום פעילות חינוכית והסברתית, ואנשים יבינו שיש לזה גם ערכים כלכליים עצומים, אם לא היום, אז בעוד יומיים, וכדאי להבין את המשמעויות של זה, ואם צריך לעשות,

יוחנן וייצמן:

אין לי עניין לעשות שמה ערכים כלכליים,

ציפי רון:

אולי צריכים לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה שיהיה שמה נווה צדק, אני רוצה שאנשים יגורו שמה, כן,

ציפי רון:

אנשים יגורו שם,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

אנשים יגורו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתך הנושא הזה סיימנו,

איציק שוויקי:

עכשיו בונים מגדלים, עכשיו בונים מגדלים,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

עכשיו בונים מגדלים, גם אצל החרדים.

יוחנן וייצמן:

להגיד לך משהו על המגדלים גרוע? אבל טוב, אני לא רוצה פה לפתוח דיון על זה,

לורה ורטון:

אני חולק עליו,

יוחנן וייצמן:

מה? לא, לא, חביליו צודק בהתנגדות שלו על מגדלים, אלה ש - , יוזמים פה את המגדלים, חלק מזה, זה ל - , חרדים בגדול ניטראליים בנושא הזה, מעליות שבת, מחר יהיה כבר את הפתרון ההלכתי, זה לא, זה שאלה של זמן. זה יותר בשביל לגרש את החילונים מהעיר הזאתי לעשות להם (לא ברור).

איציק שוויקי:

זה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

זה המטרה של המגדלים,

ציפי רון:

מה? לגרש את החילונים?

עו"ד דני ליבמן:

לא, ההיפך,

יוחנן וייצמן:

לא, כן,

שרון דינור:

למה את החילונים? לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

אלה ש - , נשארו פה בירושלים, ולא באו, לא הלכו לשפלה, או לתל - אביב בגלל שירושלים עדיין דיברה עליהם בירושלמיות שלה, נגמור את זה, לחסל את זה פעם אחת לתמיד, זה הסיבה שעושים פה מגדלים.

חיים כהן:

נו באמת, יוחנן, אתה עם השטויות שלך.

איציק שוויקי:

אחד לחרדים,

ציפי רון:

גם וגם, גם, בוא נגיד טובים השניים, גם וגם.

לורה ורטון:

הלוואי שהייתי חושבת,

איציק שוויקי:

בסוף ירושלים,

לורה ורטון:

יש חשיבה, מה שקורה פה זה כל אחד מרוויח והאנשים היזמים שמתנגדים להם,

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן,

לורה ורטון:

דברים לא אכפת להם מכלום, חוץ מכמה שירויחו,

איציק שוויקי:

ירושלים, כשאתה רואה אותו היום,

לורה ורטון:

והם בונים דברים איומים,

איציק שוויקי:

להיות ירושלים של פעם,

לורה ורטון:

לא מתאימים,

ציפי רון:

אגב,

איציק שוויקי:

ירושלים תהיה עם מעלה אדומים, ירושלים תהיה עם מבשרת ציון, ועם גבעת זאב, ועם אפרת כל זה יהיה ירושלים.

ציפי רון:

אגב אתם יודעים כמה עולה,

איציק שוויקי:

זה שאלה של זמן,

ציפי רון:

כמה עולה לגור במגדל? אתם יודעים כמה עולה לגור במגדל?

איציק שוויקי:

הבנת אותי, או שלא הבנת אותי?

ציפי רון:

אלפי שקלים בחודש,

איציק שוויקי:

כל אזור מעלה אדומים,

ציפי רון:

רק שנייה,

איציק שוויקי:

זה יהיה בירושלים,

ציפי רון:

זה אלפי שקלים בחודש בשביל התפעול,

עו"ד דני ליבמן:

הם יודעים, הם יודעים,

ציפי רון:

לתפעול, למערכות, ולמעליות,

עו"ד דני ליבמן:

הם יודעים מצוין,

ציפי רון:

אלפי, אלפי שקלים בחודש.

עו"ד דני ליבמן:

הם דואגים את זה בוועדות,

יוחנן וייצמן:

לא, לא דואגים,

עו"ד דני ליבמן:

שיהיה מימון לכמה שקלים,

לורה ורטון:

3 מיליון שקל, זה כסף קואליציוני,

עו"ד דני ליבמן:

מה שאני יכול לקבל,

יוחנן וייצמן:

זה מה שרע,

עו"ד דני ליבמן:

אתם יכולים,

יוחנן וייצמן:

אני לא מדבר על ה – 30, הבעיה היא, שאנחנו דואגים ל – 30 שנה הראשונות,

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כשאז הבניין הוא בסדר.

איציק שוויקי:

וייצמן, בגלל,

יוחנן וייצמן:

הבעיה שלי מה יהיה כשהבניין בן 50,

איציק שוויקי:

וייצמן, אולי תהיה,

יוחנן וייצמן:

מה זה יהיה,

ציפי רון:

וייצמן, גם ב – 30 שנה הראשונות,

איציק שוויקי:

דירות (לא ברור) חרדיות,

יוחנן וייצמן:

נכון,

לורה ורטון:

זה מוזר,

איציק שוויקי:

ומי שגר בירושלים, במעלה אדומים עדיין אין, ואם יקימו שכונות חרדיות במעלה אדומים, תזכור מה שאני אומר לך, היא תהיה ירושלים, זה לא יעזור,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. נכון,

לורה ורטון:

בוא נמשיך,

חיים כהן:

אף אחד לא קובע את זה. כן,

איציק שוויקי:

לא נכיר את ירושלים, זה לא בדור שלנו בכלל,

שרון דינור:

טוב, אני רוצה לספר לכם, אפשר לעבור ל - ?

לורה ורטון:

כן, שמענו. תראו, אנחנו נמצאים ברחביה באזור ש - , תוכנית המתאר של רחביה, קובעת בו 5 קומות,

איציק שוויקי:

אברבנאל זה 4,

שרון דינור:

קווי בניין, מה זה?

איציק שוויקי:

אברבנאל לדעתי זה 4,

שרון דינור:

אז אני אומרת לא מה שלדעתי, מה שבדקתי. התוכנית קובעת פה 5 קומות ו - 162%,

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה לא רחוב ארוך.

שרון דינור:

קומה חמישית בנסיגה, אני רוצה לספר לכם משהו שהוא באמת מעניין,

איציק שוויקי:

שהסכימו לפני,

יוחנן וייצמן:

חברים, חברים,

לורה ורטון:

אפשר, אפשר.

יוחנן וייצמן:

מדברים,

לורה ורטון:

באמת אפשר להקשיב לאנשים כשמדברים?

יוחנן וייצמן:

היושב ראש דפוק, אבל עם גבולות.

שרון דינור:

אני רציתי לספר לכם משהו מעניין, כי כשאתם הולכים לבניין הזה, והוא לא מסומן לשימור, אוקי, בתוכנית המאושרת, אתם רואים זה המקום, ויש לו גינה גדולה גדולה בחזית, עם עצים כאילו ענקיים, לא כאילו, עצים ענקיים, הבניין הוא עשוי במקור בטייח, הוא לא בנייה של אבן, והוא נראה שבור וגמור, אוקי, אבל היה לנו פה, זה בניין שממש נראה כמו קופי – פסט של הבנייה של העיר הלבנה בתל אביב, עם טייח בשפוף, זה סוג מסוים, וזה, ואמרה שיכול להיות שזה אפילו אותו אדריכל, שהקים את זה, זה בניין היסטורי, ואדריכל, הם הולכים בתמ"א/38 להליך של הריסה ובנייה מחדש עם שימור חזית, והוא זרם איתנו והחזיר עטרה ליושנה, ופשוט עשינו פה בניין ממש ממש משגע גם עשינו את ההקלות שאפשר לקבל מכוח תמ"א, ההקלות שניתן לקבל מכוח תמ"א, הן מתבטאות גם בקווי הבניין, וגם בקומה אחרונה שישית, עכשיו גם אני רוצה להגיד לכם, שתראו הוא שומר על הגינה, אני מראה לכם רק את ה - , בלי להיכנס לפרטים, תראו איזה יופי, זאת אומרת הוא שומר על הגינה, והוא לא עושה עליה חנייה, הוא מכניס את החנייה פנימה, החזית שלו היא עמוקה זה לא טריוויאלי ההישגים שהגענו עם התכנון פה, ממש ממש מעריכה את זה. הקומה השישית היא, היא כאילו מחיר שאנחנו משלמים על זה, אני חושבת שביחס למה שקורה היום ברחביה, זה סביר, סך הכול אנחנו בתמ"א/38,

איציק שוויקי:

קומה חמישית בנסיגה,

שרון דינור:

נכון,

איציק שוויקי:

אז פה, אין כאן נסיגה, של הקומה החמישית,

לורה ורטון:

סליחה בוא ניתן לה,

ציפי רון:

בוא נגמור להציג את זה,

יוחנן וייצמן:

לסיים,

ציפי רון:

רגע,

שרון דינור:

שנייה, שנייה, קשה, קשה להתאפק, אבל אנחנו באמת בהמלצה שלנו אמרנו שצריך לעשות את הנסיגה, להחזיר אותה לקומה שישית, היא לא צריכה להיות נסיגה עמוקה לאור כל מה שעשינו פה, היא יכולה להיות נסיגה,

ציפי רון:

בחזית?

שרון דינור:

אפילו עיצובית, כן, הקומה השישית פשוטה צריכה לקחת טיפה אחורה. באמת אנחנו בוא נשמע אותם מה שהם אומרים הם,

איציק שוויקי:

אני רק רוצה להגיד,

ציפי רון:

אני ראיתי (לא ברור).

איציק שוויקי:

אני לא, אני לא נגד בינוי, זה לא שתביני אותי,

ציפי רון:

רגע,

איציק שוויקי:

אני רק פוחד שבא שכן ממול, והשכן מהצד, יגיד - למה יש לו 6 קומות,

שרון דינור:

אם אתם תראו,

איציק שוויקי:

ואני אין לי 6 קומות, שמה העצים האלה לא מעניינים אותי כרגע,

ציפי רון:

על הגג,

איציק שוויקי:

זה התשובה שלי,

שרון דינור:

רגע, שנייה, אני רוצה להגיד,

איציק שוויקי:

זה התשובה שאני רוצה, עו"ד יגיד, למה השכן שלי כן, אלא אם כן בונים פה,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לכם,

איציק שוויקי:

כמו לכולם. אני לא, הרוח שלו לא מעניין אותי כרגע,

שרון דינור:

הרחוב הזה, תראו איזה, באמת,

איציק שוויקי:

זה לא מעניין אותי הירוק הזה, באמת שלא,

שרון דינור:

הבינוי הכי, הכי נכונה שיש, אני לא יודעת אפילו, משהו, אין לי מה להגיד, אנחנו יכולים לתת אלף הנחיות, בסופו של דבר באמת רוב העיצוב הוא בידיים של ה - , בסוף בסוף בתוכניות העבודה, אני לא יודעת אם אתם מסוגלים לראות פה, איזה בינוי לדעתי בין הגרועים ביותר שראיתי,

איציק שוויקי:

גם זה,

שרון דינור:

גם גס גס. וזה ממש חונה מולו, זה מאוד מעציב.

יוחנן וייצמן:

טוב, זה,

ציפי רון:

יש פה שני כיסאות,

שרון דינור:

הנה, תראו, תראו את הבינוי שיש מולו, כאילו, זה התוצאה שאני לא רוצה להגיע אליהם ברחביה, אי-אפשר, זה כל כך גס ו - , לא יפה, אין טיפה של ירוק, זה שחור, עם המרפסות שלא שייכות, ממש. הבניין הזה כבר נהרס, והוקם בניין אחר במקומו, הבניין הזה שהוא עדיין יותר טוב, הוא גם קומה לדעתי (לא ברור). רגע, אז לא, רציתי להגיד שהוא לא נטע זר ב - , דב, אתה מאוד פרגנתי לכם פה ב - , לתהליך שעשיתם, הנה המצגת שלכם פה. בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתכם, האדריכל גליא, אתה?

דב גליא:

גליא, גליא,

שרון דינור:

דב גליא,

דב גליא:

גליא,

יוחנן וייצמן:

כן,

דב גליא:

אנחנו באברבנאל, זה מבנה שנבנה בשנות ה-30 ו-40 לפני שנים ברחוב. מחוץ של החלקה, יש לפנים, דווקא מלפנים יש איזה מגרש שהוא ריק, רוחב המגרש, אגב מדרכה עד הבניין כ-11.5 מטר, זה מאפשר, שמאפשר לייצר חצר קדמית ש- , (לא ברור). הבניין הוא בבעלות אחת, זה משפחה מארצות הברית, שהגיעה הוא בנה לאט לאט, הוא בנה, קנה כל דירה ודירה כשהתפנתה, והם רוצים לעשות,

איציק שוויקי:

עלייה.

דב גליא:

עלייה, בניין חדש ועלייה, לעניין הזה.

יוחנן וייצמן:

כמה יחידות דיור?

דב גליא:

אנחנו מדברים על 12 יחידות דיור, 6 קומות, שקומה שישית היא בנסיגה, אנחנו רואים פה, זה חזית מהרחוב, מרחוב הראשי, רחוב אברבנאל, אנחנו רוצים, קיבלנו משימה, ככה זה הוגדר שרק החצר, רק הגדר הקדמית והמרפסת היא לשמירה, בהמשך שנראה, מה שמסומן ב- , סורגים בקומה תחתונה ששימשה מחסנים כגון ילדים, והיתר אנחנו רואים את ה- , את החזית הזאת לשימור. עכשיו אם אתם רואים את הפינות של המבנה, (לא ברור) בשנות ה-30, 40, אם נעבור שקופית הבאה, אז מבט למשל לאותו גן ילדים ששימש בדלת הזאת שמסומן הכחול הזה, וזה החצר (לא ברור) עוד לא מזמן למשחקי ילדים. הלאה, אנחנו רואים פה חזיתות צדדיות, שאותם אלמנטים שהם דומים מאוד למה שיש בחזית של איזה, מעקה שהוא מורכב משתי דברים, מסה גדולה עליונה יותר חריץ שהוא פתוח משני צדדים, וחלק התחתון, רואים את זה פה, וגם זה, במשך, לא, אלה דווקא חזיתות נוספות, מצד שני, והנה, זה האלמנט צדדי שהוא לקוח, הרציונאל שלו לקוח מה- , מהחזית הזאת שהיא קדמית, זה לא לשימור אבל החלק הקדמי הוא לשימור, עכשיו פה יש כניסה לבניין, עם, אלמנט מאוד מיוחד, אם אתם רואים את הכניסה המעוגלת עם הטייח הידוע בתור,

לורה ורטון:

בצד ימין,

דב גליא:

לא, דווקא מצד שמאל,

לורה ורטון:

איפה ה - ?

דב גליא:

באים מהרחוב כאן, באים מהרחוב כאן, ומסתובבים פה, אז,

לורה ורטון:

החלק הקיים,

דב גליא:

זה חלק שהוא כאילו, מעדן, מעדן את הכניסה לבניין,

לורה ורטון:

אוקי,

דב גליא:

הכניסה היא פתוחה,

לורה ורטון:

כאילו בתמונה הימנית בצד שמאל,

דב גליא:

כן,

לורה ורטון:

אוקי, הבנתי.

דב גליא:

עכשיו זה טייח שהוא לשימור, אנחנו יצרנו קשר עם, עם מומחה לטייח איתן, איתן סלע, וקיבלנו ממנו גם, הוא ביקר בבניין והוא התרשם, בינתיים, לא, הוראות בינתיים כלליות על ה - , זה כיצד, כאשר

נגיע לביצוע איך, איך לטפל. עוד דבר הזכרתי, זה יש לנו קונסטרוקטור שהוא מאוד גם מנוסה, וגם מאוד חושש לגורל של החזית העתידית הזאת, הוא צריך לבנות, תוכל לדלג לקונסטרוקטור, כן, כן,

גדעון לוי:

לחוות הדעת של המהנדס.

דב גליא:

אוקי, הנה הוא, אנחנו צריכים להשתיל כלונסאות נמוכות מאוד, בשביל להחזיק את ה - , את הקו קיים, קיר ה - , זה לשימור, בשביל להחזיק אותו, הוא בעצם באוויר, עד שמצמידים לו, עד שמצמידים לו את החלק הזה, שזה ניתן, זה רק של הקומות של ה - , של המבנה. הבעיה הנוספת לזה, זה עניין של חנייה, דבר מסובך. החצר הקדמית, המחלקה ביקשה שנשמר אותה,

יוחנן וייצמן:

זה גם הוראה תב"עית כן,

דב גליא:

בבקשה?

יוחנן וייצמן:

זה הוראה של 9988,

דב גליא:

כן, כן, עכשיו לכן אנחנו יורדים לחנייה, נוכל להראות את התוכנית פיתוח?

גדעון לוי:

זה תוכנית חנייה, לא, ליד התוכנית פיתוח,

דב גליא:

הנה זה תוכנית פיתוח, אין ירידה (לא ברור), בחנו את כל האפשרויות שקיימות בהשקעה של זמן גדול מאוד, ואנחנו משמרים פה את החצר הקדמית,

לורה ורטון:

יפה מאוד,

דב גליא:

בבקשה?

לורה ורטון:

יפה מאוד, אני שמחה מאוד,

דב גליא:

כן, ופה אנחנו מייצרים בקושי רב מייצר ירידה לקומה מינוס 1, שזה קומה שצריך לחפור אותה, ושמה יהיה לנו 6 מקומות חנייה, אנחנו בנינו על זה שתור מבנה לשימור ייתנו לנו הנחה של 50% במקומות חנייה, כלומר עם 12 יחידות דיור, רק 6 חניות למטה, ומתקיימים פה כל הדברים שנדרשו, אנחנו במירכאות, עניין של טרפו, כי לא קיבלנו כמובן שום המלצה, ניסינו לקבל פטור מהדבר הזה, זה לא הסתייע. הדבר הזה טרפו מתחת לחצר,

איציק שוויקי:

אני יכול לשאול רגע, תחזיר חזרה, אני רוצה לשאול אותך שאלה, מכל היפה הזה הירוק, שים אחד למטה שקף הבא. אני אראה לכם מה, אנחנו אומרים שאנחנו, שרון תסתכלי, אתם אומרים שאנחנו משאירים את זה, השטח הזה שטח ירוק שנעלם, השטח הזה ירוק שנעלם, הפסדנו בערך 50% מהשטח, ואז אני מקבל (לא ברור), של 50%,

שרון דינור:

אני לא, אתה צריך להבין שהאלטרנטיבה, זה לא שהבניין יישאר כמו שהוא,

איציק שוויקי:

לא, אני חושב,

שרון דינור:

לא, רגע, אתה תיתן לי לסיים, אלטרנטיבה שייבנה פה בניין של 5 קומות עם קו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1,

שרון דינור:

על הרחוב, עם גישה לחנייה כי צריך, ולא יהיה לך כלום, לא גינה, ולא שימור, ולגור, תצא קירח מכאן או מכאן,

איציק שוויקי:

גם הגינה שפה,

שרון דינור:

זו התוכנית עם הישג משמעותי, אני קיבלתי,

יוחנן וייצמן:

אני חושב,

איציק שוויקי:

אני לא מקבל מאה אחוז גינה, מקבל 50% גינה, זה כבר הלאה,

שרון דינור:

אתה לא מקבל גינה בכלל, אם אתה, אם אתה עושה את התכנון החדש, הוא לא יהיה לשימור, הלך לפי השיטה שלו,

איציק שוויקי:

אני רחביה,

שרון דינור:

שיטה של איציק, שמנו את הקו בניין שלו פה, צריך להיכנס לחנייה, גינה פה, צריך להיכנס להולכי רגל לגינה שם, לא קיבלנו גינה בכלל.

איציק שוויקי:

כל רחביה, כל רחביה,

שרון דינור:

בין הרצוי למצוי צריך שיהיה איזה שהוא היגיון,

איציק שוויקי:

כל רחביה, כל הגינה תהיה גינה,

שרון דינור:

טוב, יללה.

איציק שוויקי:

וזהו התשובה,

שרון דינור:

בוא, בוא,

איציק שוויקי:

כל הגינה הזאת יכולים להשאיר אותה, אז לא עשינו, עשינו אותו בניין,

דב גליא:

אז עשינו, עשינו חלופה מותר לעלות, יש לנו אלטרנטיבה לדבר הזה, קשה מאוד מאוד להשאיר עצים על זה, הנה זה אלטרנטיבה שאנחנו עוקפים ברדיוסים ש - , שמותרים לפגוע ב - , בשורשים, עבדנו על זה עם,

איציק שוויקי:

אבל התוכנית שלך אומרת, להרוס את העצים האלו.

דב גליא:

לא,

לורה ורטון:

לא,

יוחנן וייצמן:

האדומים,

לורה ורטון:

האדומים זה לשימור,

דב גליא:

לא,

לורה ורטון:

האדום זה לשימור,

דב גליא:

זה (לא ברור).

איציק שוויקי:

בסדר, אוקי.

דב גליא:

סליחה,

ציפי רון:

האדומים לשימור,

דב גליא:

כן, סליחה,

איציק שוויקי:

איציק,

דב גליא:

איציק, אנחנו דווקא בתוכנית הזאת בשלב הבא, זה אסור לנו, זה אסור לנו לנגוע, ופה, בהתחלה היה לנו פה שביל גישה,

יוחנן וייצמן:

למה ההצעה הזאת,

שרון דינור:

לא ראיתי,

איציק שוויקי:

הוא לא חוס, בשקף הקודם כולו זה היה חוס, הנה,

יוחנן וייצמן:

מה?

דב גליא:

זה היה חוס,

יוחנן וייצמן:

לתאם איתו אבל,

דב גליא:

ניסינו יחד עם,

איציק שוויקי:

מה אני, מה אני רואה, שהעצים נשארים, אבל הירוק נעלם.

דב גליא:

אז לכן,

יוחנן וייצמן:

את מה אתם מעדיפים? שנייה אחת,

דב גליא:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

ראינו פה שני תוכניות פיתוח, מה אתם מעדיפים?

דב גליא:

אנחנו מבינים שזה הדבר, ששומר על,

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אתם מעדיפים את החלופה הזאת?

דב גליא:

כן, היא עוברת, איציק ברשותך, בתוך הגינה,

איציק שוויקי:

בסדר, אבל לא ראינו את זה, אני מה שאני ראיתי,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

איציק שוויקי:

עכשיו אני רואה את זה, זה,

יוחנן וייצמן:

הוא מרגיע אותך,

לורה ורטון:

עכשיו, אתה רואה את זה,

יוחנן וייצמן:

יש הסכמה?

לורה ורטון:

שומרים על העצים,

יוחנן וייצמן:

יש הסכמה כללית סביב השולחן הזה?

ציפי רון:

עדיין יש, עדיין יש שמה 1, 2, 3,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בעולם,

ציפי רון:

חמישה, או שישה עצים לכריתה.

דב גליא:

בצד השני, זה שלב הבא, עץ אחד יחידי שאנחנו מבקשים לעקור, זה העץ הזה, הוא אצל שכן, צמוד לגדר שלנו, בשביל לייצר את הירידה אנחנו חייבים משהו פה לעשות, לכן פנינו לבעלים את המגרש הזה, וקיבלנו מכתב חתום, בהתחייבות שגם להם זה מפריע, כי המגרש שלהם, הרבה יותר צר משלנו, וכל מטר, מאוד חשוב להם, אז הסכימו, חתמו עליו, יש לנו פה להציג לכם מכתב,

ציפי רון:

לא, לא בגלל ההרשאה של לכרות, זה ברור,

יוחנן וייצמן:

כו,

ציפי רון:

אנחנו מסתכלים על זה אחרת, זה לא בניין של השכנים מסכימים,

יוחנן וייצמן:

גברת רון אומרת, שזה לא מטריד אותה מה השכן חושב,

ציפי רון:

זהו, לי חשוב לשמר את העץ, לא אכפת לי אם השכן מסכים או לא, זה לא בקטע שלנו,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נמשיך הלאה, בסדר.

ציפי רון:

בקיצור, אני רואה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא, בוא נחזור,

ציפי רון:

אני רואה פה חמישה עצים,

יוחנן וייצמן:

איציק, תודה שפתחת את הסוגיה הזאתי, ואני רואה שפתר די גדול פתרנו אותה, בוא נמשיך הלאה,
בסדר,

ציפי רון:

לא, אני שואלת למה בצהוב כאן, יש עץ, ממש על השביל, צמוד לגדר,

דב גליא:

זה?

יוחנן וייצמן:

בוא נעזוב את העץ.

ציפי רון:

עוד אחד ימינה,

דב גליא:

זה?

ציפי רון:

אחד ימינה, ואחד מעליו, כן.

דב גליא:

מה זה אחד מעליו?

יוחנן וייצמן:

מה העצים האלה, אתה יודע?

דב גליא:

זה גם מתואם עם אגרונום, שזה משהו שכחתי רגע, אדיר,

ציפי רון:

כן, אנחנו מכירים אותו,

דב גליא:

כן, אז הכול איתו, הוא הזהיר אותנו מכל מיני דברים, איציק, בין היתר, הוא לא נתן לנו לעשות את
ה - , וורסיה הקודמת, לא תקבלו אישור.

ציפי רון:

לא מקובל עלי.

דב גליא:

לכן השקענו הרבה עבודה, כי פה יש לנו עכשיו מצב שזה שביל חלק, אין מדרגות ואי, אין מדרגות ואין
רמפה, מה שהיה בוורסיה קודמת, עכשיו זה הליכה בשיפוע,

ציפי רון:

אני בכל זאת, אני בכל זאת,

יוחנן וייצמן:

אז כולנו מסכימים על זה.

ציפי רון:

לא מסכימה איתך.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

אני בכל זאת שואלת, פה שני עצים בצהוב,

יוחנן וייצמן:

בוא ניתן לו לסיים, בסדר, אדריכל, בוא, נגיע לסוגיית העצים,

ציפי רון:

אוקי, אז נראה את זה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, אני רוצה להגיע לסוגיית העצים, תמשיך את ההצגה, בסדר?

דב גליא:

אוקי, גדעון, גדעון, בוא תראה לי את ה - ,

גדעון לוי:

לחזור, לחזור חזרה פה?

דב גליא:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

נגיע לזה.

דב גליא:

זה חזית, זו חזית קדמית, מצד ימין פה, יפה, זאת החזית, פה אנחנו הצלחנו להכניס את
הטרנספורמאטור פה, שהוא מכוסה אחר כך, למה? כי הגישה לטרנספורמאטור, זה מה - , דרך נסיעה

של משאיות, בקומה של טרנספורמאטור נכנסים מעט מאוד, פעם אחת בכניסה ואחר כך כעבור שנים
אולי איזה שהוא טיפול, לכן לא בזזנו במירכאות שטח על ה - , כניסה לטרנספורמאטור,

יוחנן וייצמן:

עשיתם את זה בתוך השביל,

דב גליא:

בבקשה?

יוחנן וייצמן:

הכנסתם את זה לתוך השביל.

דב גליא:

לתוך, דרך ירידה, וגם, בקומה מינוס 1, תראה את זה שנייה,

יוחנן וייצמן:

צריכים להתחיל לחשוב על הרעיון הזה,

דב גליא:

הנה,

שרון דינור:

שמה? סליחה?

דב גליא:

מינוס 1,

שרון דינור:

על החדר של,

יוחנן וייצמן:

בגלל חדר טרפו על הכביש.

שרון דינור:

כן,

דב גליא:

עכשיו פה בנוסף מחסנים קיבלנו דרך גישה לטרנספורמאטור וככה אנחנו מקווים לרצות את חברת חשמל, יש להם גישה נפרדת, לא לכל הדיירים ושום דבר, הם פותחים נכנסים פנימה לעצמם. עכשיו לכל דירה יש,

איציק שוויקי:

דייר חנייה אחת, ויש לו מחסן אחד,

יוחנן וייצמן:

לא, חצי, חצי, לכל דייר חצי חנייה,

איציק שוויקי:

חצי חנייה?

דב גליא:

כן,

איציק שוויקי:

למה אותו אפילו (לא ברור) מתחת,

גדעון לוי:

אי-אפשר,

דב גליא:

א', קודם כל,

איציק שוויקי:

למה אי-אפשר?

דב גליא:

לא, יש,

איציק שוויקי:

למה אי-אפשר? לא חופרים מתחת?

דב גליא:

רק שנייה, אם תרשה לי,

איציק שוויקי:

למה זה נושא,

דב גליא:

אנחנו בנויים, כמה שפחות מכוניות במרכז העיר, אז אנחנו אומרים, מספיק גם ככה להיכנס לאזור הזה,

איציק שוויקי:

אז כל ה - , אין, אין חנייה ברחביה בכל מקרה, ואני חושב שברחביה, צריך לבנות חניונים, כי ברחביה אין חנייה,

יוחנן וייצמן:

אתה מדבר כעת נגד 9988,

איציק שוויקי:

לא, גם ב - 9988 העירייה הייתה צריכה לבנות חניון ענק מתחת לחניון ולא בנו,

יוחנן וייצמן:

את חניון הנשיא,

איציק שוויקי:

אז מה אתה עושה לי 9988?

יוחנן וייצמן:

לא, זה בוטל, החניון הזה בוטל,

איציק שוויקי:

אבל חשבו על זה ב - 9988, ואני חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

המטרה שלנו היא להוציא מכוניות ממרכז העיר, ואם בא בן אדם ואומר, אני מוותר על חניות, אני מנשק לו את הידיים.

איציק שוויקי:

אתה מנשק לו את הידיים,

דב גליא :

מותר לי עוד משהו להעיר?

איציק שוויקי :

אתה גורם, אתה גורם לבעיה נוספת, כי אתה מנשק לו את הידיים, אבל אנשים שגרים שם רוצים מכוניות, מה לעשות? ואנשים רוצים לנסוע,

יוחנן וייצמן :

תראה אדם, בוא נהיה ריאליים,

איציק שוויקי :

אנשים (לא ברור).

יוחנן וייצמן :

שווה לבן אדם לעשות חנייה,

איציק שוויקי :

אני תושב רחביה לשעבר, אני מדבר על זה,

יוחנן וייצמן :

אז אני אומר כמדיניות,

איציק שוויקי :

אני נולדתי שם, אני אומר לך מה זה רחביה,

יוחנן וייצמן :

בית, בית, הרי יזם יכול לבוא, אין לו בעיה לחפור עוד קומה, ובמחיר הוא ימכור את החניות עוד והוא ירוויח. אני בא ואומר, אני מוותר על חניות,

דב גליא :

מותר לי להעיר, שאם אנחנו מציעים עוד קומת חנייה, זה צריך לעשות כזה,

יוחנן וייצמן :

כן,

דב גליא:

שאולי,

יוחנן וייצמן:

עוד שתי קומות חנייה,

דב גליא:

מקום או שתיים יהיה הדבר הזה, זה,

יוחנן וייצמן:

צריך עוד שתי קומות חנייה בשביל להכניס ה - , בגלל הסיבובים.

דב גליא:

אני בשיא הצניעות, כל כך הרבה בעיות התגברנו עליהם,

איציק שוויקי:

אני רק אומר,

דב גליא:

ראינו,

איציק שוויקי:

הצרות שלהם לא שלי, זה צרות של עשירים,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. מרפסות סוכה יש לך ב - ,

דב גליא:

לא שמעתי.

איציק שוויקי:

מרפסות סוכה יש לך?

דב גליא:

יש בגג אפשרות, וגם המרפסות האלה, הן יש גג מהגג,

יוחנן וייצמן:

יש גג מהגג אין צורך, בסדר.

דב גליא:

מה?

גדעון לוי:

גג עליון פה,

יוחנן וייצמן:

לא, בגג העליון פנוי, אני מבין, בסדר, אבל כל הקומות לא.

דב גליא:

טוב עכשיו קומה ראשונה, אוקי, זה מקום הכניסה, שתי דירות מהכניסה שתי דירות לצד הזה, ולצד הזה, ומרפסות פה לדיירים מהצד הזה, הדירות של הדיירים בצד הזה של הבניין, וזה מרפסות יותר קטנות מצד שני, בשביל זה מאחורה, שאנחנו הורסים אותו, כי הוא לא עומד בשום תנאים, הוא ישן על הגדול וכולה, וכולה. עכשיו את החזיתות,

יוחנן וייצמן:

אתה חושב שיהיה לך קל למכור ברחביה בלי סוכות?

דב גליא:

בבקשה.

איציק שוויקי:

זה משפחתי הוא אומר לך,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הוא רוצה למכור, הוא אמר,

איציק שוויקי:

לא, הוא רוצה למשפחה.

דב גליא:

לא, לא, זה שייך לכל משפחה אחת, יד אחת, עם חתימה של,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אתם מתעדים למכור את זה, או ש - ,

דב גליא:

זה אני לא יודע להגיד, זה לא שאלה, היהודים האלה שנים שרוצים לעלות לארץ.

שרון דינור:

אה באמת? מאיפה הם עולים?

דב גליא:

מפוזרים, מפוזרים.

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד,

דב גליא:

בניו – יורק, בקליפורניה,

איציק שוויקי:

ארצות הברית.

דב גליא:

הם מבקרים מפעם לפעם, והם חסרי סבלנות כבר, כי רואים שבניינים ברחוב הזה כן משתפרים, אז, הם מאוד (לא ברור), באופן מידי ולא להשאיר את המגרש.

שרון דינור:

זה אין עוד אין לנו סטייה ניכרת לרוחות רפאים.

דב גליא:

זה מבטים של החזיתות, שאנחנו חוץ מאלמנט ה - , בחזית הראשית של מרפסות, אנחנו גם בצדדים משתמשים באותו אלמנט ו - , וחוזרים עליו,

שרון דינור:

דב, אתם קראתם את החוות דעת שלנו, את ההמלצה, יש לכם איזה הערה שתמצאו ש - , אתם חושבים שצריך להתייחס אליה, או שאתם מקבלים את החוות דעת?

יוחנן וייצמן:

האם קראתם,

דב גליא:

ספציפית את מתכוונת,

שרון דינור:

אני שואלת אתכם, יש פה, ניתנו מעט מאוד הערות, כי היה פה תיאום, יש, שהם בכלל בעיקר נוגעות להמשך תיאום, יש איזה משהו שאתם חושבים ש - , שאתם רוצים להגיד עליו, שאנחנו צריכים לשנות או, או שהיא מקובלת עליכם זה השאלה,

דב גליא:

זה מקובל עלינו, ואנחנו רוצים, מגיבים פה את התוכנית,

שרון דינור:

בסדר גמור, רק רצינו לדעת את זה, אז אנחנו,

דב גליא:

אנחנו רוצים לאמץ את הפתרון חשוב לנו, השתדלנו בהשקעת זמן לא קטנה לעמוד בכל הפרטים הלאה.

עו"ד דני ליבמן:

יש לי המלצה בשבילכם בשלב הטייח, לקבל אישור על הצבע של הטייח ממחלקת שימור,

שרון דינור:

אנחנו אמרנו את זה,

דב גליא:

כן, כן,

שרון דינור:

בסעיף הראשון,

עו"ד דני ליבמן:

כי כבר היה שני מקרים שאחר כך שואלים אתכם שאלות,

דב גליא:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אם אפשר לעשות משהו, אם אפשר לעשות טייח, לא באותו צבע שרצו.

שרון דינור:

היה לנו, היה לנו טייח שהיה,

דב גליא:

את יודעת,

שרון דינור:

היה אחד,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר לשאול מומחית לאומנות, אם זה אפור, או,

שרון דינור:

יש לו מומחה, הוא אמר ל - ,

דב גליא:

זה,

עו"ד דני ליבמן:

זה ההמלצה, המלצה שלי.

ציפי רון:

זה הטייח של היקיים, הרבה מהעיר הלבנה בתל - אביב זה (לא ברור) הזה.

דב גליא:

נכון, נכון, וזה בא משמה.

ציפי רון:

זה אדריכלים מהבאוהוס, וכל אלה שהגיעו לארץ, הביאו איתם את הטכנולוגיה הזאת.

יוחנן וייצמן:

היה לך שאלות על העצים, אז בוא נגיע לשם שנייה,

דב גליא:

שיתוף פעולה של איתן סלע שאחר כך ילווה אותנו גם לביצוע,

ציפי רון:

כן, הוא נחשב מומחה לעניין,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז הכול בסדר?

ציפי רון:

הוא נחשב לעניין,

יוחנן וייצמן:

שני נקודות רק, דבר ראשון הגברת רון רצית להעיר, לבדוק את העצים.

ציפי רון:

כן, נגיד אני רציתי עוד פעם לבדוק את העניין של העצים,

יוחנן וייצמן:

בוא נחזור לסעיף העצים,

ציפי רון:

ראיתי חמישה עצים שמסומנים שם בצהוב, אז רציתי להבין,

דב גליא:

זה בהסכמה, זה בהסכמה.

ציפי רון:

בהסכמה של מי?

דב גליא:

של, של יועץ אגרונום,

ציפי רון:

זה לא מקובל עלי,

דב גליא:

אני יודע, אבל הוא, אמרו לנו, ואנחנו,

ציפי רון:

מבלי לפגוע,

יוחנן וייצמן:

היא רוצה לבחון את ההסכמה איתו, היא רוצה,

ציפי רון:

מבלי לפגוע בכבודו של אף אחד, אנחנו מבקשים, בכל זאת לראות את העניין הזה של העצים.

יוחנן וייצמן:

תציג לה את זה,

ציפי רון:

כל עץ שרוצים לכוות כאן, ולא חייבים לכוות אותו, גם הוא חולה, מסכן, זקן וזה, כמו שאנחנו מקבלים את החוות דעת, אנחנו רוצים,

יוחנן וייצמן:

יש, הסקר עצים יש לכם אותו כעת?

דב גליא:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נציג אותו שנייה,

ציפי רון:

תראו לנו אותו, אלה שצבועים בצהוב.

גדעון לוין:

מה? רגע, יש סקר מפורט,

דב גליא:

אנחנו עברנו את ה - , את ה - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, היא רוצה לבחון את זה שוב.

ציפי רון:

זה נכון, אני מכבדת את זה שעברתם, אבל אנחנו רוצים בכל זאת לראות את אותם העצים שסומנו לכריתה, יש פה חמישה,

לורה ורטון:

הוא נראה יותר,

ציפי רון:

יש פה אפילו יותר מחמישה עצים, אני ספרתי חמישה עצים, שסומנו לכריתה בצהוב, והייתי מבקשת לראות אותם, מה זה?

דב גליא:

אז אולי נעביר לכם את הסקר, זה אפשרי להעביר לך את הסקר? זה חוות דעת, זה אפשר?

ציפי רון:

אין בעיה, שרון,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

ציפי רון:

יש לנו את הסקר עצים?

שרון דינור:

יש לי הסקר עצים, לדעתי אבל העכבר אצלו, אז אני,

ציפי רון:

רגע, אז הנה יראו לנו את זה עכשיו, יחסוך את כל הטרטורים, נראה את זה,

שרון דינור:

אבל אנחנו גם ביקשנו אם תשימי לב כי ביקשנו פה בסעיף 6 להגיש לו עדכון,

חיים כהן:

אני רוצה לשאול את ה - ,

ציפי רון:

כן, הנה אני רואה,

חיים כהן:

קומה 6,

ציפי רון:

אני סימנתי את זה,

חיים כהן:

עשית בנסיגה,

ציפי רון:

יש להגיש עדכון לסקר עצים,

חיים כהן:

למה עשית ב – 6 בנסיגה, ולא, ולא קומה 6 שלמה?

דב גליא:

כי זה הבנו שזה היה אחד התנאים של, קומה שישית של, אפי זלצמן ושלוס,

שרון דינור:

מה רצית?

דב גליא:

הנחו אותנו.

ציפי רון:

את הסקר עצים,

לורה ורטון:

תוכניות מאושרות,

ציפי רון:

הייתה טבלה שאת הראית,

שרון דינור:

כן, הנה,

ציפי רון:

כן, רציתי להגיד,

שרון דינור:

ספציפי,

ציפי רון:

וזה מה? מה העץ הראשון שמסומן שם?

שרון דינור:

רוביניה,

דב גליא:

11, זה?

ציפי רון:

כן, זה רוביניה,

דב גליא:

רוביניה, בית השיטה,

ציפי רון:

ה – 18, ה – 18 וה – 19,

שרון דינור:

18 זה ברוש,

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

ברוש,

ציפי רון:

18 זה ברוש, ו – 19 זה ער אציל,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

הייתי מבקשת לשמור עליהם,

שרון דינור:

זה שני אלה,

יוחנן וייצמן:

השאלה השאלה איפה הם? בוא נראה,

שרון דינור:

הנה הם פה, אתם רואים פה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לשמור עליהם?

שרון דינור:

הוא על הגבול אולי אפשר לשמור עליו, ו – 19,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שיעשה מאמץ לשמור, קצת יותר,

שרון דינור:

ו – 19 אני לא חושבת,

יוחנן וייצמן:

19 לא נצליח לשמור.

ציפי רון:

עכשיו,

חיים כהן:

אדוני אני שוב שואל, לגבי ה - , לגבי קומה שישית, למה הלכת לנסיגה ולא קומה שלמה?

דב גליא:

כי התבקשנו,

ציפי רון:

עכשיו היה עוד אחד,

דב גליא:

זה אפי זלצמן,

ציפי רון:

שרון, היה עוד דבר,

דב גליא:

ושלומי,

שרון דינור:

מתכנון עיר,

דב גליא:

תכנון עיר,

איציק שוויקי:

זה חורג מתב"ע, זה חורג,

דב גליא:

ביקשה.

חיים כהן:

אני חושב שאחרי תוכנית כל כך יפה ושלחת בצורה,

שרון דינור:

תראו את העצים האלה,

חיים כהן:

בתיאום, בתיאום מאוד מאוד, אני מעדכן אותך שהיה עדכון מראש לפני שנכנסת,

ציפי רון:

זה שני עצים,

חיים כהן:

ששיבח אתכם מאוד על ה - , תיאום, המלא, אבל המלא שכמעט לא קיים פה, אני חושב שכן אני הייתי מנסה,

דב גליא:

אנחנו נשמח כמובן לא להצר את הדירה האחרונה, כי היחידה ששונה מכל היתר.

חיים כהן:

בסדר, אז אני,

דב גליא:

אז אנחנו נשמח,

חיים כהן:

אתה כן רוצה,

דב גליא:

אם הוועדה תקבל את ההמלצה הזאת,

חיים כהן:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אותו דבר, חשוב אחרי הוועדה, לבדוק, תבדוק איתם באמת עם הנושא של המרפסות הבלתי מקורות,

ציפי רון:

שרון, שני העצים,

דב גליא:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

אם הם לא ירצו במהלך הזמן, לעשות, רחביה, יש דרישה למרפסות לא מקורות,

שרון דינור:

3 ו 4 – ,

חיים כהן:

זה של אחד.

ציפי רון:

את יכולה להראות את זה?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל גרים או לא,

דב גליא:

לגבי להפוך אותם למרפסות סוכה?

יוחנן וייצמן:

כן, אם הם רוצים, שיבדקו אני לא מכריח,

לורה ורטון:

הוא אמר שלא,

דב גליא:

זה, שלוש, שלוש מרפסות הן חופפות אחת מעל השנייה,

ציפי רון:

זה פלפלון, הפלפלון,

יוחנן וייצמן:

ברור,

דב גליא:

אז אולי בעליונות.

חיים כהן:

אז אתה יכול לעשות למעלה זה יהיה סוכה.

דב גליא:

בלמעלה, בלמעלה, אפשר לקצר אותם, כי אנחנו לא בשימור,

יוחנן וייצמן:

כן,

דב גליא:

ואז אפשר יהיה שלוש דירות נוספות, חצי מרפסת סוכה, וחצי מרפסת,

יוחנן וייצמן:

הבנו, זה הצעה שלך היא טובה, ההצעה שהצעת כעת זה בסדר.

חיים כהן:

בסדר גמור,

ציפי רון:

זה אורן ופלפלון, אז הפלפלון נניח אני לא מתווכחת עליו, אבל האורן,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

איפה הוא מופיע שמה?

שרון דינור:

אורן קפריסאי, זה מספר 1,

ציפי רון:

זה הראשון,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני לא כל כך יודעת איפה הוא, כתוב מספר 1, אבל אני לא רואה פה את ה - ,

ציפי רון:

אתה לא רואה את המספרים שם על התוכנית?

שרון דינור:

לא, רגע, אולי יש פה מפה, רגע,

ציפי רון:

זה בצד שמאל,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה שמעצבן אותי, אפילו שבוע שעבר,

שרון דינור:

הנה אחד,

ציפי רון:

זה זה,

שרון דינור:

הנה זה זה הגדול הזה,

ציפי רון:

שני עצים מאוד יפים, הם על גבול החלקה, אז אולי אפשר,

שרון דינור:

יכול להיות שאפשר לשמור על ה - , אם זה זה,

דב גליא :

אנחנו ב - , אני רוצה להגיד לך דבר אחד, זה כשהתחלנו את העבודה, אז מחלקת העירייה, התחלת מעצים, אז טוב שהתחלת מעצים,

לורה ורטון :

זה הסעיף שהכי,

דב גליא :

את כל היתר זה, שאנחנו במאבקים כל הזמן, ככל שנוכל,

יוחנן וייצמן :

תוכנית העבודה,

ציפי רון :

אני שואלת על שני העצים שנמצאים פה, תסתכל פה בשביל, מצד שמאל כן,

דב גליא :

זה?

ציפי רון :

לא, זה לשימור, אז מצד שמאל,

דב גליא :

אלה?

ציפי רון :

לא, בצד שמאל, הצהוב מה שמסומן בצהוב, זה,

שרון דינור :

כן,

ציפי רון :

וזה שמעליו, כן,

יוחנן וייצמן:

טוב, תציגו את זה, אני לא,

דב גליא:

זה, יצאו לנו, גדעון, אתה, אלה,

ציפי רון:

מה הוא אמר?

שרון דינור:

אין לו ערך הוא אמר, זה זה, להסתכל עליו,

יוחנן וייצמן:

התעללות בתושבים,

ציפי רון:

אני חושבת ש - , אני חושבת שזה פלפולן,

שרון דינור:

זה משהו אולי זה ה - , משהו פה זה זה, זה זה, נשמר, כן, זה,

דב גליא:

זה עד לאחרונה היו שמה, פעם אחרונה הייתי השבוע, גדעון היה וצילם גם העצים האלה,

שרון דינור:

זה לא זה השמאלי?

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות שיחת טלפון,

גדעון לוין:

לא, לא, זה זה,

ציפי רון:

לא, לא, האורן יש שם אורן, האורן מיועד לכריתה, האורן, האורן שם מיועד לכריתה, מאחוריו יש אורן, והוא מיועד לכריתה.

גדעון לוי:

אלה נשמרים.

שרון דינור:

לדעתי מי שמיועד לכריתה, זה 4,

ציפי רון:

אז לכן אני שואלת זה אורן. זה אורן גדול מאוד,

שרון דינור:

רגע שנייה אני אחפש את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

זה מאוד חבל, זה חלק מהנוף של השכונה. מספר 3, זה אורן.

שרון דינור:

איפה 3 פה? הוא מסומן פה לשימור, יש פה איזה.

ציפי רון:

לא, הוא מסומן בצהוב,

גדעון לוי:

שרון תראי את ה - ,

שרון דינור:

לדעתי ה - 4 מסומן בצהוב.

גדעון לוי:

החלופי, החלופה השנייה,

ציפי רון:

הנה, הראשון שמסומן,

שרון דינור:

החלופה שנשאלה,

ציפי רון:

שרון, הראשון שמסומן בצהוב,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד רגע משהו, אנחנו נמצאים בשביל הולכי רגל, נכון? הוא הרבה יותר קל, אנחנו נפתור את הדבר הזה, אנחנו נעשה את כל המאמצים, תסמכו על המחלקה לשימור, שאנחנו ממש ממש רוצים לשמור את העצים שיש שם.

ציפי רון:

יש שם שלושה עצים שמסומנים בצהוב, אחד אורן, השני אחד פלפלון, אורן, ואני לא יודעת מה השלישית, חבל מאוד,

שרון דינור:

אלה ש - , נצבעו בצהוב, הם כנראה היו ברמה נמוכה,

ציפי רון:

האורן הוא לא ברמה נמוכה,

שרון דינור:

אבל גם לא היו, אני חושבת שאולי יש לך פה איזה שהיא טעות, אין, אנחנו עשינו את המקסימום כדי לשמור, וגם את רואה תראו, עשו את הערוגות האלה, מה שנצבע פה בצהוב, ויתקן אותי דב גליא, זה או שלא היה לו ערך בכלל, זה או זה, או שהתכנון לא יכל לשאת את זה, אבל כאן אין בעיה, כי הוא בשוליים, את רואה, אם הוא היה שווה שימור, אז אנחנו נכתוב לבדוק את זה, כי זה מה שאנחנו עושים, אנחנו נבדוק את זה, זה לא,

ציפי רון:

אז בדיוק, אז תכתבי את זה כי אחד מהם זה אורן, ואחד מהם פלפלון, לפי התוכנית כאילו, לפי הטבלה, אחד, הראשון אורן, השני פלפלון, אני לא יודעת מה השלישי,

שרון דינור:

אני לא רוצה להתחייב, אני רוצה להגיד,

ציפי רון:

אני מבקשת, אני מבקשת לפי התמונה שראינו הפלפון הוא גדול מאוד, והאורן גדול מאוד, ואפשר אם זה שביל הולכי רגל, אני לא רואה שום סיבה שהם יופיעו בצהוב.

שרון דינור:

אז אנחנו נכתוב את זה. תודה רבה, תודה רבה רבה.

דב גליא:

רק דבר אחד, רציתי להגיד,

שרון דינור:

כן,

דב גליא:

שאנחנו יוזמים בעקבות ה - , הפנייה של הרפרנטים במחלקה של שימור, שטח במקור, בשטח אם כל הנוגעים בדבר, יועץ פיתוח, יועץ עצים עם קונסטרוקטור,

לורה ורטון:

מצוין,

דב גליא:

את כל הדברים האלה, ושאין, נוכל ביחד לצאת מאיזה שהיא, איזה שהיא (לא ברור), והיה שניתן לפי פתרון ע"י כולם.

חיים כהן:

אני רוצה להוסיף,

ציפי רון:

(לא ברור) שלנו, אני מאוד מקווה שתצליחו, ואני חושבת שזה יתרון.

חיים כהן:

אני רוצה לברך אתכם,

ציפי רון:

שהעצים האלה יישמרו.

חיים כהן:

אני רוצה לברך אתכם,

ציפי רון:

זה עושה את האזור יותר וותיק,

חיים כהן:

שמענו גם את המחלקה המקצועית, על התיאום הסופר שהיה ביניכם,

דב גליא:

נכון,

חיים כהן:

ושפשוט לא, לא טרחתם אפילו, בדרך כלל מקשים על המערכת, אתם זרמתם ו – ואפילו שיתפתם פעולה מעבר, ממש כל הכבוד לכם.

דב גליא:

תודה רבה, שנמצא?

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

כן, כן,

לורה ורטון:

תודה רבה.

דב גליא:

תודה לכם.

ציפי רון:

כל טוב.

דב גליא:

שלום, אנחנו נקבל פרוטוקול בקרוב,

יוחנן וייצמן:

כן. ביממה הקרובה.

שרון דינור:

יש לי הרגשה שלא דוחים את הבקשה.

דב גליא:

רגע, גדעון, זה לא שלנו?

לורה ורטון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להמתין דקה בחוץ, או שתי דקות, אז נגיד לך,

ציפי רון:

יש לכם את זה במייל.

דב גליא:

כן.

לורה ורטון:

תודה רבה.

דב גליא:

שלום, תודה רבה.

שרון דינור:

טוב, שילבתי את המשפט של,

יוחנן וייצמן:

יעשה כל מאמץ לשמור על עצים,

שרון דינור:

לשמור על עצים בוגרים,

יוחנן וייצמן:

זה השינוי היחיד ונשאר,

חיים כהן:

לא, וגם להוסיף, אני רוצה ש - ,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

שיש תוכנית כזאת, צריך להיות דוגמא גם לאחרים, שאחרים יבינו שמי שמשתף פעולה, אנחנו כן מתחשבים בזה. אני כן הייתי נותן לו את הקומה 6 לא בנסיגה, הייתי נותן לו את זה מלא.

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

הנסיגה היא (לא ברור) זה שטויות, באמת זה לא,

חיים כהן:

למה? הוא אמר את זה שיש לו, הדירה היחידה שחותכים לו את זה,

איציק שוויקי:

לא, אבל שאתה חורג מהזה,

חיים כהן:

אז נתמודד עם זה בתכנון, מה?

איציק שוויקי:

הוא חורג מהתב"עות ש - ,

חיים כהן:

הוא חורג גם כן מכל מה שהוא עשה שמה, הוא חורג,

לורה ורטון:

איזה קומות?

יוחנן וייצמן:

הבניין הוא לשימור,

ציפי רון:

זה בסדר,

איציק שוויקי:

הוא לא לשימור,

ציפי רון:

זה בסדר גמור, זה לא להעמיק על הרחוב, זה לא להעיק על הסביבה, הוא קיבל,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה 12, זה 11 מטר מהרחוב,

חיים כהן:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

חיים,

ציפי רון:

הוא קיבל קומה, שלמה נוספת,

חיים כהן:

לא, הוא קיבל חצי,

ציפי רון:

שניים,

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

חצי זה מספיק, הוא מרוצה, אנחנו,

חיים כהן:

אבל הוא נותן חצי, מצד שני, הוא השאיר את כל הירוקים, הוא השלים את כל הזה,

שרון דינור:

אבל הוא,

חיים כהן:

שיתף פעולה מלא עם כל הזה,

ציפי רון:

אבל זה בסדר, התוכנית,

חיים כהן:

בסדר, אז אני אומר, אני כן הייתי נותן לו להוסיף את החצי מטר.

שרון דינור:

אני רק אומרת, שאת הציפורים נתנו לו כבר, אין בעיה,

חיים כהן:

בסדר.

שרון דינור:

אתה לא צריך לציפר אותו יותר.

חיים כהן:

אני לא חושב,

שרון דינור:

אחוזי בנייה יותר, ונתנו לו, קווי בניין יותר, ונתנו לו קומה יותר, באזור הכי יקר בעיר, הכול בסדר, לא צריך,

חיים כהן:

אני, אני חושב שמהלך כזה מבורך, כמו שהוא הלך, אני כן רוצה ללכת, ולאשר לו את הקומה השישית, בלי הנסיגות. וזה לא פוגע בשום מרקם,

יוחנן וייצמן:

הוא כן ביקש,

שרון דינור:

לדעתי,

חיים כהן:

שכונה כ - , הוא נותן את כל החזית, את כל הגינה, וכל הזה,

שרון דינור:

לדעתי זה כן פוגע, אני התלבטתי גם לגבי זה, אבל אני אומרת שזה פוגע, העניין פה הוא לא רק לצ'פר ולהגיד לו - תודה. הוא קיבל את הצ'ופר, חברים, הוא לא נפגע פה, הוא קיבל קווי בניין של תמ"א/38, ואחוזי בנייה של תמ"א/38, וקומה מעבר למאושר בתוכנית, הכול בסדר.

חיים כהן:

אז (לא ברור).

שרון דינור:

את הנסיגה הזאתי היא חשובה, כן ברמה של רחביה עכשיו, עזוב רגע את הסיפור הפרטי שלו, כי הנסיגה היא כן מייצרת,

חיים כהן:

כן, אבל דירג את זה, הוא משאיר לך את כל החזית (לא ברור) ירוק.

שרון דינור:

הוא קיבל המון דברים, לא צריך לתת לו עוד,

חיים כהן:

אז למה להשאיר לו את אוקי, זה עד הסוף, למה צריך?

עו"ד דני ליבמן:

אולי אם יש בית באותו רחוב, 9 בתים יותר מזרחה, יש שמה כל הבית הוא לשימור, לא רק החזית, והוועדת ערר אמרה שהוא לא יכול לקבל שום דבר, מעבר ל - 9988,

יוחנן וייצמן:

כן, כי הבית היה לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

כי הבית היה לשימור,

חיים כהן:

אבל פה זה לא לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא עוד קומה, או חצי קומה, כלום,

חיים כהן:

פה הוא לא לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

אבל החזית לשימור, בסדר,

יוחנן וייצמן:

החזית היא לא לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו מדברים על ה - ,

לורה ורטון:

אבל הרעיון הוא לשמור על,

עו"ד דני ליבמן:

אתה יודע מה? הוא לא יקבל כלום, בגלל שהוא לשימור, אז גם, גם ההוראות של רחביה, של התכסית וזה, הם גם כן הוראות שימור,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה באמת,

עו"ד דני ליבמן:

הוא מקבל פה.

ציפי רון:

אני מבקשת זכות דיבור, אם אפשר,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא שהוא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה, בסדר עוד דבר אחד אני רוצה שתוסיפו סעיף,

ציפי רון:

רגע, רגע,

שרון דינור:

איזה סעיף זה היה? הורדתי,

יוחנן וייצמן:

הסעיף שחיים דיבר עליו זה,

שרון דינור:

הורדתי, הורדתי,

יוחנן וייצמן:

5?

עו"ד דני ליבמן:

5,

יוחנן וייצמן:

אני מבקש שתכניסי סעיף אנחנו, הוועדה מאשרת לבצע נסיגות בהיתר, נסיגות בבינוי לצורך מרפסות סוכה,

חיים כהן:

הוא אמר שהוא יכול לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בסדר, שלא יגידו לו אחרי זה, אנחנו רוצים כולם אותו דבר,

לורה ורטון:

זה לא (לא ברור).

שרון דינור:

זה יהיה בחזית של הרחוב,

דוד היימן:

חיים,

חיים כהן:

בסדר,

ציפי רון:

אני מבקשת להגיד משהו, ואני מבקשת להגיד משהו,

דוד היימן:

שארית,

יוחנן וייצמן:

לא בטוח,

ציפי רון:

אפשר להגיד משהו?

יוחנן וייצמן:

אני,

שרון דינור:

איך אתה ניסחת את זה?

יוחנן וייצמן:

הוועדה מאשרת לבצע נסיגות בבינוי לצורך מרפסות סוכה, בבינוי המרפסות,

דוד היימן:

עדיין יצרת נסיגה.

ציפי רון:

אבל הם לא רוצים את זה,

לורה ורטון:

הם רוצים (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הם ירצו, אני לא יודע מה,

ציפי רון:

מרפסות סוכה,

לורה ורטון:

אני לא יודע מה קבעו פה במחלקת התכנון, ואני יודע מה קורה ברחביה, אחרי זה מה קורה, עושים סוכות על המדרכות,

דוד היימן:

אז היא לא (לא ברור) לסעיפים,

ציפי רון:

אני רוצה להגיד משהו, אני רוצה להגיש משהו,

יוחנן וייצמן:

ירצו יעשו, לא ירצו, לא יעשו, אני לא אומר לחייב אותם. אני לא מחייב אף אחד לעשות סוכה.

ציפי רון:

אני רוצה להגיש משהו,

שרון דינור:

זה בסדר?

דוד היימן:

סעיף של 5, לא נמחק,

ציפי רון:

מה?

חיים כהן:

הוועדה מאשרת שתבצע נסיגות בבינוי המרפסת, לצורך מרפסת סוכה בחזית, בסדר, נו, אם הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

לורה ורטון:

איזה? איפה זה?

ציפי רון:

לא, בוא ננסח את זה ככה, אפשרות, להכניס את המילה אפשרות, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

מאשרת, מאשרת,

לורה ורטון:

לצורך, לא לצורך,

יוחנן וייצמן:

לא מכריחה,

דוד היימן:

מרפסת קדמית,

יוחנן וייצמן:

לא מחייבת, לא מחייבת.

לורה ורטון:

למה?

ציפי רון:

אני רוצה,

לורה ורטון:

יש להם תוכנית, כך וכך קומות, אישרנו, למה צריך להמציא להם,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה סוכות על המדרכה,

לורה ורטון:

ועוד חצי קומה, ועוד סוכה, ועוד לא יודעת מה,

יוחנן וייצמן:

סוכה זה נסיגה, זה פחות (לא ברור).

לורה ורטון:

אבל למה? למה?

עו"ד דני ליבמן:

שרון, (לא ברור).

לורה ורטון:

הם לא רצו, הם הגישו תוכנית, אנחנו, אדריכלים פה?

ציפי רון:

זה משפחה אחת,

לורה ורטון:

למה? למה להוסיף?

ציפי רון:

זה משפחה אחת, שיהיה בהרכב,

חיים כהן:

הם אומרים שהם רצו, הם אמרו שהם כן הם רצו,

לורה ורטון:

מי אמר שהם?

חיים כהן:

הוא אמר שרצו, והם אמרו לו לא לעשות,

לורה ורטון:

הוא אמר שהיו שמחים לעוד קומה,

חיים כהן:

מי שאמר,

לורה ורטון:

אבל למה,

חיים כהן:

הוועדה,

לורה ורטון:

צריך עוד קומה עכשיו רחביה, זה שכונה לשימור,

חיים כהן:

בסדר, כי זה הבניין לא לשימור, מה לעשות?

ציפי רון:

השכונה היא לשימור, השכונה היא לשימור, השכונה היא לשימור,

איציק שוויקי:

הוא חסם את הגבעה הצרפתית, פקקים,

שרון דינור:

לא, אני לא מוחקת את זה, זה חשוב.

ציפי רון:

השכונה, אני מבקשת להגיד משהו, השכונה היא לשימור, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, טוב, כבר קיבלנו החלטה,

ציפי רון:

שנייה, רק שנייה, אני מבקשת את,

לורה ורטון:

מה? איזה החלטה?

ציפי רון:

אני מבקשת להגיד משהו,

לורה ורטון:

אפשר רגע, אפשר,

ציפי רון:

אני מבקשת להגיד,

יוחנן וייצמן:

רוצים להצביע, אפשר גם להצביע, לא אכפת לי.

ציפי רון:

מה אתה אומר? אני רוצה להגיש משהו, השכונה היא לשימור,

שרון דינור:

אני לא מוחקת את זה, כי זה סעיף חשוב, הוא מציע את זה כרגע את הפרגולה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

בצורה מסוימת, אנחנו אמרנו את זה תעשה את זה,

דוד היימן:

את הורדת את המרפסת הזאת,

שרון דינור:

לא, יכול להיות שהוא ירצה אותה, סליחה, הוא,

יוחנן וייצמן:

איזה? על מה מדובר?

שרון דינור:

לא אמרתי, הוא נמצא שם,

ציפי רון:

אנחנו לא,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלך היא מיותר,

ציפי רון:

אנחנו לא אדריכלים, אנחנו לא מחלקים תשריטים,

יוחנן וייצמן:

להוריד את סעיף 5,

ציפי רון:

סליחה, סליחה,

שרון דינור:

הוא כרגע הציע אותה, הוא הציע,

ציפי רון:

סליחה,

חיים כהן:

הוא אמר שהוא הציע את זה בגלל שאמרו לו,

שרון דינור:

אז בסדר, אם הוא, אם הוא יבטל,

חיים כהן:

תשימי את זה כאפשרות,

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

אל תשימי את זה,

ציפי רון:

רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא, ההצעה שלך,

ציפי רון:

רגע, רק רגע, לפני זה, אני מבקשת להגיד משהו, אפשר להגיד משהו?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

בבקשה. תראו חברים, אנחנו לא אדריכלים,

חיים כהן:

בדיוק, ככל שתוצע, יפה,

ציפי רון:

שנייה,

חיים כהן:

מצוין, ואז נותנת לו אופציה, מעולה, יפה.

ציפי רון:

מה זה?

שרון דינור:

כו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

חיים כהן:

טוב.

לורה ורטון:

אבל הם הגישו הצעה,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, שאלה באמת, אדריכלית, סתם עכשיו אני באמת שואל,

ציפי רון:

אני מתנגדת לסעיף הזה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה באמת,

לורה ורטון:

למה להוסיף עוד קומה?

ציפי רון:

אני רוצה לשאול שאלה,

לורה ורטון:

עוד חצי קומה,

ציפי רון:

אני רוצה לשאול שאלה,

לורה ורטון:

לא ביקשו,

ציפי רון:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

שלום,

חיים כהן:

הוא אמר במפורש, שנאמר לו מראש לא לעשות את זה כי לא ייתנו לו, עם כל הכבוד מי שמחליט מה כן מה לא, זה השולחן הזה, לא בחוץ, ולכן הוא לא הגיש את זה,

לורה ורטון:

אבל הוא הסכים לה,

חיים כהן:

אבל בוודאי, מה זה הוא לא הסכים? הוא אמר, הוא אמר שבוודאי שהוא רוצה את זה,

לורה ורטון:

אבל,

חיים כהן:

מה אתם אומרים לו - לא מראש? ולכן, ולכן, אני חושב שאנשים טובים צריך להראות להם ש - , מגיע להם, וזה מה שאנחנו עושים,

לורה ורטון:

אבל לא מגיע לו,

חיים כהן:

ככה. את החלטת שלא מגיע לו, בשביל זה אנחנו יכולים להצביע,

לורה ורטון:

ואנחנו יכולים להציע לו עוד 10 קומות,

יוחנן וייצמן:

צריך להצביע,

חיים כהן:

זהו,

ציפי רון:

לא, אני רוצה להגיש משהו,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

מה? אני לא מבין, מתי שמעת את שרון נותנת נאום כזה מראש, בפרגון כזה מראש, ועם כל זה את עוד יש לך טענות,

לורה ורטון:

לא, לא,

חיים כהן:

מקפידה, חייבים להשאיר לו את העוקץ,

לורה ורטון:

אני אומר מצב עלוב שזה (לא ברור),

חיים כהן:

לא מקובל עלי, זהו.

לורה ורטון:

עוברים את החוק, ועומדים בתנאים.

יוחנן וייצמן:

צריך להצביע או שאפשר?

ציפי רון:

אני ביקשתי זכות דיבור, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

כן, זכות דיבור בבקשה.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אם אפשר.

יוחנן וייצמן:

איתך,

ציפי רון:

אם אפשר, תראו, אנחנו מדברים על שכונה לשימור, הבניין הזה קיבל תוספת של קומה, שאין, הוא קיבל תוספת קומה,

חיים כהן:

חצי קומה,

איציק שוויקי:

לא, קומה,

ציפי רון:

הוא קיבל תוספת של קומה,

עו"ד דני ליבמן:

5.5 ל – 6.5.

איציק שוויקי:

מ – 5.5 ל – 6.5,

ציפי רון:

אתם יכולים לתת לי לגמור לדבר? אתם קוטעים לי את חוט המחשבה, זה אי-אפשר ככה. גם הפרוטוקול וההקלטה יצאו דפוקים לגמרי. תקשיבו חברים, אנחנו מדברים על שכונה לשימור, היה

מאוד קשה לאשר את התוכנית של שימור השכונה, מאוד קשה, זה נמשך המון זמן, והיו סיורים, היו דיונים, זה לא משהו שקפץ במקרה,

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור,

ציפי רון:

לצלחת נוחה. השכונה התוכנית קבעה X קומות, פה בגלל תכנון מיוחד, ובגלל שהבניין הזה, במפורש הוא לא חלק מהבניינים לשימור, בכל זאת, בגלל ההצטיינות של האדריכל אושרה להם קומה נוספת 6 קומות, זה שהקומה היא בנסיגה, זה חלק מהאופי של המקום, משתדלים לשמור על זה, לא רוצים בלוק של 6 קומות, רוצים את הקומות, עם קומה נוספת שהוא קיבל בתור ציפור מעבר לתוכנית, שזה יהיה בנסיגה. ואני חושבת שזה כמו שזה אושר ע"י וועדת, נבדק ע"י אנשי מקצוע ומחלקת השימור, וכמו שזה הובא אלינו כאן, זה צריך להישאר ככה. היזמים הסכימו, הם קיבלו בברכה, הם קיבלו בתודה, זה שיש להם 6 במקום 5 קומות. אז בואו נכבד את זה, זה עניין מאוד תכנוני, זה לא עניין של גחמה, זה לא עניין של רצון טוב,

חיים כהן:

את שוב מעוותת את המציאות,

ציפי רון:

זה לא עניין של,

חיים כהן:

את שוב מעוותת את המציאות,

ציפי רון:

זה לא עניין של (לא ברור).

חיים כהן:

היזמים אמרו, שהם לא נתנו להם את האופציה, אם היו שואלים אותה, זה או זה,

ציפי רון:

אין להם אופציה,

חיים כהן:

בוודאי, אמרו להם רק זה,

ציפי רון:

אבל אין להם,

חיים כהן:

אז בואי לא נעוות,

ציפי רון:

אין להם אופציה,

חיים כהן:

וזה מה שהיזם אמר, זה מה שאמרו לי, בוודאי שאני רוצה את התוספת,

ציפי רון:

אבל אין להם,

חיים כהן:

כי זה גורם לנזק,

ציפי רון:

אבל אין להם אופציה ל – 6 קומות,

חיים כהן:

את טוענת שאין אופציה,

ציפי רון:

בכלל,

חיים כהן:

יש כן,

ציפי רון:

אין פה אופציה, אין אופציה,

לורה ורטון:

הייתה הסכמה,

ציפי רון:

6 קומות,

לורה ורטון:

הייתה הסכמה,

ציפי רון:

יש אופציה ל – 5,

לורה ורטון:

למה אתה בא וממציא דברים? הם הסכימו הם הגישו,

חיים כהן:

לא, הם אמרו שנאמר מפורש,

לורה ורטון:

אישרו להם את התוכנית, בסדר,

חיים כהן:

שזה התנאי,

לורה ורטון:

אבל הם הסכימו,

חיים כהן:

עם כל הכבוד,

לורה ורטון:

הסכימו,

חיים כהן:

לא, זה לא נקרא להסכים,

לורה ורטון:

למה אתה בא ומציע דברים?

חיים כהן:

זה נקרא לסחוט את ההסכמה.

לורה ורטון:

הסכימו, הגישו תוכנית,

חיים כהן:

סחטו את ההסכמה,

לורה ורטון:

אנחנו מאשרים את התוכנית,

חיים כהן:

זה נקרא,

לורה ורטון:

למה אתה ממציא דברים?

חיים כהן:

כי זה נקרא סחטו את ההסכמה.

לורה ורטון:

סתם, איזה סחטו?

חיים כהן:

זה מה שנאמר,

ציפי רון:

יקבלו אולי קומה נוספת, נתנו להם קומה נוספת,

חיים כהן:

זה מה שנאמר, התנו,

לורה ורטון:

חשיבה מעוותת,

חיים כהן:

התנו את זה,

לורה ורטון:

חשיבה מעוותת,

חיים כהן:

התנו את זה,

לורה ורטון:

חשיבה מעוותת,

חיים כהן:

אז זהו, אז אני לא רוצה לפתוח את הפה, כדי לא לפגוע,

יוחנן וייצמן:

טוב, יללה, התיק הבא ביאליק,

לורה ורטון:

אתה לא מפסיק לפתוח את הפה, מהבוקר אתה מקשקש בלי,

חיים כהן:

נכון, בשביל זה אני יושב פה.

לורה ורטון:

בלי כל ריסון,

חיים כהן:

בשביל זה אני יושב פה, לא יושב פה בשביל,

לורה ורטון:

לא, אתה אמור להתייחס עניינית, לדבר,

חיים כהן:

אני מתייחס,

לורה ורטון:

לדבר לפי תור,

חיים כהן:

את לא,

לורה ורטון:

לא לדבר כשלא תורך,

חיים כהן:

עם כל הכבוד,

לורה ורטון:

לא לקטוע אנשים,

חיים כהן:

אני אומר שהוא יכול להגיד,

לורה ורטון:

לא להעליב אנשים,

חיים כהן:

אני,

לורה ורטון:

לא להתפרץ, ולא להמציא דברים,

חיים כהן:

אני אתפרץ, עם כל הכבוד,

לורה ורטון:

עם כל הכבוד, אתה לא כל כך,

חיים כהן:

אני מציע לך, תשתפי יותר בישיבות בצורה יותר מסודרת, את לא תגיעי למצב הזה.

לורה ורטון:

אני, אני פה כשאני יכולה להיות,

חיים כהן:

ממש, כשאת יכולה,

לורה ורטון:

אני עובדת, אתה פה בשכר, אני פה בהתנדבות,

חיים כהן:

נו אז מה?

לורה ורטון:

כי אכפת לי,

חיים כהן:

בסדר,

לורה ורטון:

אתה פה כי משלמים לך, להיות פה, ואני לא יודעת מה עוד,

חיים כהן:

ולכן, אני אומר,

לורה ורטון:

אז אל תדבר איתי על מה אני לא מגיעה,

חיים כהן:

כל דקה, שאני פה.

לורה ורטון:

אני כמעט כל שבוע,

חיים כהן:

אני מציע,

לורה ורטון:

כל ישיבה,

חיים כהן:

כל דבר שאני,

לורה ורטון:

אז אל תמשיך ללכלך, זה בלתי נסבל, ואני לא יודעת למה יושב ראש פה שותק.

עו"ד דני ליבמן:

זה לא מתאים לשניכם,

חיים כהן:

כי הוא חושב שאני צודק,

עו"ד דני ליבמן:

מאז שאני מכיר אתכם הרבה שנים, די, זה לא מתאים לשניכם, שניכם בדרך כלל דברים מאוד, אחד אחרי השני מאוד בנימוס, ככה גם בהקלטה לא יצא כלום, רק אותי ישמעו עכשיו.

ישראל קלרמן:

טוב, גם אמרת דברים טובים, דני,

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, סיימנו את הנושא הזה.

שרון דינור:

תנו לי כמה דקות להציג את הנושא.

יוחנן וייצמן:

כן, ביאליק.

שרון דינור:

טוב, רגע.

איציק שוויקי:

בית הכרם.

שרון דינור:

ביאליק זה גם סיפור מעניין, אודליה, סליחה, יש לי בדיוק יצא לי הודעה ממישהו. אנחנו נמצאים בביאליק בשכונת בית הכרם, בפרויקט של תב"ע חדשה, עכשיו יש פה סיפור גם, לא שגרתי ודי מעניין, אתם רואים את הגיוגל הזה שיש פה בתוך ה - , הבינוי בתוכם מסתתר בניין. עכשיו אני, בגלל שאני המון שנים במערכת, אני יכולה להגיד שהתוכנית הזאתי היא של 16000 התקדמה עוד כתוכנית מתאר, ניגשה אלינו למחלקה, אישה שקשורה להחלטה, שהיא אחרת מהבניינים פה, והיא שאלה אותנו למה הבית של בית ילדותה, הוא לא מוגדר לשימור,

ציפי רון:

הבית של מי?

שרון דינור:

תיכף תראו הם הגיעו לפה. למה הוא לא מוגדר לשימור, ובאמת התחלנו לבדוק, אבל בינתיים התוכנית כבר נגנזה ולא התקדמנו איתה, ולכן אף פעם לא עשינו משהו אם האינפורמציה. עכשיו הגיע אלי סוף סוף היזם עם המגרש הזה, שהוא לא מוגדר לשימור, אבל מדובר פה בבניין היסטורי שכנראה בגלל טעות לא נכנס לרשימת השימור, עכשיו היזם עשה, עם עשו את התיעוד ההיסטורי, זה מדהים, כי הבניין הוא ממש ממש, זה נקרא בית בקר.

איציק שוויקי:

אני יודע עליו,

שרון דינור:

ממש ממש רואים את ההשפעה של ה - ,

איציק שוויקי:

אנגיל נכנס,

יוחנן וייצמן:

בוקר טוב.

שרון דינור:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כו,

שרון דינור:

ממש רואים את ההשפעה, בתיק תיעוד, ממש רואים את ההשפעה של ה - , באוהאוס, הבתים הראשונים המקוריים, ממש אחד לאחד אותו דבר. היזם נכנס, ואני מבקשת באמת, חיים, הוא נכנס ואמר - אני רוצה לשמור על הבית, כי הוא רוצה משהו בתמורה, אין פה פילנתרופיה בתחום הזה, אני רוצה,

איציק שוויקי:

אז אני רוצה להגיד ש - , שהאישה הזאת הייתה אצלי,

שרון דינור:

אני לא, זה נורא קשה.

ישראל קלרמן:

אבל למה נכנס לדברים שלה,

לורה ורטון:

לתת לבן אדם לסיים את דבריו, מה יקרה לך אם תתאפק רגע? אני לא מבינה את ההתנהגות פה.

שרון דינור:

היזם אמר, אתם תיכף תראו אותו, זה ענבר קרסני ו - , יחד עם אדריכלית שלו, ואדריכל שימור הוא אמר, אני רוצה לשמר את הבניין, הבניין הוא פשוט, הוא לא איזה משהו מורכב עם קמרונות, בסדר, אבל הוא מאוד, הוא מאוד מיוחד, מספר את הסיפור של התקופה. הוא אומר - אני רוצה לשמר את הבניין, ובתמורה אני רוצה עוד זכויות, ואני אמרתי לו, כן, אמרתי לו - בוא ניתן לך את הזכויות שהתוכנית מאפשרת, הוא מגיש פה, הוא לא בתמ"א הוא ב - , תב"ע, בוא ניתן לך את הזכויות ונאפשר, ומעבר להם ניתן לך את הזכויות של הבניין החדש, וחוף מזה אני אתן לך הקלה בקווי בניין בגמישויות, בכל התנאים, כאילו של איך למקם את הבניין החדש כדי שתוכל שיהיה פה win win situation, אני חושבת ש - , המחלקה לתכנון תיכף נשמע אותו, וגם הוועדה המחוזית עד כמה שידוע לי, אמרו לו לא ניתן לך מילימטר יותר, אבל דווקא הוועדה, הוועדה שלנו, בגלל שרצינו את השימור, אמרנו לו ניתן לך יותר. הוא מאוד מאוד מאוכזב, עכשיו הוא מבקש, הרבה יותר ממה שהוא, הוא לא מבקש קצת יותר, הוא מבקש, בתב"ע אני חושבת 195%, באזור של 130, וגם יש פה רגע תיכף נראה לכם הדמיה, רק שתראו, זה אזור של, פשוט מסמך כבד, סליחה, זה כל פעם, זה אזור, הנה אתם רואים, זה אזור של, שלפי המדיניות הוא 130 מקסימום כולל ממ"דים כולל הכול, ו - 4 קומות, והוא מגיע פה ל - , ליותר, עם בנייה מדורגת כזאת, שמגיעה עד לגב של, של הבנייה, גן ה - 20. יש לנו כמה פרויקטים, כולל, כן שראינו לאחרונה בוועדה, הבניין פה בצד, זה תמ"א/38 שהוועדה שלנו כבר אישרה הוא לא

לשימור זאת אומרת, הבניין הזה שהוא בניין קומה אחת שהוא מציע של השימור בחזית, הוא מציע את השימור של העצים, ומציע עליו תוספת קומה, אנחנו ביקשנו שאת הבניין הקדמי, את הווילה הקדמית בגלל שהיא מוצר מושלם אז איז על הפרופורציות של הבאואהאוס והזה, לא ייגע בו, ישאיר אותו, וירכז את הזכויות שלו מאחורה, זהו, זה הסיפור פחות או יותר, אפשר לקרוא להם להיכנס.

איציק שוויקי:

רגע, לפני, שאלות, אל תקרא להם עוד, חכה. גם פעם שעברה אני רציתי לדבר ולא נתנו לי. בסדר?

שרון דינור:

כן, כן,

איציק שוויקי:

אני רק רוצה לשאול אם זה הבית של, היה בית אחד שאנחנו הכנסנו אותו לרשימת השימור כזה, עם אותו סיפור עם אנגיל.

שרון דינור:

זה של אנגיל.

איציק שוויקי:

הבית של אנגיל, אימא שלה, הייתה גרה, היא קראה לי, היה לנו, היא צילמה את הבית אמרה לי, אני רוצה שהבית יהיה לשימור, ולא ייהרס,

שרון דינור:

זה זה,

איציק שוויקי:

אנגיל יודעת את זה הבת שלה, והיה פה דיון בעירייה, על הבית הזה, אני זוכר.

שרון דינור:

אז,

איציק שוויקי:

והיה לנו את הבית הזה בדיון בוועדת שימור, הבית הזה היה אמור להיות לשימור, כי האימא ביקשה שייכנס לרשימת השימור אז איפה?

יוחנן וייצמן:

אין ויכוח כרגע,

איציק שוויקי:

מה קרה שם? לא,

שרון דינור:

כולם רוצים, כולם טוענים לפחות,

איציק שוויקי:

לא, השאלה מה קרה פה,

שרון דינור:

הם עדיין,

איציק שוויקי:

הבית הזה היה לשימור,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? אנחנו התוצאה, התוצאה תהיה זהה.

איציק שוויקי:

האימא היא נפטרה,

יוחנן וייצמן:

אתה מקבל את מה שרצית, מה זה משנה?

שרון דינור:

אתה בטוח שזה אותו בניין?

איציק שוויקי:

אימא של אנג'ל, אימא של אנג'ל, היא קראה לי, יש לי תמונות שלה,

שרון דינור:

אבל זה הבניין הזה?

איציק שוויקי:

אני לא יודע, אני לא זוכר.

שרון דינור:

אבל היית שמה, לא?

איציק שוויקי:

לא הייתי שם, זה אותו רחוק, אני זוכר שהבית על יד גם, זה גם יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

הם בחוץ ביאליק? תכניס אותם. אתה יכול להכניס,

איציק שוויקי:

יכול להיות שזה הדוד שלה, אני יודע,

שרון דינור:

יכול להיות זה סבבה, זה בדיוק מה שאני זכרתי,

איציק שוויקי:

אימא של אנג'ל, אימא של אנג'ל אישית,

ציפי רון:

רגע, זה לא (לא ברור) של נעמי אנג'ל,

איציק שוויקי:

נעמי אנג'ל,

ציפי רון:

של נעמי אנג'ל?

איציק שוויקי:

כן,

ציפי רון:

אימא של נעמי אנג'ל?

איציק שוויקי:

כן, היא נפטרה, אבל היא קראה לי, אמרה לי - איציק, אני רוצה שהבית הזה יהיה לשימור, אבא שלי עשה אותו, בנה אותו, אני רוצה היא ידעה את זה הבת שלה, היא התנגדה לזה, אחיה, שני אחים,

ציפי רון:

בנו בשבילם את הגמנסיה העברית.

איציק שוויקי:

מה? זה הסיפור. היא אמרה - אני לא רוצה שיהרסו את הבית.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, זה המקום שלכם. שלום, מה שלומך? התגעגענו אליך.

פרי חמם:

גם אני. אפשר לשבת פה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, זה.

איציק שוויקי:

עד הערב לא תהיה רכבת קלה?

איציק שוויקי:

ככה אומרים, כי הטרקטור קרע את הכבלים, הרכבות עמדו בכל הכביש באמצע.

שרון דינור:

זה הכנה לניתוק ה - ,

איציק שוויקי:

כן, כמה תמונות שאתה רואה טרקטור אחד עוצר את העיר. אנשים מסכים צריכים להגיע, לא מגיעים, אין רכבת, הכול תקוע.

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתכם, השופר אצלך ביד.

ענבר קסני:

כן, שלום לכולם, לכולכם.

יוחנן וייצמן:

שם לפרוטוקול,

ענבר קסני:

ענבר קרסני, אני יזם הפרויקט, אנחנו בביאליק 9, זה פרויקט שיש בו בעצם עסקת קומבינציה ביחד עם הבעלים, משפחת אנגיל, שהם מחזיקים בנכס לאורך דורות. פרי חמם נמצא איתנו אדריכל ה - , אדריכל הפרויקט. (לא ברור) מנהל שעובד איתי, ושעיה שהוא יועץ, יועץ שימור. פרי, אתה רוצה להציג, ואני אמשיך?

פרי חמם:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

פרי חמם:

אדריכל כמה מילים על התהליך שעשינו פה. ואני חושב שזה יותר רלוונטי מלהציג את ה - , נספח בינוי,

יוחנן וייצמן:

כן,

פרי חמם:

אנחנו התחלנו לתכנן את הפרויקט הזה, למדנו את המצב המדינתיות, אפילו קרא לזה סטטוטורי, כי העניין הסטטוטורי פה הוא לא רלוונטי, אפילו לא סטטוטורי, ראינו שהבניין הוא לא לשימור, והתחלנו לתכנן ו - , מתוך איזה הבנה, איפה אנחנו נמצאים מה אנחנו רוצים לשמר, אנחנו לא בהכרח חייבים איזה תוכנית שימור כדי להבין את המטריה, אנחנו עובדים כבר 20 שנה בפרויקטים של התחדשות עירונית. אנחנו ערים שה - , הנושא הזה של התחדשות עירונית הוא, זה חיכוך כל הזמן עם המדיניות, ואנחנו לא (לא ברור) דוחים את המדיניות הזאת, לי כמתכנן יש איזה אחריות, ויש לי איזה קווים אדומים, שאני, שמנחים אותי, שככל ואנחנו חושבים שה - , הדבר הזה הוא לא מזיק, ולא פוגע בסביבה, אנחנו מקדמים תכנון גבוה יותר, צפוף יותר ממה שה - , מדיניות, ואין היום כמעט פרויקט של תמ"א שהוא לא חורג ממדיניות אם זה באחוזי בנייה, ואם זה במספר קומות. ולראייה, כשניגשנו לוועדה המחוזית והצגנו את התכנון שלנו, היא לא, היא לא נפלה מהכיסא, מהבינוי המוצע. זאת אומרת הצגנו שם 4, 4 קומות, 200%, כאשר מותר שם 130% ל - 3 קומות, אמרנו כן, אנחנו חורגים אבל, הבניין רחוק מהרחוב, מתחת לצמרות העצים, מושג שקיים, בתוכנית של בית הכרם,

לסמן גובה של הבניינים. ואנחנו לא חושבים שבכלל משהו ירגיש ש - , הכניסו שם פרויקט חדש, במקום הבניין הקיים, אבל שירה עמר שגם היא יש לה היסטוריה במחלקת שימור, אמרה - תשמע, אנחנו רוצים לשמור על התוכנית של 16000, אנחנו באמת הפרויקט הזה הוא לא נראה משהו מפלצתי, אבל תהיה בעיה, ואנחנו צריכים פה שיהיה איזה עילה,

ענבר קסני :

הצדק,

פרי חמם :

הצדקה כדי שתהיה פה חריגה שנוכל לאפשר לך, ולא לאפשר לבניין אחר שירצה את אותו הדבר. מפה התחלנו בעצם איזה סוג של דיאלוג עם מחלקת שימור, שתוך כדי הדיאלוג הזה, באמת למדנו יותר, על הבניין הזה, והסכמנו לחלוטין שיש פה דברים, שלא היינו ערים אליהם, במובן מסוים, אני חייב להגיד לא שקצת הוטענו, כי אם הבניין הזה מראש היה מופיע ברשימה לשימור, כבניין לשימור, מראש היינו רותמים אדריכל שימור, מכינים תיק תיעוד, ומבינים מה יש לנו בתוך המגרש. אבל זה לא היה קיים, זה הגיע באיחור, אבל היה דין ודברים בעיני לפחות, פה רואים מחלקת שימור, נעשו מספר חלופות, הצגנו אחר כך התבקשה חלופה נוספת חמישית, הגשנו,

לורה ורטון :

הגשתם חלופות,

ענבר קסני :

תיכף אנחנו נעלה את זה כן,

פרי חמם :

ועשינו משהו שהוא בא לאזן בעצם בין ה - , בניין לשימור שאנחנו מכירים בערך שלו, לבין זה שיש פה פרויקט שצריך לעמוד ב - , מה שנקרא היתכנות כלכלית, ולעניין הזה של השימור, יש מחיר כבד, אנחנו בעצם מקטינים, היה לנו מגרש פנטסטי של 1.3 דונם, אנחנו פותחים כמעט חצי מהמגרש נכנסים עמוק פנימה, בניין יותר קטן, חניון יותר קטן, פחות יעיל, אנחנו יש לנו בעיה של גרעין ופריסה של תמהיל הדירות בתוך (לא ברור) שמתקבל לנו, כי הכול נדחס לחלק האחורי של המגרש. בסופו של דבר, אני אגיע לשורה תחתונה, אנחנו מכירים בערך של השימור, אבל זה חייב להיות GIVE AND TAKE, ובעצם מה שקרה זה ש - , היה לנו סבבה תשמר את הבניין, אבל לא קיבלנו שום דבר, שבעצם מסייע לנו, ללכת עם הכיוון הזה,

חיים כהן :

בפגישה שלך בוועדה המחוזית, שירה עמר אמרת,

פרי חמס:

כן,

חיים כהן:

הנושא שהכי הפריע לה זה השימור?

יוחנן וייצמן:

או האחוזים,

חיים כהן:

או האחוזים? מה הפריע לה?

פרי חמס:

מה הפריע לה? האחוזים,

חיים כהן:

היא אומרת ששמה,

פרי חמס:

האחוזים.

חיים כהן:

התאכזבת,

פרי חמס:

שמה?

חיים כהן:

ששמה התאכזבת,

פרי חמס:

לא, זה לא בדיוק התאכזבתי,

חיים כהן:

הייתה פגישה בוועדה המחוזית,

פרי חמם:

הפגישה הייתה טובה, היא אמרה לי,

חיים כהן:

אז מה הנקודה שמה? איפה נתקלת איתה?

ענבר קסני:

לא נתקל, הפוך, היא נתנה, היא נתנה את ברכת הדרך, והיא אמרה אם אתם רוצים עכשיו לפרוץ את מדיניות 16000, ואני חושבת בגלל שתעשו תיאום מול מחלקת שימור, אז אלה התנאים, תעשו תיאום מול מחלקת שימור, במידה ותדרשו לשמר את ה - , את הבניין, אז אנחנו, זה יהיה סיבה למה אנחנו וועדה מחוזית נפרוץ במירכאות, את תוכנית 16000.

פרי חמם:

הכוונה היא בצורה מקומית, כי היא לא רוצה עכשיו לאפשר גם לבניין לידו, ובניין מאחוריו,

יוחנן וייצמן:

היא לא רוצה,

חיים כהן:

נציין שהבניין הזה הוא לא לשימור, אתם רוצים לשמר.

ענבר קסני:

נכון, לא, לא, לא,

לורה ורטון:

זה עוד לא מאושר, אבל ברור שזה לשימור, וגם שמענו קודם, אולי איציק,

יוחנן וייצמן:

הוא גם אמר,

איציק שוויקי:

בעלת הבית אמרה שהבית (לא ברור),

שרון דינור:

16000,

איציק שוויקי:

היא לא מוכנה שיהרסו את הבית,

ענבר קסני:

רגע, רגע, חבר'ה, אנחנו עוד לא סיימנו להשלים,

חיים כהן:

שנייה, שנייה, אני רוצה להבין פשוט את המטריה, בסדר?

ענבר קסני:

אני,

חיים כהן:

הבניין הוא לשימור, או לא לשימור?

ענבר קסני:

לא לשימור.

חיים כהן:

גמרנו,

איציק שוויקי:

לא, כל בית הכרם הוא לא לשימור,

ענבר קסני:

רגע, רגע,

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

62,

פרי חמס:

לא נכון,

ענבר קסני:

רגע, חבר'ה, חבר'ה לפני שניכנס לויכוח, אני יכול להציג?

איציק שוויקי:

ויש התנגדות של המועצה לשימור על התוכנית, חלק מהרשימות, הבתים, כל הרשימות של העירייה,

חיים כהן:

לא, (לא ברור).

איציק שוויקי:

תשמע,

חיים כהן:

לפני שאתה מציג, אני רוצה להבין משהו,

ענבר קסני:

כן,

חיים כהן:

אני רוצה להבין את הסיטואציה שהגעתם, אחר כך תציג את זה. זה מה שאני שואל. הבניין הוא לא לשימור,

ענבר קסני:

לא לשימור,

חיים כהן:

יפה, ישבתם עם, בוועדה המחוזית, הצעתם שאתם רוצים לשמר את ה - ,

ענבר קסני:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך.

ענבר קסני:

לא הצגנו,

פרי חמם:

הם הכווינו, הם כווינו אותנו לכיוון הזה,

חיים כהן:

הם אמרו לכם שצריכים,

יוחנן וייצמן:

אם תשמרו תקבלו עוד שטחים,

שרון דינור:

אלי כבר הגיעו אחרי הישיבה,

חיים כהן:

אז זהו, את הצגת לנו משהו אחר,

שרון דינור:

אלי הגיעו כבר עם אדריכל שימור תיק תיעוד, הכול,

פרי חמם:

הראינו להם משהו, אמרו תשמעו,

שרון דינור:

טוב. זה דברים שהקירות לא מסוגלים לספוג.

לורה ורטון:

בדיוק.

איציק שוויקי:

למי שייד?

לורה ורטון:

בדיוק.

איציק שוויקי:

מישהו (לא ברור),

פרי חמם:

אני אגיד שוב, הראינו משהו לשירה, זה לא נראה,

חיים כהן:

למה אני שואל לפני שנכנסתם נתנו גם איזה שהוא, הקדמה לזה, אז משהו לא הסתדר לי, מההקדמה, לכן אני שואל, אתה אומר,

שרון דינור:

שעיה,

חיים כהן:

בכל הנושא של השימור, הלכתם בכלל על, על,

שרון דינור:

עד שמחזירים,

חיים כהן:

והם אמרו להם אם אתם רוצים לשמר, אנחנו נצי'פר אתכם יותר, באחוזי בנייה.

פרי חמם:

הם לא אמרו, במילים אחרות, במילים אחרות. הם אמרו, תשמעו, הבינוי שלך נראה בסדר גמור, אבל אנחנו לא רוצים לפרוץ את 16000, לא רוצים שזה יהיה תקדים. אבל אם, מבחינה שימורית יהיה לזה עילה, אז אולי יש פה פתח.

לורה ורטון:

מקודם אמרתם.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד מילה לגבי,

לורה ורטון:

שהיא לא נפלה מכיסא, והיא אמרה שזה לא מפלצתי,

איציק שוויקי:

לא, לא, מה שקרה,

לורה ורטון:

זה יש הבדל בין להגיד זה לא דבר מפלצתי, ולהגיד - אני בעד. היא אמרה,

פרי חמם:

לא, היא לא אמרה בעד,

לורה ורטון:

היא אמרה, אז, אז תהיו לפחות עקביים, אז היא הפנתה אתכם לשימור, אנחנו פה לדבר על שימור, אני חושבת שחשוב להגיד, שכל 16000 כל התוכנית נגזרה, אבל יש דברים שסימנו אותו, והכוונה היא בהחלט שגם הבניין הזה, וכל האזור הזה יהיה לשימור,

איציק שוויקי:

מה שקרה,

לורה ורטון:

אז זה שזה עוד לא קרה, זה בגלל כל מיני עתירות ותלונות, אבל כמו שזה דבר שקיים, גם ש - , גם אם זה עוד לא אושר כמו ש - תוכנית 2000 וכל מיני דברים, מתייחסים אליהם גם אם עוד לא אישרו, אושרו, כי אין תוכנית לבית הכרם כרגע.

ענבר קסני:

אבל אם מתייחסים,

פרי חמם:

אבל יש נספח שימור,

ענבר קסני:

מה שמקיף לתוכנית,

פרי חמם:

הוא אושר, הוא לא מופיע שם.

ענבר קסני:

מילא אושר, הנספח בינוי לא אושר,

לורה ורטון:

יש דברים גם היום שאנחנו מאשרים,

ענבר קסני:

אני אומר דבר כזה,

לורה ורטון:

כל התהליך הזה,

שרון דינור:

רשימת שימור אושרה פה, כאילו מה שזה, פשוט לא, פשוט הרשימת שימור לא עודכנה לזה,

פרי חמם:

שרון, יותר מזה, הבעלים, כשעשו 16000 הבעלים,

ענבר קסני:

אנחנו נפתח את המצגת.

פרי חמם:

ביקש להכניס את הבניין לרשימת השימור.

שרון דינור:

אני מכירה את סיפור הזה, גם אני הייתי אז,

ענבר קסני:

נכון,

שרון דינור:

וגם איציק,

פרי חמם:

ולא הסכימו.

שרון דינור:

לא לא הסכימו, לא עשו את זה,

לורה ורטון:

לא, לא, לא עשו את זה.

שרון דינור:

התוכנית לא הגיעה לידי,

איציק שוויקי:

בקשה אישית, היא אמרה אני, היא הזמינה אותי במיוחד, היא הזמינה אותי לבית, האימא של אנג'ל,

ענבר קסני:

אוקי,

איציק שוויקי:

אמרה לי, (לא ברור) לא מעוניים, היא אמרה - אני רוצה שהבית הזה ישומר, אני רוצה להכניס את זה,

ענבר קסני:

אז למה לא שימרתם אותה?

איציק שוויקי:

באנו לעירייה, היינו בעירייה,

ענבר קסני:

למה לא שימרו אותנו?

לורה ורטון:

כי הדברים לוקחים זמן,

איציק שוויקי:

הבית הוא לשימור, הוא לא נהרס,

לורה ורטון:

כל בית הכרם, לא רק שם,

ענבר קסני:

מה?

איציק שוויקי:

הבית לא נהרס.

ענבר קסני:

מה זה קשור אם הוא נהרס או לא?

איציק שוויקי:

בית שלא נהרס, הוא לשימור.

ענבר קסני:

אחרת נפספס פה את המומנטום, ואנחנו גולשים פה לדיונים שהם,

לורה ורטון:

דיונים שהם מה?

פרי חמם:

אני אגיד רק אולי את המשפט שוב,

לורה ורטון:

וגם אם המדיניות 4 קומות ואמרו לכם, שצריך מאוד להיזהר, כי זה יכול לשמש תקדים, זה, זה דברים מאוד ברורים וחדשים,

שעיה רוט:

לא, אמרו שאם,

לורה ורטון:

אז אני לא,

שעיה רוט:

יש כאן שימור,

לורה ורטון:

אני לא רואה,

שעיה רוט:

בסדר,

לורה ורטון:

עוד לא שמעתי שום סיבה, לחרוג, וכבר קיבלתם, אמרתם שאתם יודעים שיש פה חריגה,

ענבר קסני:

חריגה ממה?

לורה ורטון:

מה – 4 קומות, ומה – 130,

ענבר קסני:

אנחנו באיזה וועדה אנחנו עכשיו?

לורה ורטון:

וועדת שימור,

ענבר קסני:

וועדת שימור, אז נדבר על שימור אולי, לא?

לורה ורטון:

אוקי,

ענבר קסני:

בסדר?

לורה ורטון:

אז זה מה שאמרת אבל,

ציפי רון:

אבל וועדה לשימור, רק שנייה, רק שנייה, אני רוצה להגיד את זה, רגע, שנייה,

שרון דינור:

אתה רוצה שנצמצם,

ציפי רון:

שנייה אני רוצה להבהיר לו,

שרון דינור:

זה, אז אנחנו נהיה, ונגיד רק 130,

ציפי רון:

שרון,

שרון דינור:

להיפך, רוצים לתת לך יותר, עכשיו הדיון הוא על כמה,

ציפי רון:

שנייה אני רוצה להבהיר גם משהו,

שרון דינור:

אנחנו אמרנו שניתן יותר,

ענבר קסני:

זה מה שאני רוצה שהוועדה תמליץ,

שרון דינור:

אנחנו במחלקה,

ענבר קסני:

בסופו של יום זו המלצה שאני רוצה שהוועדה תמליץ,

יוחנן וייצמן:

אני מניח שזה הכיוון שלנו,

שרון דינור:

קודם כל,

ציפי רון:

אני רוצה להבהיר,

יוחנן וייצמן:

לא, עוד לא דיון פנימי, אבל,

ציפי רון:

שנייה, אני רוצה להבהיר כאן משהו,

ענבר קסני:

אבל אם אפשר בשביל הסדר,

ציפי רון:

סליחה שנייה רק רגע, לא, רק רגע,

ענבר קסני:

לא להציג?

יוחנן וייצמן:

שאלה אחת ואחרי זה,

ציפי רון:

אני רוצה לבהיר בתשובה לשאלתך,

ענבר קסני:

כן,

ציפי רון:

הוועדה הזאתי היא וועדת שימור, היא עוסקת לאורך שנים, בנושא של שימור בית הכרם, אני אישית הייתי באינספור סיורים, כדי לבנות תוכנית שימור של השכונה, לשכונה יש תוכנית שימור, גם אם היא לא אושרה, הרעיון הוא, שזאת שכונה היסטורית והאופי שלה מיועד כשכונת גנים, הוא לשימור, אז זה לשאלתך, למה אנחנו מתייחסים לזה בוועדת שימור? אם הבניין סומן או לא סומן, האופי של המקום כולו, הוא חלק מרעיון השימור, זה הכול.

ענבר קסני:

יופי, עכשיו אני רוצה,

ציפי רון:

תודה רבה לך על היופי.

ענבר קסני:

תודה.

יוחנן וייצמן:

יופי, אנחנו איתך, בסדר,

ענבר קסני:

לא היה סרקסטי,

ציפי רון:

נפלא,

ענבר קסני:

הוא היה יופי, כי הולך להגיד משהו שמשלים את הדברים שלך, מה שמד? גברתי.

ציפי רון:

קוראים לי ציפי, אבל זה לא משנה,

ענבר קסני:

לא,

ציפי רון:

אני מאוד מודה לך שאתה אמרת,

יוחנן וייצמן:

יקירת ירושלים הגברת ציפי רון.

ענבר קסני:

אז אני אומר, מצוין. יושב בפניכם יום, אוקי, שיש לו עניין לשמר את הבנו את זה, זה אני אומר בכותרת, אני חושב שזה נכון, זה נכון לבית הכרם, זה נכון לשכונה, בסדר? בוא רגע נוציא את ה - , נשים לרגע את הדברים, בסדר? כדי שנעשה את זה, חשוב לי רגע שמר וייצמן,

יוחנן וייצמן:

שנייה, שנייה, אני איתך. כן,

ענבר קסני:

אני אומר בגדול, בכותרת, יש להם עניין לקדם את הסיפור של השימור, ולכן אנחנו היינו סופר מתואמים עם השימור, והצגנו מספר חלופות, וזה גם מה שאני הולך להגיד פה. אבל חשוב לי מאוד שהוועדה הזו בתפקידה כוועדת שימור, ייתן לנו את הרוח הגבית כדי שנוכל לאפשר את זה, עכשיו אני בדקות הקרובות הולך רגע להציג לכם, את הרקע ל - ,

יוחנן וייצמן:

לפני שאתה נכנס לרקע, תגיד לי אם ההצעה של המחלקה מקובלת עליך, 130% פלוס לפני כעת,

ענבר קסני:

לא, זה לא מספיק,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה יותר,

ענבר קסני:

וזה מה שאני רוצה, וזה מה שאני רוצה להציג. אוקי, ראינו את ה - , ראינו את ה - ,

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר על המספרים בוא,

ענבר קסני:

500 מטרים יותר, אני סוף המצגת, אני רוצה לבקש, 500 מטרים יותר זה פרופורציונאלי,

פרי חמם:

כולל הבניין?

ענבר קסני:

זה מייצר לנו, 500 מטרים יותר מאשר ממה שנותנת 16000, בסדר? עכשיו אני רוצה רגע להגיד עוד משהו גם לטובת הסדר, כשנח לנו אנחנו נאחזים ב - 16000, וכשלא נוח אנחנו אומרים - לא, לא, זה לא, זה לא ב - 16000. ונגיד בצורה מפורשת שגם 16000 היא לא סטטוטורית. בסדר? אבל שיהיה לנו איזה שהוא בנצימרק, בוא רגע, בוא נדבר רגע על מה ש - 16000 אומרת, זה הבניין ברחוב ביאליק 9, אתם רואים אותו? לא, אף אחד לא רואה אותו, גם אנשי הרחוב לא רואים אותו, כך הוא נראה עם הצמחייה נראה מקסים, ויפה, אבל בסופו של דבר, אני אומר זה לא איזה שהוא מונומנט לשימור, שעכשיו אנחנו נסתכל אני אגיד, לטובה ולרעה. כך רואים את הבניין, זאת אומרת אין פה, של מי שהולך בביאליק 9, אוקי, מפה מפה, לא רואה את הבניין, בסדר? זה צריכים, צריכים להתאמץ כדי לראות את המבנה הזה. אוקי, המיקום של הבניין הזה, הוא נמצא פה, זה רחוב, זה רחוב ביאליק, וזה

שדרות הרצל למעלה, ואנחנו רואים שהוא טובל בירק, הכול נהדר ומקסים. עכשיו אנחנו נכנסים פנימה לתוך ה - , לתוך המגרש, אלה התמונות בעצם של הבניין, אוקי, אני שוב, זה לא טעמי האישי, אני בונה בעיקר בקטמון הישנה, רחביה, טלביה, אני יכול להבין למה בניין שיש לוועדה קשתות, וקימורים, וכן הלאה, ונבנה בתחילת המאה, יש לו טעם לשמר, אני פחות מתחבר לסגנון, חולק על, שעיה שהוא יועץ, יועץ השימור שלי, וגם מחלקת שימור, אבל זה טעמי האישי, זאת אומרת אני לא הייתי מתאבד על לשמר את ה - , את הבניין הזה, ואני ממש לא אצטער אם תצא מפה בסופו של דבר, החלטה ש - , שאפשר לעשות בניין יפה אחר, אוקי, אז אלה התמונות, בסופו של דבר של הבניין,

יוחנן וייצמן:

זה החלטה, אני רוצה, זה באיזה סימולציה, אתה רוצה החלטה ש - , להיצמד למדיניות בית הכרם ושלוש? ותהרוס את הבניין?

ענבר קסני:

כן, אפשר, מבחינתי זו החלטה יותר טובה, מבחינתי זה החלטה יותר טובה, מאשר התוצאה כרגע שתשמור על 16000 ותוסיף רק את הבניין הקיים, כי זה לא עובד לי כלכלית, זה מה שאני אגיד, זה מה שאני,

שרון דינור:

אני גם רוצה להגיד לכם את זה אבל,

ענבר קסני:

זה מה שאני אראה בסוף ה - , זה מה שאני אגיד בסוף,

שרון דינור:

זה מה שאני רוצה, אבל,

יוחנן וייצמן:

אני לא יועץ כלכלי, אבל משהו מתבלבל לי במוח.

ענבר קסני:

אז אני אגיד לך פשוט וקל, ותיכף אני אסביר, אם אני מקבל רק את הזכויות של בית הכרם, קיבלתי מגרש פלט, חופר בקומה אחת של חנייה, יש לבינוי הזה משמעות, של עלויות. אם אני צריך עכשיו תיכף אני עוד רגע אני אראה את זה, אני לא רוצה לקחת יותר מידי זמן, אם אני צריך לשמר את הבניין, לעקוף אותו, לרדת עמוק, לחפור חניון, הדבר הזה מייצר מעבר לעלויות של השימור הבניין עצמו מייצר לנו עלויות, אני כבר מוכן לחזור אחורה להרוס את הבניין, וללכת על בינוי רגיל. אני ממשיך, יש לנו פה שקיעה בעצם ב - , יש פה בעצם שקיעה ברצפה, אנחנו נצטרך פה, נצטרך להרים

פה בעצם ולחזק את המבנה הזה מבחוץ, ככה, כשפותחים את ה-GIS של עיריית ירושלים, שוויקי, פותחים את ה-GIS של עיריית ירושלים, אני בכלל, אני אומר לכם אנחנו בתור יזמים מאוד אוהבים וודאות, כשאני נכנס היום לעסקה, אני אבדוק את גבולות הגזרה, כשאני פותח GIS, ואני רואה שהבניין הוא לא לשימור, הנחת העבודה שלי, שהמבנה הוא לא לשימור, לטוב ולרע, אוקי, ואני חושב שטוב תעשו אם כל בניין שאתם רוצים לשמר, תסמנו אותו בתור כזה, GIS, GIS, לא מסומן,

שרון דינור:

אני כן אעדכן שאנחנו עכשיו יוצאים לעבודה, על בית הכרם הפרויקטור, דווקא לא רשימת שימור שהמחלקה עושה, יש את הפרויקטור של בית הכרם, ואם יש, אני לא נתקלתי בשנים שאמרו, כאלה כאילו היחיד, אבל אם יש עוד כאלה שפספסנו, אני מקווה ש- , הם יושלמו.

ענבר קסני:

אז אני אומר בכל ההיקף, בכל הרדיוס, יש בניינים שמסומנים פה לשימור, הבניין הזה לא מסומן לשימור, אוקי, לא רק זה, תוכנית 16000, עוד לא יבש הדיו מהתוכנית הזו, אוקי,

שרון דינור:

כי היא לא אושרה פשוט,

ענבר קסני:

היא לא אושרה, אבל היא טרייה, מישהו עשה סקר,

שרון דינור:

יש מדיניות,

ענבר קסני:

סבבה, יש פה סקר שנעשה לא מזמן, אוקי, נמצאים פה ממש,

איציק שוויקי:

בסקר, בסקר הזה, בשביל זה היה התנגדות לתוכנית, הסקר זה יש מבנים שלא קיימים

והם מסומנים לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נכון,

איציק שוויקי:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, מה זה משנה?

איציק שוויקי:

זה סקר לא נכון בכלל,

ענבר קסני:

לא נכון,

איציק שוויקי:

והבתים שהיו צריכים להיות בסקר, לא נמצאים בסקר.

ענבר קסני:

אז בגלל זה הוא התעסק,

איציק שוויקי:

סקר זה לא יודע,

ענבר קסני:

בגלל זה הוא התעסק, ואת התוכנית,

איציק שוויקי:

סקר שנעשה עם בתים (לא ברור).

ענבר קסני:

פתחתי, רגע, רגע, לכן פתחתי ואמרתי, אי-אפשר לקחת את 16000 מתי שרוצים, ומתי שלא,

לעניין זכויות בנייה, כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתך, אנחנו מבינים,

ענבר קסני:

אוקי, לעניין זכויות בנייה, כן, לעניין שימור שלא, אוקי. אז אני אומר פה, גם ב – 16000 שאנחנו כל כך הרבה מזכירים אותה בדיון פה, ולדיון לתוכנית, הבניין הזה, הבניינים ליד מסומנים לשימור, וזה לא מסומן לשימור, אני אגיד בהערת אגב דרך אגב, ש – 16000, באמת אני חושב שצריך לגנוז אותה, אוקי, כי לדוגמא המבנה הזה שלנו, בכלל מסומן באזור מגורים ג' 6 קומות, אוקי אני אומר את זה בתחילת הזה, כתוב עליו במגרש 108, גם בטבלה הוא מופיע 108, ולכן הוא יוצא שהוא מגורים קומות, בתשריט אחר, הוא מופיע ל - , לאזור מגורים א', ל – 3 קומות. אוקי, שוב פעם זה נספח שימור של 16000, הבניין הזה לא מופיע,

יוחנן וייצמן:

ברור, הלאה,

ענבר קסני:

הלאה, נמשיך. בשתי התגובות שקיבלנו ממחלקת שימור, גם לעניין הזה, הבעלים באמת בעבר, היום זה לא העמדה דרך אגב כמו שאמר שוויקי, הבעלים בעבר, שאל האם לשמר את הבניין, ולא קיבל תשובה חיובית, זאת אומרת ערב אישור של 16000 ובכלל, אף אחד לא חשב,

שרון דינור:

כתבתי את המסמך הזה ביום חמישי בערב,

איציק שוויקי:

מה פתאום, זה מכתב שאני כתבתי,

שרון דינור:

כבר הוא (לא ברור) לי אותו.

איציק שוויקי:

אני כתבתי מכתב.

יוחנן וייצמן:

יש הסכמה על המשפט שהוא אתה אמרת את זה קודם, אדריכלית דינור אמרה, כולם אין הסכמה, אין ויכוח על המשפט שלך,

ענבר קסני:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ענבר קסני:

עכשיו בתוך תוכנית, ב – 16000 יש לך מבנה, 50 מבנים לשימור, עשו עבודה, מישהו שחשב, שיש לך 50 מבנים בבית הכרם שצריכים לשמר אותם,

שרון דינור:

אז זה אתה אמרת,

ענבר קסני:

אבל זה לא, חוזר, אבל אומר חבר'ה לכן אני אומר, אנחנו צריכים לראות, בסופו של דבר אם מישהו חושב שצריך לשמר את הבניין הזה, אני צריך את הרוח הגבית שלכם לעניין הזה. אוקי, אז כפי שפרי הזכיר, היינו בפגישת תיאום עם, עם הוועדה המחוזית, כדי לקבל רוח גבית, תיאמנו, ישבנו עם שרון,

שרון דינור:

שנייה רגע, לגבי הוועדה המחוזית סליחה שאני קוטעת אותך, אנחנו אחרי הישיבה הראשונית שאתה מדבר, אנחנו מבינים שהיום הם אומרים, אני לא שמעתי את זה, אני שמעתי את זה מתכנן עיר, שהם ישבו איתם, אמרו להם לא נותנים בכלל, כאילו היום הם הכי מתירנים שיש לך כרגע זה, שימור,

ענבר קסני:

אוקי,

שרון דינור:

זה נכון, אתם מכירים את זה, יודעים את זה, אני מפתחה אותך פה,

ענבר קסני:

לא, לא מפתיעה,

שרון דינור:

הם לא, הם כבר לא אומרים את זה, הם אומרים אנחנו לא, אנחנו, לא רוצים לתת,

ענבר קסני:

את יודעת מה? אני אזקק את הקושי שיש לי, ואת הבקשה שלי מהוועדה הזאת.

שרון דינור:

אוקי,

ענבר קסני :

אני רוצה בסופו של יום שתצא מפה החלטה מהוועדה, שוב, אני מבקש, אני לא, אני לא רוצה. שאומרת אחת משתיים, אם תשכיל עיריית ירושלים לתת המלצה וועדה מחוזית, לתת את היקף זכויות כזה וכזה, השתכנענו, שכדאי לשמר את הבניין.

שרון דינור :

אז איך אנחנו,

ענבר קסני :

רגע, שנייה,

שרון דינור :

כמה, כמה בין מה שאתה ביקשת, שתמיד יום,

ענבר קסני :

זו עניינה,

שרון דינור :

אולי אתה יכול לפגוש להגיע,

ענבר קסני :

אז יש לי חישוב כלכלי,

יוחנן וייצמן :

הבאת איזה שהיא שמאות מסוימת,

ענבר קסני :

כן, כן, אנחנו מסודרים, אתם יודעים איך אני מתרגש את המפגש הזה אתכם, תקשיבו,

שרון דינור :

טוב.

ענבר קסני :

עכשיו ככה, בסופו של דבר הצגנו חלופות, מצאנו את החלופה שאני חושב ששרון תגידי אם אני צודק, גם הייתה מקובלת על מחלקת שימור, וגם עלינו, ועשינו את ההשתדלות, כדי לשמר וגם לקיים בניין, שהוא לא, לא באיזה שהוא היקף בינוי שהוא, שמחר אני אסתובב ברחוב,

לורה ורטון:

הוא בחריגה,

ענבר קסני:

לא, לא, הוא לא בחריגה אם תסתובבי, תיכף אני אראה לך בחתך, הוא בניין של 4 קומות, לפי התוכנית,

שעיה רוט:

מבחינת התחושה הוא אומר, אתה לא חש חריגה משמעותית,

יוחנן וייצמן:

זה מגרש גדול, אתה לא,

לורה ורטון:

מכיוון שאני במקרה גרה בבית הכרם,

ענבר קסני:

אני תיכף אני אראה לך,

לורה ורטון:

מה שאתה מציע, אז, זה יורגש.

ענבר קסני:

אני תיכף אני אראה לך, תיכף אני אראה לך את ההדמיות, לא, לא, שנייה,

מורן בן זיו:

הוא יציג,

ענבר קסני:

חבר'ה, אני מגיע, מגיע לזיקוק של הנקודה.

יוחנן וייצמן:

אני חושב לא ככה, אבל בוועדה המחוזית כשדנו ב-16000, כל החברים שגרים בבית הכרם זה היה (לא ברור),

לורה ורטון:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

לא, החליטו ש- , שנגזרו על עצמם, הם לא באמת, לדעתי הם לא בניגוד עניינים, הם גזרו על עצמם, כאילו שהם בניגוד עניינים, וגם לא דנו.

לורה ורטון:

אם היה דיון על 16000,

יוחנן וייצמן:

ב-16000 כל תושבי בית הכרם, זה היה,

לורה ורטון:

עופר שקד,

יוחנן וייצמן:

זה היה שליש מהוועדה המחוזית,

שרון דינור:

קיבלנו מכתב לקראת הדיון הזה מהמינהל הקהילתי, ראית את זה, נכון?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אה קיבלנו מכתב, לא פתחתי אותו.

שרון דינור:

הם לא רוצים כמובן חריגה מה - ,

יוחנן וייצמן:

אז או, אז טוב, טוב שהנושא הזה עלה, כי זה חשוב, בסוף מחר אנחנו נגיע לוועדה המקומית, מחוזית, אז עוד יותר, יבוא המינהל הקהילתי, ויבואו תושבים, ויגידו - תשמע, חבוב, לא רוצים פה 180%,

ענבר קסני:

אוקי,

שרון דינור:

עכשיו זה,

יוחנן וייצמן:

שוב אני חולק בכלל, אני חושב שאחרי 16000, לדעתי השופט,

שרון דינור:

כאילו שאלה של מה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה להשתמש במילה לא יפה, אבל הוא היה חכם גדול השופט שהחליט, גם הוועדה המחוזית וגם השופט שהחליטו לאשר את ה – 16000 כמדיניות, הם לא אנשים הגונים. זאת אומרת,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

למה לא? אז אני אסביר, אם כבר, אם תוכנית הגיעה לוועדה, נדחתה, נדחתה בגלל התנגדויות, אז אתה מיסטר וועדה מקומית, או מיסטר וועדה מחוזית, אדון רגולאטור, לא יכול להחליט אותה כמדיניות, כי אתה בעצמך הבנת לפני 5 דקות שאתה דוחה אותה, בגלל התנגדויות. אז מה אתה אומר לי - לא, דחיתי אותה ומהיום אני היא משתמשת לי למטרייה.

שרון דינור:

יש לי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל זה מה שקרה.

פרי חמס:

אני רוצה להגיד משכהו, עוד, עוד דבר ככה כי לסבך את זה עוד יותר, אנחנו מתכננים שני פרויקטים בביאליק 7 ו - ,

שרון דינור:

הצגתי את זה גם,

פרי חמם:

ו – 12, כן, אחד של 6 קומות, אחד של 7 קומות, שהם קיבלו כבר אישור, של תכנון עיר.

ענבר קסני:

כן,

פרי חמם:

אני באמת לא מבין, וכשאתם מסתכלים על החתך פה, יש פה חלופות של 4 קומות, חתך של 5 קומות בנסיגה, כי אנחנו קו שני לרחוב, לא עוברים את (לא ברור), אני באמת לא מבין, הדווקנות הזאת למספרים, כאילו זה חזות הכול, זה, זה פשוט לא,

לורה ורטון:

זה לא סתם מספר, זה עוד קומות,

פרי חמם:

אבל,

לורה ורטון:

זה שכונה היסטורית, זה שכונה שחוגגת 100 שנה, ואתה בא ורוצה עוד עוד קומות,

שעיה רוט:

היזם פה,

ענבר קסני:

בוא (לא ברור),

לורה ורטון:

זה לא המספר ערטילאי, זה לא שנדבר על,

שעיה רוט:

נעשו פה מאמצים מאוד גדולים לשמור על הבנייה.

לורה ורטון:

כמה ספרות,

שעיה רוט:

החלופה שהייתה בסופו של דבר מוסכמת גם עלינו, וגם על מחלקת שימור, היא דיברה על שימור באמת מאוד יפה של הבניין, עשה אותה מאוד מאוד יפה,

ענבר קסני:

בוא נמשיך רגע את המצגת שנגיע לחלק של הכסף, אוקי, בסופו של דבר, אני אומר, גם אחרי שהיינו בתיאום עם, עם מחלקת שימור, לצערי ממחלקת תכנון עיר יצא איזה שהיא החלטה שהיא לא טובה לנו, שהיא אומרת בעצם תשמרו על 16000, ותקבלו רק את ה - , רק את הבניין קיים. מה שאני רוצה להציג עכשיו, זה את החלופות, אוקי, יש לנו בעצם חלופה אחת של שימור מבנה, מר וייצמן אם אפשר רגע,

יוחנן וייצמן:

אני איתך לכל מילה,

ענבר קסני:

זה עכשיו החלק הקריטי, אוקי, יש לנו בעצם חלופה אחת של שימור מבנה, אוקי, בסדר? ואז אנחנו בעצם מה שנוצר זה על מנת לשמר את המבנה פה, אני צריך להתחבר כאן מאחור, ולייצר לי בעצם הרבה מאוד קומות חנייה, אוקי, אנחנו אחר כך מדגישים את זה. אוקי, וזו הטבלה מתוך התב"ע בסופו של דבר, שאנחנו ביקשנו 165%, וזו חלופה של הריסת מבנה, אחר כך אני אשווה ביניהם, של חלופה הזאת של הריסת מבנה,

שרון דינור:

אפשר שאלה?

ענבר קסני:

כן,

שרון דינור:

החנייה שעשית, אני מניחה שהיא לפי תקן, זה אומר שלא נתת כאן הקלות,

יוחנן וייצמן:

הנחת שימור,

שרון דינור:

כאילו גם הדירות הגדולות ויש פה דירות יוקרה בפרויקט, הם מקבלות, כולם מקבלים 2,

ענבר קסני :

כן,

שרון דינור :

למרות שאתה קרוב לרכבת הקלה,

ענבר קסני :

כן, כן, דירות גדולות,

שרון דינור :

אז יכול להיות שלא צריך לחפור כל כך הרבה חנייה, יכול להיות שאתה יכול לחפור פה,

יוחנן וייצמן :

אם ניתן לך את ההנחה של 5166/ב,

שרון דינור :

לא, לא יהיה פטור מלא, כי הוא לא רוצה, הוא רוצה חניות,

יוחנן וייצמן :

הוא רוצה חניות,

שרון דינור :

אבל אתה קרוב לרכבת הקלה,

ענבר קסני :

אני רוצה, אני רק אסביר, אין לי פה סמך, אני רק אסביר שבסופו של דבר כשיש לי פה בניין לשימור, ואני צריך לפטור חנייה, ואני לא יכול לשכנע מתחתיו, אני חייב לעקוף אותו, ושאני עוקף אותו,

שרון דינור :

אני לא מבינה את הסיפור הזה,

ענבר קסני :

אני אסביר,

שרון דינור :

לא, אני אגיד לך למה, כי אתה עובר, יש לך בניין לשימור, ונכון, אתה לא עובר פה, אבל אתה עובר או פה, או פה, כמובן התחשבות בעצם (לא ברור) זה לא חשוב, מבקשים את זה,

ענבר קסני:

אוקי,

שרון דינור:

אז היית, אז יש לך בכל מקרה רמפה,

ענבר קסני:

המגרש הוא לא ישר,

שרון דינור:

יש לך שטח נורא גדול,

ענבר קסני:

אני אסביר,

פרי חמם:

לא,

ענבר קסני:

את זה,

שרון דינור:

עכשיו אני אגיד יותר מזה, רגע, אני אגיד יותר מזה,

פרי חמם:

או מרתף כזה,

שרון דינור:

רגע, רגע,

פרי חמם:

או מרתף כזה, חצי.

שרון דינור:

הדבר, תודה רבה. הדבר השני הוא שאנחנו, הרבה פעמים כן מאשרים לחפור, זה לא אידיאלי, אבל אם אתה מוכיח שאתה רוצה להעמיד את הבניין בזמן, אפשר לחפור מתחתיו, אני חושבת שזה יקר, יש לך פה שטח עצום,

שעיה רוט:

אבל שרון זה לא נקודה מרכזית כמה חנייה יש פה,

שרון דינור:

לא, יש פה נקודה שכל חפירה של קומה, מכניס את זה,

ענבר קסני:

נכון,

שעיה רוט:

בסדר,

שרון דינור:

אנחנו בין שימור הבניין לשימור המרקם, התושבים אני חושבת סליחה שאני מכלילה, אני לא שמעתי אותם ולא בהליך של התנגדויות, אני חושבת שהם יגידו מה אכפת לנו הבניין הזה, לא ראינו אותו עד היום, כמו שאתה אמרת, לא נראה אותו, לא נראה אותו גם בהמשך, בוויולה פרטית, וחוצץ מאת המחלקה יש,

יוחנן וייצמן:

21 דירות,

שרון דינור:

אז יגידו כאילו תשמעי, בואי, כאילו אל תעשי שום דבר,

שעיה רוט:

תראי, א', אני לא שומע את העמדה הזאת, אני לא בטוח שנמצא פה בסיפור הזה, אבל גם כן, אנחנו אני כיועץ שימור, ואני חושב שגם את, ישבת בפגישות בתור מנהלת המחלקה, הגענו להבנה של מה אנחנו רוצים לראות מבחינה שימורית, אנחנו רצינו לשמור את הבניין הזה,

שרון דינור:

אבל אני,

שעיה רוט:

זה היה הרצון,

שרון דינור:

לא, אני לא סתם אני מתעכבת על החנייה, כל חפירה, אנחנו יודעים כמה היא, אני מנסה למצוא דרך,

שעיה רוט:

בסדר,

שרון דינור:

לעזור לכם,

ענבר קסני:

אבל,

שרון דינור:

לעזור לכם, לא לקבל את ה - , את החלומות שלכם שאתם רוצים את הכול, הכול, הכול אלי, אלא להגיד - אוקי, בוא נוריד קומת חנייה לעלויות של, נוריד אולי, או ניסוג או,

שעיה רוט:

שרון, זה בסדר, שנודה שיש עלויות לשימור,

שרון דינור:

עכשיו אני כבר לא בעלויות של השימור,

שעיה רוט:

פה עולה יותר כסף.

שרון דינור:

שעיה, אני לא בעלויות של השימור, אני מנסה להגיע אתכם למצב שאני בטוחה שאתם מכירים אותו, ש - , אוקי, יעלה לכם פחות לבנות את זה, אבל תוכלו לתת גם כאילו איזה שהוא משהו שהוועדה תוכל להגיד לכם, על זה אני חותמת בעיניים עצומות, וזה קשה לי לעשות את זה כרגע.

שעיה רוט:

בסדר, אבל ברמה העקרונית, ברור שיש פה עלויות, אם יש כאן שימור, עלויות שהן גדולות יותר.

שרון דינור:

כאילו יש פה בניין אחד של בן אחד טכנולוגיה לא מורכבת, זה לא הפרויקט הכי מורכב שהוועדה הזאת ראתה.

פרי חמם:

זה גם לשמר את הבניין עצמו,

שעיה רוט:

כן,

פרי חמם:

זה הזהירות, זה נגרות,

שרון דינור:

אז אני אומרת הוועדה הזאתי שרואה המון מבנים לשימור, היא ראתה מבנים יותר מורכבים, הבניין הוא מבנה פשוט,

שעיה רוט:

זה בעיה, אבל בכל מקרה,

שרון דינור:

אוקי, צריך לשמור עליו, זה לא איזה משהו שנראה, וואי מצב, אין (לא ברור). אנשים חיים שם, הוא שמור יפה, אהבו אותו, רואים שאוהבים לגור שמה, הכול בסדר. אני מנסה להגיע למצב שאם אתם,

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה,

שרון דינור:

מורידים את מינוס 4, אולי תורידו,

יוחנן וייצמן:

ראיתם את התמונות של המינהל הקהילתי?

ענבר קסני:

לא, לא ראיתי,

יוחנן וייצמן:

הם מציעים, הם מציעים גם שתתנו שביל שחוצה את המגרש שלכם, לגן העשרים, זה בר ביצוע מצידכם?

ענבר קסני:

בוא, אני אגיד לך מה,

שרון דינור:

גן העשרים, אבל אם יש פרויקט שבינם לבין,

ענבר קסני:

יש שם פרויקט,

שרון דינור:

יש עוד פרויקט בינם לבין,

ענבר קסני:

יש היום פרויקט שנמצא פה מאחורינו, כאן,

שרון דינור:

תסתכל אולי יש לך מפה יותר רחבה, אין, אין גישה לשם, שום לגן העשרים. יש פה עוד חלקות,

ענבר קסני:

תלחצי על קונטרול שרון.

שרון דינור:

אולי יש לך אבל איזה מפת רקע פה,

יוחנן וייצמן:

אני כעת מבין מה לא הבנתי בבקשה שלהם, הם אומרים תני להם גישה מפה, ואז נרוויח, אני לא יודע אם, באיזה הליך תכנוני בכלל הוגש.

שרון דינור:

הם בתב"ע עכשיו,

יוחנן וייצמן:

המגרש ליד בתמ"א בהליך לפי היתר?

שרון דינור:

המגרש ליד, ו - ,

יוחנן וייצמן:

בהיתר רגיל?

שרון דינור:

בתמ"א, בתמ"א,

ענבר קסני:

בתמ"א רגיל,

יוחנן וייצמן:

לא בתב"ע, אז ההצעה שלהם לא מעשית בכלל,

ענבר קסני:

אין לך גישה לחנייה,

שרון דינור:

תראה הוא בהיתר, עוד לא סיים את התהליך שלו, זאת אומרת אתה יכול רגע למשוך אותו ולהגיד -
תעשה פה שביל,

שרון דינור:

רק מזה לא,

יוחנן וייצמן:

זה להתעלל בבן אדם. עזבי, בסדר. אני לא הבנתי אותם, בהתחלה חשבתי ש - , את יודעת שאני חולה
על מעברים, אז זה, ברגע שראיתי את המילה מעבר, אז הסתנוורתני, כעת אני רואה ש - ,

ענבר קסני:

אני רוצה רגע רק לטובת, לטובת (לא ברור), קודם כל הוא נמצא כאן מאחורה, הבניין הזה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

כו,

ענבר קסני:

זה בסופו של דבר מה שאנחנו רוצים להגיע, אנחנו נהיה נמוכים בפחות או יותר קומה, או אפילו יותר, מהבניין שיהיה לידנו. אוקי, זה הבינוי שאנחנו מבקשים, בחזית יש פה את המבנה, בחזית יש פה את המבנה לשימור, אוקי, ויש פה את הבניין בצד, בסופו של דבר שאנחנו מסתכלים עליו מפה, אני אומר המופע שייראה מול הרחוב, הוא מאוד מאוד מצומצם, מאוד מאוד רגוע, הרבה פחות נמוך מאשר הבניין, מאשר הבניין שהולך להיות,

לורה ורטון:

פחות נמוך?

ענבר קסני:

מה?

לורה ורטון:

אמרת פחות נמוך?

ענבר קסני:

יותר נמוך, יותר נמוך. יותר נמוך מהבניין שנמצא פה מהצד הזה, לכן בסופו של דבר, אנחנו חושבים שהתוצאה הזאת היא מצוינת. אבל אני חוזר רגע פה, לבוט – ליין של ה - , לשורה תחתונה של, של מה שאני רוצה לומר, אוקי, בסופו של דבר אם אני צריך עכשיו לבוא ולהתחפר כאן, ולהוסיף עוד קומות חנייה, ולשמר את הבניין, ועוגנים, וכלונסאות על כל הדבר הזה, זה מייצר לנו עוד עלות, העלות של ה - , 13 מיליון שקל של הקמת קומת החנייה, לעומת עלות של 5.5 מיליון שקל של, של בינוי רגיל, אם אני הורס את הבניין, כשאני עושה חישוב פשוט מאוד, שאני אומר עכשיו, בשביל להצדיק את העלות הזו הנוספת של 8 מיליון שקל, בין שווי מטר מבונה של 16 אלף שקל למטר, אנחנו צריכים 16 חלקי, 8 מיליון חלקי 16, זה 500 מטרים, זהו, ולכן הבקשה שלנו היא הייתה לקבל 150 מטר בבניין קיים, וזה מה שיש, ו - 350 מטר בתוספת, זהו, זה כל האירוע בסופו של דבר, שאנחנו רוצים, אנחנו רוצים להגיע, אוקי, זה אפילו לקבל ביטוי בטבלה שלנו למעלה, זהו, עכשיו אני רוצה לקבל את ההמלצה שלכם, החמה מאוד לדבר הזה, או לחלופין, הריסה של הבניין שזה גם בסדר, אנחנו חייבים עם הדבר הזה בשלום, אבל אם אתם רוצים שאנחנו נשמר את הבניין, אז תעזרו לנו, זו הכוונה.

לורה ורטון:

סליחה, אני ממש מתנגדת לעצם, כאילו הצגת הדבר הזה, ממש זה לא הבעיה שלי, אם תרוויחו רק עוד 20 מיליון או עוד 50 מיליון, זה לא לעניין. אנחנו פה לשימור, אם אנחנו רוצים לשמור את הבניין, אתה לא תבכה לנו ותגיד לנו, תנו לנו עוד 500 מטר, עוד 1000 מטר, כי אתם לא מרוויחים מספיק,

ענבר קסני:

אז אני מבקש להרוס,

לורה ורטון:

סליחה,

ענבר קסני:

את צודקת,

שעיה רוט:

שנייה אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

הם הולכים ללכת מחר לרשות רישוי ולקבל הריסה, את יודעת?

ענבר קסני:

אז אני מבקש להרוס את הבניין,

שעיה רוט:

שנייה, תן לי שנייה להגיד משהו,

לורה ורטון:

לא, אז אני אגיד שלא, אנחנו וועדת שימור,

ענבר קסני:

יופי, אוקי,

לורה ורטון:

ויש לנו עניין בשימור,

חיים כהן:

זה כל אחד בוועדה,

לורה ורטון:

אז אם את מציג לי תמונות כאלה, אני מספיק מתמצאת כדי להבין שאתה יכול להציג לנו כל מיני מספרים,

ענבר קסני:

אוקי,

לורה ורטון:

וזה לא ממש משכנע אותי,

שעיה רוט:

אני רוצה להגיד,

ענבר קסני:

טוב,

שעיה רוט:

אני רוצה להגיד ככה,

לורה ורטון:

שאני צריכה להסכים, לתת לו עוד 500 מטר, 500 מטר, כדי ש - , תרוויחו יותר, סליחה.

שעיה רוט:

התהליך הוא, התהליך,

לורה ורטון:

וזה אני גם אגיד, זה פעם ראשונה שאני רואה ושומעת, מה (לא ברור) בוועדה.

יוחנן וייצמן:

לפחות הבנתי,

לורה ורטון:

אני לא אכבה לך.

שעיה רוט:

תהליך התכנון פה היה דינאמי מהרגע הראשון, תוכנית 16000 היא תוכנית שהיא, לא כל כך קיימת, ולכן התהליך מול התוכנית הזאת, הוא דינאמי, עולים רעיונות, יורדות רעיונות, ויורדות רעיונות,

עבדנו מול מחלקת שימור בצורה באמת מאוד פתוחה, וענבר כמה שהוא מציג לך פה איזה שהיא עמדה דיכטומית, לכל אורך הדרך גם הוא, וגם פרי היו מאוד מאוד פתוחים, ויצירתיים, והגענו לכמה תוצאות שבאמת מאוד מעניינות ברמה השימורית. התוצאה האחרונה המודל האחרון שהצגת כאן, הוא מציג שימור שהוא נדיר באמת להגיע למצב כזה, אין תוספות על הבניין, הבניין משתמר בצורה אותנטית,

שרון דינור:

יש תוספות על הבניין,

שעיה רוט:

בחלופה האחרונה אין תוספת קומות על הבניין הזה,

איציק שוויקי:

רגע, יש תוספת,

ציפי רון:

יש תוספת קומה,

ענבר קסני:

לא, בחלופה המתואמת, בחלופה המתואמת,

שעיה רוט:

יש חלופה מוסכמת אחרונה.

ענבר קסני:

מה שנמצא בוועדה כרגע,

שרון דינור:

רוצים רגע אולי שאני אראה את,

ציפי רון:

אין תוספת של קומה,

שעיה רוט:

שנייה, שנייה, תן לי רגע לסיים, הגענו לתוצאה שמדברת, למרות כל הבעייתיות ב – 16000 למרות העדר רשימת שימור, וגם העדר התייחסות לבניין הזה בכל, מידי – וואן, הגענו לתוצאה שאנחנו

משמרים את הבניין הזה בצורה מאוד יפה, אותנטית לדירה, גם ביחס לבית הכרם, אין הרבה מקרים כאלה, בדרך כלל מוסיפים על הבניין, עושים פעולה שהיא די גנרית, והיא לא שימורית,

לורה ורטון:

יש כל מיני,

שעיה רוט:

נכון, אנחנו מכירים את כל הכל מיני האלה, כאן יש תוצאה שבאמת הייתה מקובלת על כל גורמי השימור שזה, במקרה הזה אני ושרון, וגם היזם זרם איתה, ומה לעשות? כשנכנסים לתהליך כזה מתגלגל, כזה יצירתי, כזה דינאמי, אז גם זכויות הבנייה והעלויות הן דינאמיות. ואני חושב שהתוצאה הסופית שהוא העביר פה בצורה מאוד ברורה, למה הוא מגיע לעלויות כאלה ולא לעלויות אחרות. זה לא דבר לא לגיטימי, הוא לא, הוא לא הציג פה מספרים,

לורה ורטון:

הוא יכול להציג,

שעיה רוט:

שנייה הוא לא הציג פה מספרים, כולנו ראינו עלויות של פרויקטים, מה שהוא מציג מאוד מאוד סביר, מאוד הגיוני, ואם נדרשת פה גמישות מסוימת ביחס לתוכנית שהיא בכלל לא סטטוטורית, כדי להגיע לתוצאה שימורית שהיא הרבה יותר טובה, הרבה יותר, הלוואי על כל הבניינים בבית הכרם, וברחביה, ובקטמון שיאשרו בצורה הזאת. ומבחינת מסה, ומבחינת גובה, ומבחינת נראות התוצאה היא מצוינת,

איציק שוויקי:

אבל למה,

שעיה רוט:

אז מבחינת הטבלה,

איציק שוויקי:

מראה את התוכנית,

שעיה רוט:

אז מבחינת הטבלה, שהטבלה הזאת משקפת, הטבלה הזאת מתייחסת שנייה לתוכנית שהיא לא סטטוטורית,

איציק שוויקי:

איפה התוכנית שמראה שלא בונים פה?

שעיה רוט:

היא לא סטטוטורית, אז הגמישות שנדרשת פה,

שרון דינור:

איפה החלופה שאתה רצית,

יוחנן וייצמן:

איפה החלופה שלך?

שרון דינור:

שנעשה עליה את הדיון?

ענבר קסני:

אתה מדבר איתי עכשיו? הנה שלחתי לכם למייל, למה אתם זה?

שרון דינור:

היא לא פה, במצגת שלך, מה זה,

ענבר קסני:

יש לי מייל, בתוך המייל, ששלחתי לכם, יש שני קבצים.

שעיה רוט:

לורה, ה - ,

ענבר קסני:

יש שני קבצים.

שעיה רוט:

ההתעקשות על מסגרת כלשהי של 16000, חלופות, זה רק ושום דבר אחר לא, זה יביא אותנו למסקנה, שאנחנו (לא ברור),

פרי חמם:

במייל שלחתם, במייל,

שעיה רוט:

חלופה אחרת, וגם הוועדה תשמח להחליט שהבניין הזה הוא לא לשימור, בוא (לא ברור) 16000, שלום על ישראל, למה אנחנו מסתבכים? נראה לי שהתשובה של, של המינהל הקהילתי, תשמור על המסגרת,

פרי חמם:

מספר 5,

ציפי רון:

כל העצים מסביב, לשימור,

שרון דינור:

אז אין לכם, בקיצור, נו ענבר, לא, לא, זה לא מקובל, שהנה החלופה שתואמה, זה חלופה,

שעיה רוט:

מהותית,

שרון דינור:

אני חשבתי אתה מראה לי פה,

שעיה רוט:

מהותי שימורית, זה פרויקט (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא החלופה שלו, הוא לא אמר שזה כבר תואם,

שרון דינור:

לא, הוא אמר שיש,

יוחנן וייצמן:

זה חלופה,

שרון דינור:

לא, הוא אמר שיש חלופה שלא נוגעת בבניין לשימור, ומוסיפה, זה רציתי לראות,

שעיה רוט:

אבל אני לא יודע אם זה פה או לא פה, אבל אם הוועדה תגיד סבבה, אל תוסיפו לבניין, ותנו לא את התמריץ שהוא צריך, כדי שהפריקט יהיה כלכלי, אז שלא תהיה החלטה. גם אם אומרים את זה פה מולנו,

שרון דינור:

בסדר.

שעיה רוט:

אם אפשר לשמר את הבניין בצורה אמיתית, אותנטית,

שרון דינור:

אני חושבת שזה,

שעיה רוט:

יש לזה נגזרת, יש לזה משמעות כלכלית מבחינתן כיום,

יוחנן וייצמן:

אתם רוצים לחכות כמה דקות בחוץ?

ענבר קסני:

שרון, יש לך את החלופה הזאת?

ציפי רון:

אפשר לראות, אפשר לראות רק חתך, שרון, שרון, אפשר לראות חתך של הבניין המוצע ליד הבניין לשימור?

שרון דינור:

זה נמצא בארבע, אתה רואה זה המצגת שאתם שלחתם לי,

שעיה רוט:

תראה את המודל בסוף,

ציפי רון:

אפשר לראות חתך? של הבניין המוצע ליד הבניין לשימור?

ענבר קסני:

כן, את יודעת לעבור ל - ,

שרון דינור :

למה? כאילו, לעבור לחומר שלי? אני יכולה לחומר שלי, זה החומר שלי, שאתם, שזה התוכנית שעמדה בתנאי סף,

ענבר קסני :

אוקי,

שרון דינור :

בוא נסתכל רגע על ה - , מה שביקשת,

שעיה רוט :

התוכנית שעמדה בתנאי סף, זאת לא החלופה האחרונה שהסמכנו עליה.

שרון דינור :

אני יודעת, אבל אני רוצה לראות לאיזה גובה אתם מגיעים ביחס הנה,

שעיה רוט :

אפשר לתאר אותה גם,

שרון דינור :

אני חושבת שהיא טובה, כי היא מראה שביאליק 7 מגיעה להיתר, כאילו נכון, זה כאילו החלק האחורי של הבניין, הפרק החדש.

ציפי רון :

בעצם ביחס למבנה, למבנה לשימור,

שרון דינור :

אוקי, ביחס למבנה לשימור, החלופה שלהם היא לא החלופה שביקשנו, הנה זה פה, יש פה, זה חלופה,

ענבר קסני :

זה החלופה שאני מדבר עליה, זאת חלופה שעמדה בתנאי סף, של תוספת קומה מעל המבנה לשימור, ובינוי מאחוריה, מקדימה שתי קומות, היסטורי ועוד קומה, לפני אחרים.

דובר לא מזוהה :

הנה זה זה,

ענבר קסני:

חייבת חלופה,

לורה ורטון:

זה פשוט משאיר את המבנה לשימור, הוא בונה,

חיים כהן:

מה השם שלך? אני רוצה להבין,

ציפי רון:

שרון, יש לך את התוכנית,

חיים כהן:

שני דברים מאוד ברורים,

ציפי רון:

עם הבניין לשימור, והבנייה החדשה,

שרון דינור:

הנה,

חיים כהן:

תוספת שטחים,

שעיה רוט:

לא,

ציפי רון:

אז מה? הוא צמוד אל הבניין לשימור,

שרון דינור:

כן, כן, לא, זה החלופה שהם עכשיו אומרים אנחנו נעשה את מה שאתם אומרים, אין לי את זה להראות לנו. הם אומרים, אין בעיה אנחנו, היום מה שעמד בתנאי סף, גם הציע היצמדות, גם (לא

ברור) מעל וגם תוספת של קומה על הבניין לשימור, הם אומרים אין בעיה, אנחנו, הכול עניין של מטרים,

ציפי רון:

לא, זה פשוט בולע, זה פשוט בולע את הבניין לשימור,

שרון דינור:

סליחה, הם אומרים אנחנו נבטל את הקומה שמעל, נתרחק ממנו מה שרצינו נדמה לי 2 מטר משהו כזה,

שעיה רוט:

כן,

שרון דינור:

כאילו, נרכז את הזכויות פה מאחורה, את החלופה הזאת אין לי להראות לך, תכנון עיר,

שעיה רוט:

ושם מדובר על פער,

שרון דינור:

זה אומר ש - , אולי משלימים פה את הדירוגים, אולי מוסיפים קומות, אני לא יודעת.

ציפי רון:

אני מבקשת לראות תוכנית הרחבה,

שעיה רוט:

החלופה שתוארה עכשיו, שמה יש את הפער, 500,

ציפי רון:

אני מבקשת לראות עוד שרטוט אחד, את המבט למעלה על המגרש, של המבנה לשימור יחד עם המבנה המוצע.

שעיה רוט:

המודל הזה,

לורה ורטון:

יש את התלת – מימד שהוא הראה את זה קודם,

שרון דינור:

הנה זה, תראי.

ציפי רון:

לא, אני מבקשת לראות תוכנית שתראה מה קורה לצמחייה, מה קורה לסמטה שם, את התכסית, לראות את התוכנית.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

כל החלק הקדמי נשמר, כל החלק האחורי לא.

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר.

חיים כהן:

טוב.

פרי חמם:

אני אחפש לך את החתיכה הזאת.

ציפי רון:

ואיפה הגינה? איפה גן העשרים?

שרון דינור:

גם העשרים, יש עוד חלקת מגורים בדרך אליה.

ציפי רון:

איפה?

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא מעשי, נו,

שרון דינור:

הנה זה,

יוחנן וייצמן:

אני טעיתי, אני לא הבנתי אותך,

לורה ורטון:

זה עוד תוכנית,

שרון דינור:

יש עוד חלקות,

לורה ורטון:

שבאמת,

שרון דינור:

זה הבניין שלנו, זה הבניין שלנו, 9,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

גן העשרים פה, יש עוד חלקות מגורים, עד לגן העשרים.

שעיה רוט:

מה צריך עוד שביל? שמה הוא די.

שרון דינור:

לא, לא צריך יש פה,

יוחנן וייצמן:

לא רצו לעשות את זה עסקה כוללת,

ציפי רון:

שרון, תראי שוב את התכסית של המבנה המוצע, עם הצמחייה. עם קווי המגרש,

יוחנן וייצמן:

יש לנו תוכנית קשה היום גם כן ברור.

ציפי רון:

עם קווי הבניין לעומת המגרש. אני רואה שהוא מגיע עד קו אפס של המגרש, למעלה, וכל העצים לכריתה, כל העצים,

שעיה רוט:

בחלק האחר.

יוחנן וייצמן:

אתם רוצים לצאת החוצה?

ציפי רון:

כל העצים לכריתה?

יוחנן וייצמן:

שנייה, יש לכם עוד מה להגיד? אני לא,

ענבר קסני:

משפט אחרון רק להגיד, אני חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא נידון למוות,

ענבר קסני:

לא, לא,

לורה ורטון:

רגע,

ענבר קסני:

אתה צוחק, אבל יכול להיות שזה גזר דין מוות לפרויקט, מבלי שיישמע את זה, למה? כי פרויקט הוא לא כלכלי, אוקי,

יוחנן וייצמן:

זהו, בסדר.

חיים כהן:

אבל אמרת יש שתי אופציות,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ענבר קסני:

לכן אני אומר,

יוחנן וייצמן:

בסדר (לא ברור),

שעיה רוט:

(לא ברור) את הבניין ולשמור על הזכויות של ה – 16000, אבל הן לא קדושות הזכויות האלה, יש פה, תהליך,

לורה ורטון:

עד גבול מסוים, אבל,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה.

שעיה רוט:

החלופה הזאת שהגשנו,

ענבר קסני:

תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה.

שעיה רוט:

זה המחיר של גמישות של 500, לא משמעותי כל כך.

איציק שוויקי:

500 מטר, שעה,

לורה ורטון:

500 מטר זה, 5 דירות,

איציק שוויקי:

שלוש וילות,

שעה רוט:

תראה את זה בתור,

איציק שוויקי:

זה שלוש פעמים הווילה, שלוש פעמים הווילה.

שעה רוט:

עכשיו (לא ברור) שלו,

איציק שוויקי:

הווילה היא 100 ומשהו מטר, כן?

פרי חמם:

150.

איציק שוויקי:

150 מטר,

ענבר קסני:

זה 350 שאנחנו, (לא ברור),

איציק שוויקי:

הווילה עצמה היא קטנה,

לורה ורטון:

זה שוב, זה לא,

יוחנן וייצמן:

אם יהיה לנו שאלות, אם יהיה לנו שאלות, תישארו, בסדר?

שעיה רוט:

שרון, יש לך את החלופה?

פרי חמם:

אני אשאיר לכם את ה - , את המצגת.

יוחנן וייצמן:

כן, תשאיר את המצגת, זה חשוב,

שרון דינור:

זה משהו ששלחתם? או,

יוחנן וייצמן:

תעלי את התחשיב הכלכלי, אני רוצה לראות כשהם בחוץ.

שרון דינור:

התחשיב הכלכלי היה.

פרי חמם:

להעביר את זה? שרון,

יוחנן וייצמן:

שני הטבלאות שלכם.

איציק שוויקי:

זה מזכיר לי את התחשיב הכלכלי גם במגדל. תזכור אותו במגדל, תחשיב כלכלי, איך היה. אני מדבר
איתך על מרכז העיר,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, פה אני רואה את המספרים.

פרי חמם:

אני אשאיר לכם את זה, שרון? זה חלופה האחרונה של הבניין.

שרון דינור:

כמה קומות זה כבר הגיע? כמה מעבר?

שעיה רוט:

5,

שרון דינור:

זה קומה מעבר, כאן,

פרי חמם:

קומה יותר, איציק שוויקי:

יוחנן וייצמן:

אנחנו בינתיים קוראים,

ציפי רון:

אני רואה פה 7 קומות, לכיוון הזה,

פרי חמם:

אחורה, 5 קומות לרחוב.

ציפי רון:

לא,

לורה ורטון:

יש שתי קומות חנייה,

ציפי רון:

1, 2, 3, 4, לא כולל חנייה, 1, 2, 3, 4, 5, 6,

שרון דינור:

שזה רק יציאה למעלית,

ציפי רון:

ועוד על הגג.

פרי חמם:

לא, זה חדר יציאה.

שרון דינור:

זה יציאה למעלית,

פרי חמם:

חדר מדרגות,

ציפי רון:

לא משנה, זה נראה לי 7, אני לא יודעת מה זה, זה נראה לי 7 קומות,

יוחנן וייצמן:

אבל את רואה את מפלס הרחוב,

חיים כהן:

יש שמה 3 קומות תת-קרקעיות,

ציפי רון:

אני לא מתייחסת לקומות הקרקעיות,

לורה ורטון:

יש מעל זה,

ציפי רון:

לא, אני מתייחסת לקומות שמעל הקרקע, מצד ימין,

חיים כהן:

1, 2, 3,

ציפי רון:

1, 2, 3, 4, 5, 6, לא, לא, 1, 2, 3, 4,

יוחנן וייצמן:

בדיוק השאלה שאני רוצה שהוועדה תחליט לפני שאנחנו נכנסים לדיון,

ציפי רון:

6 קומות ועוד (לא ברור).

איציק שוויקי:

וויצמן, וויצמן,

יוחנן וויצמן:

דקה, תן לי דקה,

איציק שוויקי:

תשמע אותי, אתה שומע אותי?

יוחנן וויצמן:

אתה יודע, בוא, אני קראתי את ההתנגדות המינהל.

איציק שוויקי:

כן, השכנים לא ייתנו, והעירייה בסוף,

יוחנן וויצמן:

יש פה שני צדדים, יש פה שני צדדים שנורא נורא פשוטים, הוא בא ואמר, והוא צודק תנו לי, הוא שם, שתי אופציות על השולחן, ופה אני רוצה שהוועדה תחשוב, עוד רגע יכול להיות שהוא מגזים ב – 500 מטר, אז נדבר, אבל קודם נדבר על רמת העיקרון, אם אנחנו אומרים תשמע תהרוס את הבניין הזה, ותקבל את ה – 130% של בית הכרם ובא לציון גואל, אנחנו אומרים לו - לא, תשמר, ובוא כעת נתמקח על מה מגיע לך בתמורה. זה השאלה הראשית שאני, שהוועדה צריכה לחשוב בפניה,

ציפי רון:

הם רוצים 200%,

יוחנן וויצמן:

בוא נדבר, אז נדבר, אני לא אמרתי, לא רוצה להיכנס למספרים, אני,

שרון דינור:

אפשר להציע הצעה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

נוספת. אני חושבת אנחנו יכולים גם לצאת באמירה, שאומרת, אנחנו תומכים בשימור של המבנה, ומוכנים לשקול תוספת של זכויות מעבר למאושר, למדיניות, כדי לתמוך בשימור של זה, והנושא הזה ייבחן ע"י הוועדות,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

עם שמאים, וזהו להתראות,

איציק שוויקי:

זה לא אנחנו,

יוחנן וייצמן:

מקובל עלי,

שרון דינור:

אבל מה שחשוב לנו, זה שיישמרו העצים, יישמרו,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה את ההחלטה הזאתי,

שרון דינור:

אני בעד,

ציפי רון:

שתישמר רוח, שתישמר רוח המקום ככה קוראים לזה, רוח המקום,

איציק שוויקי:

זה הכניסה, זה הבית,

ציפי רון:

שזה המרווחים,

לורה ורטון:

אני בעד,

ציפי רון:

שזה העצים,

יוחנן וייצמן:

מצד שני, המספרים,

ציפי רון:

שזה קנה מידה,

יוחנן וייצמן:

מה שחיים אומר, שהמספרים פה הם די מובנים,

שרון דינור:

הם לא מובנים, אנחנו לא יודעים להכריע, אנחנו לא שמה,

יוחנן וייצמן:

תעברי לדף הבא,

לורה ורטון:

הם ירוויחו כל כך בענק שם,

יוחנן וייצמן:

לא זה, לא, לא, היה עוד טבלה, הטבלה הזאתי כן,

לורה ורטון:

לא, באמת לא צריך,

יוחנן וייצמן:

הוא בא ואומר, עולה לי 13 מיליון,

שרון דינור:

סליחה שאני אומרת, אנחנו וועדת השימור, וגם לי עצמי, וגם לכם, אין את הכלים,

יוחנן וייצמן:

אין לי החלק השמאי, אני יודע,

שרון דינור:

אלה, עכשיו הבן אדם, אני מכירה את זה מכניסים לעלויות שימור, גמרים ברמה של, כאילו אנחנו מלון בראון, לא, לא חושבת שצריך להגיע למקומות האלה, גם לא ביקשתי ממנו חנייה כזאתי או אחרת, יש כל מיני דברים, שאני לא רוצה להיכנס אליהם, כי אני לא יודעת להגיד אותם, אז בגלל זה אני אומרת בוא נישאר עם ה - , עם ה - ,

ציפי רון:

שמאות,

שרון דינור:

הוא גם ביקש, הוא אומר,

לורה ורטון:

הם ירוויחו בענק.

שרון דינור:

הוא אמר,

לורה ורטון:

שלא יהיה, מה שלא יעשה.

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

וגם לא (לא ברור) השמאי, זה תחשיב,

שרון דינור:

ברור,

יוחנן וייצמן:

ברור,

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

זה לא בא מאיזה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה דו"ח שמאות, אין ספק,

שרון דינור:

זהו, אז איך אני,

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

שימור, (לא ברור).

שרון דינור:

לשמר את זה בכוחות, סבבה,

ציפי רון:

שרון, מה את רוצה, מה את רוצה? שיביאו לך תוכנית אחרת של העמדה,

שרון דינור:

לא,

ציפי רון:

במגרש?

שרון דינור:

לא, מה שאני אומרת זה כזה דבר, אנחנו נגיד את העקרונות שחשובים לנו, שימור העצים, שימור ה -
,

ציפי רון:

המסגרת,

שרון דינור:

הבניין,

ציפי רון:

קווי בניין,

שרון דינור:

זה שהם לא ייבנו עליו וייקחו ממנו מרחק, ולא יגררו מעליו, מבחינתי מעבר לזה, אפשר לשקול תוספת זכויות, כמה שהזה,

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

ע"פ הדו"ח שמאי,

ציפי רון:

טוב, מה שאני מציעה כאן, רגע, אז מה שאני רוצה להציע, אני זורמת, רגע, אני זורמת עם מה ששרון אומרת,

מורן בן זיו:

שנייה, רגע,

ציפי רון:

אנחנו לא שוללים באופן מוחלט, שנייה, אנחנו לא שוללים את התוכנית, אנחנו מבקשים לראות תוכנית שמתחשבת בבניין לשימור, שמתחשבת בצמחייה ובסביבה, ושיגישו תוכנית החדשה, בהתאם לרוח המקום, ולפי 16000,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

ושרון, והמחלקה תבחן את זה,

חיים כהן:

אדוני היו"ר, אני יכול להציע הצעה?

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

הבן אדם דיבר מאוד ברור, זאת אומרת אנחנו יכולים להציע, לנסח, הכול טוב ויפה. אנחנו אסור לנו לשכוח שיש לו את האופציה הכי קלה בשלו, להוריד את הבניין,

יוחנן וייצמן:

זה ילך לרשות רישוי,

חיים כהן:

ונגמר הסיפור,

ציפי רון:

לא, מה זה?

חיים כהן:

הוא יכול את זה, זה לא לשימור,

שרון דינור:

אני לא חושבת,

ציפי רון:

הוא לא יוריד את הבניין, ולא יוריד, חצי משם,

איציק שוויקי:

לא יורידו לו, כי אני אגיד לך מה יורידו לי, גם הוועדה אמרה לו מראש, תיזהר יש לך בניין לשימור.
דבר שני,

חיים כהן:

(לא ברור),

איציק שוויקי:

האישה, האישה בעלת הדירה,

חיים כהן:

לא, לא,

שרון דינור:

חיים לא,

חיים כהן:

אל תיכנס למה שהיא רוצה,

שרון דינור:

רגע, אני,

איציק שוויקי:

לא, יש, את זה בכתוב, בכתובים.

חיים כהן:

עזוב אותי מה שאנחנו מדברים עכשיו, בן אדם מדבר,

איציק שוויקי:

גם הוא ביקש,

חיים כהן:

הבן אדם יזם, הוא מסתכל על הכסף,

ציפי רון:

נכון,

חיים כהן:

לפני שהוא מסתכל עכשיו, עזוב אותי,

שרון דינור:

אני מסכימה, עם זה אני מסכימה,

חיים כהן:

אז גמרנו, אז מה עכשיו אתה מספר לי, האימא והסבתא,

שרון דינור:

רגע, רגע, אני רוצה להגיד לך משהו,

חיים כהן:

הבן אדם אומר, תקשיב אם אני יודע ש - , ינסו להגביל אותי בדברים מסוימים בנושא של שימור,

ציפי רון:

כן,

חיים כהן:

אני לא הולך לשמה, אני מוריד את הבניין, אני עושה את זה, אני רוצה להרוויח כסף,

ציפי רון:

הוא לא יכול להוריד אותו,

חיים כהן:

מצד שני, טוב,

שרון דינור:

הוא לא יכול להוריד אותו,

חיים כהן:

אחר כך את מתלוננת שקופצים באמצע כשאת מדברת. עכשיו אני חושב, שאם הבן אדם מגיע והייתה הצעה לשמר את הבניין, והוא רוצה את התוספת של ה - 500 מטר, אני חושב שמה שאנחנו צריכים פה לשימור, זה לעודד את החלק הזה של השימור, והיה אם וועדת התכנון, ימצאו שמה, שזה לא מוצדק, אין הצדקה מבחינת השמאות, שהם יעשו את הבדיקות, והם יחליטו כן או לא, אנחנו כוועדת שימור, אנחנו כן צריכים לעודד אותו, להשאיר את זה ולא להוביל אותו לפינה של להרוס את הבניין, זה מה שאני חושב, אגב בסופו של דבר וועדה מחוזית תביא שמאי משלה, תעשה את ההצדקה של העלויות, והם יחליטו אם כן מצדיקים לו את התוספת הזו או לא, לא אנחנו, אלה שצריכים להחליט, האם נותנים לו את ה - 500 או לא, אנחנו צריכים לגרור אותו שישמר את הבניין, וזהו.

לורה ורטון:

אני חוזרת להצעה שלי שרון, אני חושבת,

חיים כהן:

נגמר הסיפור, מה?

לורה ורטון:

אני חושבת שההצעה של שרון,

חיים כהן:

אנחנו נגיע עכשיו,

לורה ורטון:

היא הצעה טובה, וצרי ללכת על זה, ולהגיד שיש שם (לא ברור) לגבי שימור, הבניין ועצים לא צריכים להתרגש מזה, שהוא מאיים שיעזוב וזה, מה אכפת לי? שיאיים,

יוחנן וייצמן:

נראה לי שאנחנו רק מדברים על סמנטיקה,

לורה ורטון:

רגע, רק שנייה, שני דברים ממש לא מעניינים אותי, אי שהוא מאיים עלינו שיעזוב את הפרויקט, שיעזוב את הפרויקט, דבר שני, שהוא מביא לנו מספרים חסרי בסיס, אין שמאות, אין כלום, אני מציעה שנלך עם ההצעה של שרון,

שרון דינור:

גם אם היה שמאות, מדובר פה בוילת פרטית, זה לא התחדשות עירונית, אז,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אני רק רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

השמאות היא למשהו אחר, דקה, לא,

שרון דינור:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

השמאות היא לא קשור, זה לא תקן 21,

שרון דינור:

לא יכולה, בדיוק היא לא יכולה להכתיב את התכנון,

יוחנן וייצמן:

השמאות היא מה היא עלויות השימור, כמה,

שרון דינור:

כו,

יוחנן וייצמן:

מכביד על הפרויקט,

שרון דינור:

אז אני,

יוחנן וייצמן:

וזה בסדר, זה לגיטימי הדרישה הזאת,

שרון דינור:

כו,

יוחנן וייצמן:

עלויות השימור,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לכם אבל לגבי מה שחיים אמר, הוא מאוד רוצה לשמר את הבניין הזה, אני לא צוחקת, אני הצעתי לו את ההריסה בפגישה הראשונה, אני אמרתי לו,

ציפי רון:

מה הוא רוצה?

דוד היימן:

לשמר,

שרון דינור:

כי אני רציתי להסיר את ה - , אני מאיים עליהם, שאם אתם לא תאשרו לי,

יוחנן וייצמן:

כו,

שרון דינור:

תהרוס, זה לא הדבר הכי חשוב בירושלים, זה מאוד חשוב, אבל כאילו אני לא, לא אוהבת, הוא צריך את השימור בשביל לקבל עוד זכויות, אני אפילו מסכימה, לזה ש - , שישתמש בנו, כי אני רוצה לשמר את הבניין, אבל בוא לא נלך ונעשה ממנו צדיק, יש,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא איש עסקים, הכול בסדר.

שרון דינור:

יש פה עסק, אני אומרת יש פה,

חיים כהן:

אני אומר, אני אומר אנחנו צריכים לגבה את המסר שאנחנו השימור, ולא אכפת לי את הדבר הזה, ולכן אנחנו כן תומכים בהצעה הזאת של לשמר מה שהוא מבקש, הרי בסופו של דבר, מי שיחליט אם מגיע לו את התוספת, זה לא אנחנו, זה וועדה מחוזית,

שרון דינור:

הוא חוזר (לא ברור).

חיים כהן:

וועדה מקומית, ואז הם אלה שיעשו את השמאי מולו,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

ויקבלו את ההחלטות, אבל אנחנו כן כוועדת שימור צריך לעזור לו ולעודד אותו, ולא לשים אותו בפינה השנייה, ולהגיד כן אנחנו,

שרון דינור:

אז זה מה שאנחנו נעשה,

חיים כהן:

אנחנו נקבל את הזה, זה לא להגיד משהו,

שרון דינור:

לא, אבל אני לא רוצה שאנחנו נכריע לגבי השמאוויות,

יוחנן וייצמן:

מה? 2, 3 דקות, חכו כן,

חיים כהן:

ולכן אני חושב,

ציפי רון:

רציתי להגיד משהו,

חיים כהן:

אני חושב שללכת לעשות את זה מעורפל, זה גם לא, לא ברור, כן, אנחנו חושבים,

שרון דינור:

אני חושבת, אבל אני חושבת שהסגנון שהוא מציע פה, הן רחוקות,

חיים כהן:

אין בעיה, אז זה ייפול, אבל עוד פעם, אז אני,

ציפי רון:

וייצמן

חיים כהן:

אני אומר שזה לא יהיה,

איציק שוויקי:

הוועדה צריכה להגיד שיש לשמר את הבניין, ולבנות את ה - , בהתאם להחלטות של הוועדות,

חיים כהן:

זה מה שאני אומר, מה אני אומר? זה לא, זה בדיוק מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

לוועדה המקומית יוצג דו"ח,

חיים כהן:

דו"ח שמאי,

יוחנן וייצמן:

דו"ח שמאי,

חיים כהן:

זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא צריך שמאות,

איציק שוויקי:

מה שהציעו להם,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי רוצה להוסיף את זה, לאיזה סעיף?

ציפי רון:

שנייה,

שרון דינור:

אני התחלתי,

יוחנן וייצמן:

נראה לי שאנחנו הגענו לאותה תוצאה,

ציפי רון:

שנייה אני רוצה להגיש משהו אם אפשר, תראו,

איציק שוויקי:

מה (לא ברור).

ציפי רון:

איציק, ביקשתי רשות דיבור, אנחנו לא, אנחנו לא פוסלים פה שום דבר, אנחנו חושבים, אני רוצה להגיד, הערכיות של הפרויקט, הכדאיות של הפרויקט נובעת,

שרון דינור:

אני רוצה,

ציפי רון:

שנייה שרון, אני אגמור לדבר, כשהם ישמעו,

יוחנן וייצמן:

בסדר. סעיף חדש פה, אז פה.

שרון דינור:

אני לא חושבת שיחכו לנו,

ציפי רון:

אני יכולה לגמור, אני יכולה לגמור את הדברים? רגע, אני יכולה לגמור את, לסיים את דברי? את הדברים, לפני שמתקבלות פה החלטות? תראו, הערכיות של, הערכיות של הפרויקט, היא בגלל המיקום שלו, בגלל האופי של המקום, בגלל הירק, בגלל ה - , הצורה, בגלל הסביבה, אנחנו צריכים לשמור על זה, גם ליזמים צריך להיות אינטרס לשמור על זה, אנשים באים לגור שם, בגלל איך שזה נראה, בגלל הרוח של המקום שהיא מיוחדת, זה לא מקום של בנייה מאוד צפופה, זה לא מקום של בנייה מאוד מעיקה, יש פה שילוב של ירוק, ושל שימור, ושל האופי, זה מה שנתנה תוכנית 16000, הם חורגים מזה בצורה גדולה מאודה, אני לא בטוחה שזה לטובת השכונה, שרון, ואני לא בטוחה שזה גם לטובת הפרויקט, לכן אני חושבת שאנחנו צריכים לשמור על זה, קודם כל לברך על זה שמשמרים את הבניין, אבל תוספת הבנייה צריכה להיות בהתאם ל - 16000, בהתאם לרוח המקום, הוא רוצה 200% בנייה, זה יותר מידי, זה גודש, זה בדיוק מוציא את הרוח של המקום הזה, ופוגע באופי שלו, אז בבקשה כל אחד צריך לעשות את הוויתורים שלו, וצריך להסכים, הוא לא יפסיד שום דבר, מנהל הפרויקט הזה, תאמינו לי, כי המקום מאוד מבוקש, והוא בונה מספיק, וצריך פה למצוא את הדרך, שנייה, אי-אפשר כשאני מדברת וכולם לוחשים פה, אז חבל על הדיבורים,

חיים כהן:

טוב, אני,

ציפי רון:

האינטרס שלנו, לשמור על רוח המקום, זה מה שירוויח, ישמור גם על הערכיות שלו, אם אנחנו ניתן בכל פרויקט לבנות עוד 200% ויותר ויותר, אנחנו הוצאנו את התינוק מהמים, והוא טבע והשכונה איבדה את האופי שלה. זה האינטרס שלנו לשמור על זה,

חיים כהן:

טוב, אתה רוצה לנסח את הסעיף?

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, לא, אני, בוא נצביע על הנקודה, ההצעה שלך חיים היא כזאתי, ואני חושב ש - , אפשר כמעט להתלכד סביבה, זה סך הכול סמנטיקה, אני אומר אנחנו, הוועדה בחנה את שני האופציות, הוועדה הייתה את האופציה של ה - 130 של הריסה של הבנייה, ואת ה - , ואת האופציה של שימור המבנה, הוועדה ממליצה על האופציה השנייה של שימור המבנה, ואנחנו ולוועדה המקומית יוצג דו"ח שמאי, קצת יותר מקצועי ממה (לא ברור),

שרון דינור:

לא ראינו, לא ראינו חלופה שהורס את המבנה, אני אחכה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

לא, אני חושבת,

שרון דינור:

זה לא טוב,

יוחנן וייצמן:

לא, לא משנה, זה הבקשה.

לורה ורטון:

אני חושבת, צריך להיות, מה ששרון,

יוחנן וייצמן:

אבל זה מה ש - ,

ציפי רון:

אני חושבת שהמלצה,

יוחנן וייצמן:

את אמרת אחרת ממני, אבל?

שרון דינור:

אני פשוט, לא רוצה להגיד משהו על ההריסה, ו - , כתבתי את הסעיף הזה לשימור, ברור שאנחנו לא מדברים פה על הריסה, זה לא יוצג גם.

חיים כהן:

אמרת שהוא יעשה,

יוחנן וייצמן:

הוא נאמר, כן,

חיים כהן:

הוא נאמר,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא לא הציג פה,

שרון דינור:

הוא נאמר, אבל,

ציפי רון:

אני חושבת, אני חושבת שוועדת השימור צריכה להיות כזאת המלצה צריכה להיות לשמור על רוח המקום, בהתאם ל - 16000, תוך שימור, תוך שימור המבנה.

שרון דינור:

אני פשוט חושבת, הורדתי את הסעיף, הורדתי את הסעיף,

ציפי רון:

זה האמצעים שלידו,

יוחנן וייצמן:

היה פה עוד סוגיות חוץ מזה?

שרון דינור:

לא, לא, אני חושבת שאנחנו ב - , הלימה, אני אומרת הדבר היחיד,

יוחנן וייצמן:

אז הוא (לא ברור) ללכת,

שרון דינור:

תסתכל רגע עם ה - , אם זה בסדר. תוספת הזכויות, תתאפשר תוספת הזכויות הקיימת של המבנה ההיסטורי מעבר לזכויות, אז בוא תתאפשר תוספת זכויות, בלי הקיימת, מעבר ללא זכויות 16000, בסדר?

לורה ורטון:

תתאפשר תוספת,

ציפי רון:

רגע,

חיים כהן:

תיקח בחשבון אני לא (לא ברור),

ציפי רון:

תתאפשר,

שרון דינור:

תוספת זכויות מעבר לזכויות שיש, לפי 16000, תוספת זכויות ייקח בחשבון את עלויות השימור, יצא די התחשבות במרקם,

ציפי רון:

לשימור, לשימור, רגע, שרון, לשימור המרקם הקיים, שרון, בשימור אופי, רגע, בשימור אופי המרקם,

יוחנן וייצמן:

חוץ מזה לא צריך, לא, לא, לא,

ציפי רון:

שרון, לשימור,

יוחנן וייצמן:

שאלה דקה, חברים, אני רוצה, דקה, סיימנו, אני רוצה להציג לכם, ההצעה שלנו זה שהוועדה המקומית,

דובר לא מזוהה:

הוספת, היית צריכה לכתוב את זה בסוף.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), זה בסדר?

ענבר קסני:

כן, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

חוץ מזה יש לכם הערות?

ענבר קסני:

תודה רבה לכם על הזמן.

דוד היימן:

יילקח בחשבון, בוועדה,

שרון דינור:

לא, לא, תיקח בחשבון, רגע, מעבר לזכויות,

לורה ורטון:

עוד לא עשו,

ציפי רון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

ניסוח, בוא נשב על הניסוח,

ציפי רון:

שימור אופי המרקם העירוני,

לורה ורטון:

לא אכפת להם,

דוד היימן:

זה תשימי בסוף,

לורה ורטון:

לקבל את ה – 500 מטר, ו – 50 מיליון שקל, וייהרס עוד,

ציפי רון:

שרון, בשגרה.

לורה ורטון:

עוד מגרש,

ציפי רון:

שמירה על אופי תוך שמירה על אופי המרקם הקיים.

שרון דינור:

בסדר. רגע, רגע, אני מסדרת את זה, וועדת התכנון, וועדות התכנון, ייקחו,

חיים כהן:

בדיוק.

שרון דינור:

בחשבון,

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

וועדה מקומית, אנחנו לא וועדה מקומית, אני לא (לא ברור) וועדה מקומית,

חיים כהן:

בסדר, נו,

יוחנן וייצמן:

במחוזית, (לא ברור), אני לא יודע,

ציפי רון:

בהתחשבות השימור,

יוחנן וייצמן:

אני מסתיר פה למישהו? לא, אני (לא ברור) תמיד על השולחן.

לורה ורטון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

המקום שלי על השולחן,

ציפי רון:

לשימור, לשימור, אופי המרקם הקיים.

איציק שוויקי:

לא צריך את האחוזים בכלל.

יוחנן וייצמן:

כן, לא להתייחס,

לורה ורטון:

ייקחו בחשבון,

יוחנן וייצמן:

אין מספרים.

חיים כהן:

אין מספרים, מצוין.

יוחנן וייצמן:

את עלויות שימור המבנה, את עלויות, לא, אני אומר, אני אומר, את עלויות הכרוכות,

לורה ורטון:

זה כן,

יוחנן וייצמן:

הכרוכות בשימור המבנה.

לורה ורטון:

עלויות השימור.

ציפי רון:

ושמירה על,

איציק שוויקי:

את עלויות השימור,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא השימור, בסדר.

ציפי רון:

ושמירה על אופי המרקם הקיים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה עזבי.

שרון דינור:

למה?

לורה ורטון:

למה לא?

שרון דינור:

המרקם ההיסטורי הקיים,

לורה ורטון:

זה באמת,

יוחנן וייצמן:

זה נכון,

לורה ורטון:

(לא ברור) השימור עוד 100 שנה, ואתה בא ומוציא,

איציק שוויקי:

הכול בסדר.

לורה ורטון:

את המילה שימור, מה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, הכול בסדר. תרדי על הכול מהתחלה,

איציק שוויקי:

את האחוזים גם,

שרון דינור:

אני לא שינית,

איציק שוויקי:

מספרים, לא,

יוחנן וייצמן:

אז תכתבי למעלה שהוועדה ממליצה, בפני הוועדה,

שרון דינור:

הוועדה ממליצה,

יוחנן וייצמן:

לא, בפני הוועדה הוצעה ש – , הונחה הצעה,

דוד היימן:

צוין,

יוחנן וייצמן:

שהיות והמבנה,

דוד היימן:

צוין שהונחה הנחה,

יוחנן וייצמן:

הונחה, להריסת המבנה, ובינוי,

שרון דינור:

ובינוי לפי,

יוחנן וייצמן:

ובינוי לפי הוראות, ובינוי 30% של 130%,

איציק שוויקי:

לא, לפי המדיניות, לא צריך מספרים, לפי המדיניות, לא צריך מספרים.

יוחנן וייצמן:

הוועדה ממליצה,

שרון דינור:

ממליצה לשמר את המבנה, לשמור על המבנה,

יוחנן וייצמן:

לשמור על המבנה,

שרון דינור:

בתנאים הבאים,

יוחנן וייצמן:

ובהתאם,

שרון דינור:

בתנאים הבאים, לא?

יוחנן וייצמן:

כן, לא, בהתאם לתוספת זכויות, ובהתאם לתוספת זכויות,

לורה ורטון:

לא בהיתר,

יוחנן וייצמן:

דקה, אני חושב זה בסדר, תוספת זכויות,

לורה ורטון:

נקודה, למה, למה,

שרון דינור:

בוודאי כתבנו את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור) אני רוצה להגיד מה,

דוד היימן:

לא הונחה פה הצעה.

שרון דינור:

אני אמרתי שלא,

דוד היימן:

צוין כי הונחה הצעה בפני המחלקה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אפשר בפני הוועדה, הוא אומר את זה בעל פה,

חיים כהן:

זה פה בוועדה, אני לא מבין מה אנחנו,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, תוסיפי, לשמור על המבנה,

ציפי רון:

רגע, רגע, וייצמן אפשר לרשום הוועדה, בפני הוועדה הוצגה חלופה נוספת, של תוספת בנייה שלא בהתאם לתוכנית המתאר,

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור, זה הנושא, זה הסוגיה,

איציק שוויקי:

זה הנושא,

ציפי רון:

שאיננה מקובלת על הוועדה,

חיים כהן:

זה ההצעה, נו מה?

ציפי רון:

שאיננה מקובלת על הוועדה,

חיים כהן:

למה לא מקובל? מי אמר שלא מקובל?

ציפי רון:

למה? מה שהם רוצים,

חיים כהן:

מי אמר שלא מקובל?

יוחנן וייצמן:

לשמור על המבנה, בהתאם,

לורה ורטון:

באמת זה,

יוחנן וייצמן:

בהתאם לתוספת,

לורה ורטון:

הוא אומר שהוא לא, לא יהיה, ירוויח מיליונים, ופשוט,

ציפי רון:

אם מותר מעל (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בתנאים כדלקמן,

ציפי רון:

הם רוצים 500, זה לא מקובל עלינו,

חיים כהן:

לא אמרנו שכן, לא אמרנו שלא, אנחנו לא נכנסים לנושא המספרים, השמאות, זה אחרים יבדקו, מה?
אנחנו לא אמרנו שכן, ולא אמרנו שלא,

ציפי רון:

אז זה לא עניין של שמאות,

שרון דינור:

זהו,

ציפי רון:

זה עניין של שמירה על אופי השכונה,

חיים כהן:

לא, לא נכון,

לורה ורטון:

זה כן ניתן של שמירה,

ציפי רון:

אנחנו וועדת שימור,

לורה ורטון:

מה הקשר? אני צריכה לדאוג לחשבון הבנק שלו? אין פה שום שיקול אחר, זה רק כסף, זה כל הנושא פה,

ציפי רון:

אנחנו וועדת שימור,

לורה ורטון:

זה לא התחדשות עירונית,

יוחנן וייצמן:

יללה סיימנו.

לורה ורטון:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

פה אחד,

לורה ורטון:

בנייה לתושבי השכונה, זה כלום.

יוחנן וייצמן:

ההחלטה התקבלה פה אחד, או רוצים הצבעה עליה?

לורה ורטון:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

המחלקה תומכת בהצעה הזאת.

לורה ורטון:

אפשר להסתכל עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

תראי עוד פעם, מאה אחוז,

שרון דינור:

את זה?

לורה ורטון:

תתאפשר תוספת,

שרון דינור:

תתאפשר תוספת זכויות מעבר לזכויות לפי 16000, וועדת התכנון רגע,

יוחנן וייצמן:

ייקחו בחשבון את ההחלטה,

שרון דינור:

ייקחו בחשבון לעת ההחלטה, את תוספת הזכויות את עלויות, את העלויות הכרוכות בשימור המבנה, לצד ההתחשבות במרקם ההיסטורי הקיים,

לורה ורטון:

למה לא ושימור?

שרון דינור:

ברור,

יוחנן וייצמן:

ברור,

לורה ורטון:

לצד התחשבות בשימור,

יוחנן וייצמן:

בשימור, נו,

חיים כהן:

כבר כתוב,

לורה ורטון:

ממליצה על התחשבות בשימור המרקם היסטורי הקיים.

ציפי רון:

הוועדה ממליצה,

לורה ורטון:

לא רק על שימור המבנה, שימור המבנה לצד התחשבות,

ציפי רון:

במרקם, במרקם הקיים,

יוחנן וייצמן:

נו, בסדר, קיבלת מה שרצית,

לורה ורטון:

לצד התחשבות בשימור מרקם ההיסטורי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אין בעיות, זהו, פה אחד? שלום, תיק הבא.

שרון דינור:

טוב, התיק הבא,

מורן בן זיו:

התיק הבא הוא היה צריך לעלות,

שרון דינור:

אבל אני רוצה רגע להציג,

איציק שוויקי:

רגע מה עם הזה, ראיתי,

ציפי רון:

אפשר שנייה הפסקה? חברים,

יוחנן וייצמן:

אפשר, כן,

ציפי רון:

שנייה הפסקה,

שרון דינור:

אנחנו, זה בסדר זה דיון ללא מוזמנים,

ציפי רון:

אבל שנייה הפסקה.

שרון דינור:

אני אומרת זה בסדר, זה דיון ללא, אני גם מנצלת את ההפסקה, לקחנו 5 דקות הפסקה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

אני גם אלך להביא קפה, מישוהו רוצה?

יוחנן וייצמן:

אז תכבה לנו כמה דקות ההקלטה, דרך אגב יש מזון, חברים.

שרון דינור:

יש כבר,

יוחנן וייצמן:

אז בוא כבר גם לקחת. רפאל.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

אפשר לפתוח.

רפאל:

הנה פתחתי.

יוחנן וייצמן:

יופי.

עו"ד דני ליבמן:

היה דיון חשוב על בריכת ירושלים, מה אני אעשה?

איציק שוויקי:

ברכת ירושלים?

לורה ורטון:

על מה?

איציק שוויקי:

היה דיון על רחוב,

יוחנן וייצמן:

בואי, את רוצה להתחיל? את יכולה?

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אבל זה בניין ליד, בונים ליד הבניין לשימור.

שרון דינור:

התוכנית הזאתי, אני אגיד,

עו"ד דני ליבמן:

ברכת ירושלים שגמרו לבנות אותה, עכשיו יש בניינים של, יש פיגורים בתשלומים,

יוחנן וייצמן:

מציגים לנו את התוכנית כעת של, אנחנו עוברים לתיק 4 בסדר היום, אני מצטער אני ב – 30: 12 חייב לצאת, חשבתי שנגמור עם זה. אז אנחנו התיקים יעברו לוועדה הבאה,

איציק שוויקי:

רגע, אבל היה לך רכבת קלה,

שרון דינור:

הרשימות שימור,

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

כן, עדיין לא חזרה?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

לא,

חיים כהן:

חלקית,

עו"ד דני ליבמן:

אמרו לי שזה 24 שעות,

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

למה?

איציק שוויקי:

חלקי, בית הכרם,

עו"ד דני ליבמן:

ואז היא עושה (לא ברור) בשדרות הרצל, זה נתן עמודי חשמל, עשה קצר חשמלי, חלוץ, קרוב לסופר, בין החלוץ.

יוחנן וייצמן:

יללה, את רוצה להציג? חברים, בואו אנחנו, עוברים לרכבת חברים,

איציק שוויקי:

באתי במיוחד לדיון הזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

טוב, אני רוצה רגע להציג לכם משהו, כמיטב יכולתי, וגם להגיד לכם שאנחנו לבד, אין פה, מוזמנים לא הגיעו, הם לא יגיעו בגלל שהם ביקשו לדחות, הם ביקשו כמה פעמים לדחות את הדיון בוועדה, אני חוששת ש - , כאילו אני אמרתי להם אני אין לי בעיה לדחות את הדיון, אבל הוועדות מתכוונות להתכנס, ולא קיבלתי הודעה אחרת. ולכן,

יוחנן וייצמן:

שנייה עם אמי,

שרון דינור:

אני בתקשורת עם אמי על זה, הוא מתכוון לדון בזה, וגם וועדה מחוזית, עכשיו יש פה נושא של אתר לשימור,

יוחנן וייצמן:

מתי זה שובץ למחוזית?

שרון דינור:

לאומי לשימור, ואי-אפשר שזה יעבור בלי שיהיה וועדת שימור בנושא הזה.

יוחנן וייצמן:

ברור.

שרון דינור:

ולכן לא, לא הצלחנו, הם לא הצליחו, אני לא יודעת אם הם ניסו בכלל, הם לא הזיזו את הדיון, ולכן אנחנו דנים בו. אמי הולך לדון על זה בוועדה הקרובה שלו,

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד,

שרון דינור:

אם אפשר לדחות את זה, אם אתה רוצה רגע לבדוק, בבקשה וייצמן.

יוחנן וייצמן:

אני אשמח נורא,

איציק שוויקי:

איפה כיכר רמז, איפה כיכר רמז?

יוחנן וייצמן:

אני מאוד אשמח לדחות, לדעת שאחרים (לא ברור),

איציק שוויקי:

איפה כיכר רמז, איפה כיכר רמז?

יוחנן וייצמן:

אפשר לדון לפחות ברחביה,

שרון דינור:

זה כיכר רמז.

איציק שוויקי:

איפה הוא?

לורה ורטון:

למעלה,

איציק שוויקי:

זאת?

לורה ורטון:

לא, שמאלה, לא, זה, אני מניחה,

איציק שוויקי:

זה לא כיכר רמז,

עו"ד דני ליבמן:

כיכר רמז,

לורה ורטון:

לא, לא, למעלה, למעלה.

איציק שוויקי:

זה לא כיכר רמז,

לורה ורטון:

כן, למעלה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה שהמחוזית שיבצה את זה,

איציק שוויקי:

כיכר רמז, זה כיכר שיוצאת ונכנסת, היא זה הכיכר החדשה,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

זה לא כיכר רמז,

ציפי רון:

זה כן כיכר רמז, הבניין השחור זה הבניין של (לא ברור).

איציק שוויקי:

לא, יש כביש פה, ויש כביש פה,

עו"ד דני ליבמן:

הנה, הנה,

לורה ורטון:

נו, אז זהו.

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

אז פשוט לא מצויר, זה פשוט לא מצויר.

יוחנן וייצמן:

אם אמי מאשר לנו,

עו"ד דני ליבמן:

זה פה,

עו"ד דני ליבמן:

זה דרך חברון,

שרון דינור:

זה ממש,

ציפי רון:

איפה הבנייה של מרגלית, המדפיס,

איציק שוויקי:

זה המדפיס הממשלתי?

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

ציפי רון:

לא, הגדול,

עו"ד דני ליבמן:

זה כן, בדיוק.

איציק שוויקי:

אתה יודע, אתה יודע (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

כן, שזה הבית מגורים שנמצא פה ליד גברת התנ"ך.

איציק שוויקי:

זה הרכבת, הוא לשימור מלא, נכון?

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

רק רגע, רק רגע,

יוחנן וייצמן:

עשו גישור כזה.

איציק שוויקי:

רגע, יש פה תחנת רכבת, איפה התחנה? וייצמן, איפה התחנת רכבת? פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

איפה הכבלים?

יוחנן וייצמן:

הכבלים איפה שהאצבע, ממש איפה שהאצבע שלך.

איציק שוויקי:

זה הכבלים?

יוחנן וייצמן:

כן, נכון?

איציק שוויקי:

רגע, ופה זה לשימור גם, איפה זה?

יוחנן וייצמן:

לא, מה פתאום, זה האוהל של אריאל, את מי את זה מעניין?

איציק שוויקי:

לא, לא, זה המחסנים, זה הרכבת ההיסטורית, זה המחסנים, אוקי. ומה הם רוצים להרוס את המגדלים?

לורה ורטון:

כן, כן, הגיע.

שרון דינור:

אני אסביר לכם

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בוא נראה, אני מנסה רק לתפוס אותם, הם,

יוחנן וייצמן:

אז בואי תתחילי לדבר, מקסימום אני,

שרון דינור:

אני הבנתי שזה בוועדה הקרובה עולה, אחרי שהם לחצו עלינו,

יוחנן וייצמן:

אני גם ראיתי את זה בסדר יום שלנו,

שרון דינור:

הם לחצו עלי הוועדה, המחלקה לתכנון כבר כמה זמן להעלות אצלנו, ואמרתי שלא יכול להיות שאני לא אכיר את התוכנית הזאת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ולא נספיק לעבור עליה בצורה יסודית,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא,

שרון דינור:

עכשיו הם כל הזמן אמרו, ובגלל זה אגב הם לא, הם רצו להגיע לפה היום, לא הספיקו, לא, טסו לחו"ל, אין, אין לנו נציג מטעמם. אני מזכירה שיש לנו פה את הרכבת, שהיא באמת מונומנט, התחנה ישנה,

עו"ד דני ליבמן:

אתר לאומי,

שרון דינור:

אנחנו כולנו מכירים אותה, מחסנים, עכשיו באזור הזה במתחם התחנה, יש המון המון תוכניות בכל מיני רמות של סטטוטוריקה שמתקדמות, יש לנו פה את הרכבת הקלה, יש לנו פה את הרכבת, יש לנו פה את JVP ש - , הם, אתם אומרים, זה הכיכר של דוד רמז, וממנה יוצא כניסה שהיא תת-קרקעית לחניון. המתחם של JVP זה (לא ברור) האלה שיש למעלה, הם מגיעים ל - , גם כן ל - 8 קומות,

ציפי רון:

נדמה לי שפספסתי אותך, עוד פעם רגע,

שרון דינור:

אני רוצה רגע לתת לכם קביעה מרחבית,

איציק שוויקי:

זה דרך חברון,

שרון דינור:

של כל,

איציק שוויקי:

זה חברון, אוקי,

שרון דינור:

אבל אולי איציק ייתן לכם את ה - ,

איציק שוויקי:

הנה דרך חברון,

יוחנן וייצמן:

איציק, תן לנו, איציק, אני חייב לגמור את הוועדה עוד 10 דקות.

לורה ורטון:

אז אפשר לתת לשרון,

ציפי רון:

רגע, תראי את תחנת הרכבת היום, שרון, תראי את התחנת הרכבת. זה תחנת הרכבת,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

וזה הבית של מרגלית,

עו"ד דני ליבמן:

כן.

איציק שוויקי:

וזה גבעת התנ"ך,

שרון דינור:

זה בית המדפיס הממשלתי, JVP,

ציפי רון:

המדפיס,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

יהיה בצד השני,

איציק שוויקי:

זה הסדנה, איפה שכל הסדנה.

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר, יללה, מי כעת?

לורה ורטון:

שרון, מה?

יוחנן וייצמן:

מכעת שקט.

שרון דינור:

אוקי רגע, אז אמרנו ככה, יש פה כמה אירועים ברמה העירונית שהם באמת, איך קוראים לזה? דברים שהם הופכים,

איציק שוויקי:

מהפכניים, מהפכניים,

שרון דינור:

מהפכניים, הופכים את כל ה - , תכנון של האזור הזה. הרכבת הכבדה מגיעה לפה, ויש לה תחנה פה, זאת אומרת שיש לנו האב תחבורתי, שכל הרכבת קלה, הרכבת כבדה, את הרכבת, שאמור להיות פה, וכל זה לצד ציפוף, יש פה את המתחם הזה, גם כן של JVP, לצידו תחמ"ש וגם פה יש תוספת, כל התוכניות האלה, זה תוכניות שהוועדה הזאתי כעיקרון (לא ברור),

איציק שוויקי:

החאן, רק את החאן, זה החאן.

שרון דינור:

החאן, אוקי,

איציק שוויקי:

לא, לא יכול להיות,

שרון דינור:

חברים,

יוחנן וייצמן:

איציק, די חברים, חברים,

ציפי רון:

היא צודקת,

יוחנן וייצמן:

חברים אף אחד לא מדבר כעת.

ציפי רון:

היא צודקת, היא צודקת,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

המפה לא מוצפנת, זה הכול, הלאה.

איציק שוויקי:

המפה לא מוצפנת.

עו"ד דני ליבמן:

בדיוק,

איציק שוויקי:

ואסור לשים מפה כזאת,

עו"ד דני ליבמן:

המפה ממוזרחת,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

זאת, אוקי, עכשיו הסיפור הוא שבעצם, הם עושים תוכנית שמפורטת, בעקבות תוכנית אב, זוכרים שיש לנו פה תוכנית אב,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

שאומרת 5 ו – 10 קומות,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

והתוכנית שלהם, היא בעצם אומרת - אוקי, יש לנו את המרחב של התחנה, התחנה, התחנה הכבדה שהיא מקבלת עליה המון המון נוסעים, שגם יוצאים מגן הפעמון, ועוברים ברגל, יש פה מסה של אנשים, יורדים ברכבת הקלה ומגיעים לפה, ואנחנו עושים פה את האזור הזה של האולם נוסעים, פה, אתם רואים זה הרכבת הקלה, זה דרך בית לחם, אנחנו נקבל את הנוסעים אלינו פה, ומעל זה, נעשה גם מגורים, וגם מלון, עכשיו הם מבקשים יותר ממה שתוכנית האב נותנת להם, ואני לא יודעת לענות, אני לא יודעת לענות במקומם, הם לא הגיעו לפה היום, למה? למה צריך לעבור את תוכנית האב?

איציק שוויקי:

מי זה הם? מי זה הם?

יוחנן וייצמן:

הרכבת,

שרון דינור:

זה הרכבת,

איציק שוויקי:

רכבת,

חיים כהן:

מגורים, היא רוצה מגורים?

איציק שוויקי:

כן, זה שלהם, התורכים נתנו להם,

שרון דינור:

עכשיו אנחנו, עכשיו אנחנו זה כאילו כביכול הם אומרים מה את רוצה? אנחנו לא מתקרבים לבניין לשימור, אז קודם כל מאוד מאוד מתקרבים לבניין לשימור, אוקי, הבניין לשימור, אני מחפשת רגע אם יש לי את ה - , תת-קרקע שלו, הוא, החפירה תחתיו היא מגיעה מאוד מאוד קרוב אליה, ולא כתוב

לי, מה הם עושים? הם מחלקים בגדול את המפלס הזה, שאתם מכירים הוא לא הולך להישאר אותו דבר, המתחם תחנה, שהיום אתם מכירים, מלא מלא סככות כאלה בזה, שהם באמת,

יוחנן וייצמן:

גועל נפש.

שרון דינור:

הן לא מחמיאות למתחם הזה ולהדר של התחנה, תחנה של ה - , הם בעצם מחלקים את זה לשני מפלסים. המפלס האחד, איפה שאתם רואים את העצים, כאילו, הוא הולך להגיע למפלס של, דרך בית לחם, כדי שאנשים שחוצים את הרחוב, יוכלו להיכנס לתחנה, בצורה מיידית, וקלה, ויהיה להם את כל המרחב הזה, ולצידו, בקיר שנוצר לצידו, יעשו מסחר, אוקי, עם מלא מלא חנויות, עכשיו. מה, למה זה בעצם, יש לנו שני דברים שמפריעים לנו בתוכנית שהוגשה. הדבר הראשון זה שהחריגה בקומות מתוכנית האב זה מפריע לנו, בגלל שאנחנו רואים את כל התוכניות האלה, ואנחנו אומרים לכם שהמרחב הזה, הוא בין המרחבים, היה להם פוטנציאל להיות הכי יפה, הם נהיים חנוקים, אוקי, זה נורא נורא סוגר על, הדבר הזה יחד עם הדבר הזה, וגם פה, אגב שלא תחשבו בית המדפיס שזה תכנון של (לא ברור) הריסון, והוא ברמת המונומנט, למרות שהוא לא מוגדר, הוא לא מוגדר ככזה, גם עליו הם כבר מציעים, זאת אומרת אנחנו הולכים לקבל פה צפיפות מטורפת, אז לפחות לכל הפחות, לא נחרוג מתוכנית האב, שקבעה 5 ו 10.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הדבר השני שמפריע לנו, וזה בקשה, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה דבר שאני צריכה את הריכוז שלכם, אוקי, מה שמפריע לנו פה, זה שהרמפה הזאתי, תיכף אני אראה לכם ההדמיות,

יוחנן וייצמן:

התחתונה,

שרון דינור:

העליונה, אני רוצה לדבר רגע על העליונה, היא נראית לנו לא מספיקה, למה? גם היא הורסת שמה את כל הגדרות ההיסטוריות וכו' ודברים כאלה. אבל גם אתם צריכים להבין שמדרך בית לחם לדעתנו ולא הוכח לנו אחרת, לא רואים את החזית של המבנה לשימור, זאת אומרת איך ייראו אותו? רק, לא, בגלל שיש פער,

לורה ורטון:

כן, כן, בגובה,

שרון דינור:

ואת המסחר, אתה צריך ללכת מאוד מאוד רחוק, כאילו אחורה בשביל לנסות לקנות אותו,

יוחנן וייצמן:

הוא מגרש חנייה,

שרון דינור:

אתה לא תצליח לראות אותו, יש שם פונקציות אחרות שמה, אתה כבר לא תצליח לראות אותו,

חיים כהן:

בדרך חברון גם לא?

שרון דינור:

רגע,

חיים כהן:

גם דרך חברון?

שרון דינור:

דרך חברון,

יוחנן וייצמן:

הכנסייה השנייה,

שרון דינור:

דוד רמז, שזה אולי מה שאתה מתכוון רואים את זה את דוד רמז, זה כביש, זה פחות. עכשיו אנחנו אומרים הדבר הזה הוא נורא חשוב יש פה קונטקסט היסטורי, יש פה את הציר פארק המסילה הוא מתחיל מאיפה שהוא, אם אתה לא מתחיל אותו מאיפה שהוא, אז אין לו תכלית, זה הסיפור שלו, זה

המסילה והמרחב, עכשיו הם עושים מרפסת רחבה, אוקי, אבל לא מספיק רחבה, זה אומר כשאנחנו נעמוד על המרפסת הזאת, אנחנו לא נצליח לקלוט את כל הבניין, מבחינת מראה, זהו, איפה איבדנו, אישרנו קריקטורה, אז אנחנו אמרנו, אנחנו חושבים שבמתחם הזה, את זה אי-אפשר להשאיר את זה (לא ברור), צריך להרחיב, להבין כמה שיותר, את הדבר הזה, ואם צריך לעשות, צריך לחשוב על פיתוח אחר שפוגש את דרך חברון, כדי שאנחנו נראה את הבניין הזה, שלא יהיה לנו קיר של מסחר, שמעליו יש, ועם מרפסת, קטנה מעליו, זה הדבר הכי חשוב, חשוב, חשוב בתכנון הזה, ואת כל האלמנטים ההיסטוריים שיש במרחב הזה, שהתוכנית לחלוטין מתעלמת מהם, שזה החל משיקום, והוראות שיקום לכל, כל מה שיש פה, זה אמנם עבר איזה שהוא שיפוץ לפני יותר מעשור, אבל השיקום שם כרגע, המצב של הדברים הוא במצב לא טוב, צריכים לעשות עליו עוד פעם שיקום, ושימור של הדבר הזה. ב', יש שם אלמנטים של המסילה ההיסטורית, יש שם אלמנטים של כל מיני רכיבים מסילתיים זה נקרא, אני לא יודעת כתבתי,

יוחנן וייצמן:

סובבן?

שרון דינור:

לא, עכשיו זה תיכף נגיע לסובבן,

איציק שוויקי:

סובבן הוא נמצא, הוא נסגר, רק עם עץ, הוא לא נמצא, אבל הוא נמצא במלא.

שרון דינור:

כל מה שאיציק אומר, לא נכון, תיכף אסביר,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

למה?

איציק שוויקי:

יש לי מצגת עליו.

שרון דינור:

סתם, סתם. אני,

איציק שוויקי:

עשיתי תיק תיעוד,

שרון דינור:

אני אסביר לכם על הסובבן, תקשיבו,

איציק שוויקי:

אני אציג?

שרון דינור:

יש, יש שמה,

איציק שוויקי:

תיק תיעוד על הסובבן.

שרון דינור:

תיכף, תיכף אני אמצא לכם את ה - , אוקי, אז כל האלמנטים הרכבתיים צריך לשלב אותם. עכשיו לגבי הסובבן, הסובבן, הוא נמצא, איפה שהוא במרחב הזה, מחוץ לקו כחול, אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

נראה לי שמצויר שמה משהו,

שרון דינור:

לא, הוא לא, כן, כן, יכול להיות, הוא לא בדיוק, הוא לא פה,

איציק שוויקי:

הוא לא פה, הוא ממש כאן על הכביש,

שרון דינור:

לא, הוא לא על הכביש הוא מתחת, לזה היה, עכשיו באו חברת מוריה, והרסו את הכול, את כל השטח שם, עכשיו כל אבנים ראיתי שם משה שפירא לפני שבוע, ראיתי את משה, באמת, לא ראיתי אוו ככה כבר מזמן, תפס (לא ברור) אמר - אני לא מאמין. אוקי, הסובבן הזה,

לורה ורטון:

איזה משה?

שרון דינור:

תבינו, שסובבן, סובבן למי שלא מכיר את הסיפור של סובבן, זה איפה שהקטר עושה את הסיבוב המלא שם, מחליף את הכיוון שלו, מתחבר לרכבת, והולך החוצה, יש שניים כאלה בארץ, אחד במוזיאון ביפו,

איציק שוויקי:

יש אחד גם בחיפה, אני חושב,

שרון דינור:

ואחד בחיפה, עכשיו השלישית שלנו, שאני נורא רציתי לשלב אותו, אבל הוא במרחב הציבורי, אבל אי-אפשר לשלב אותו במרחב הציבורי, אז מוזיאון הרכבת בחיפה מאוד ישמח לקבל אותו, אני מגיעה לשם יש בור בצורת חצי עיגול כזה, חשבנו שהוא הלך, אחרי זה קיבלתי ממוריה תמונות שהם פירקו אותו, קבלן כאילו פשוט העמיס שם בצד בצורה לא מפוקחת ולא זה, אבל לפחות חלקים ממנו נמצאים,

חיים כהן:

עברייך לכל דבר,

שרון דינור:

מה זה?

חיים כהן:

עבריינים,

יוחנן וייצמן:

ללורה, זה לא אכפת מכל מיני סיבות,

לורה ורטון:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

מה זאת אומרת לא אכפת לי? אני אמורה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה נעשה בשביל להכשיר את החילולי שבת שמה, זה בסדר.

לורה ורטון:

מה זאת אומרת?

איציק שוויקי:

מה קשור, היום שבת, מחר אין שבת, אתה יודע שכל המסעדות סגרו בשבת?

יוחנן וייצמן:

יללה, תמשיכי,

איציק שוויקי:

אתה יודע, או שאתה לא יודע?

לורה ורטון:

זה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

הלאה,

איציק שוויקי:

90% מהמסעדות סגרו בשבת.

יוחנן וייצמן:

היה פה חבורת עבריינים בעירייה, חבל שהם לא ילכו בבית סוהר,

לורה ורטון:

אם אתה חושב,

יוחנן וייצמן:

וזה המצב, הלאה,

לורה ורטון:

שאני בעד, אתה טועה בענק.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה, לא, את פשוט, אני ראיתי את זה, התקפת לב היה לך מקודם על איזה מין רבע קמרון
או לא ב - ,

איציק שוויקי:

הנה עכשיו הבנת,

יוחנן וייצמן:

במע"ר צפון,

איציק שוויקי:

תסתכל,

יוחנן וייצמן:

ופה ה -

לורה ורטון:

לא, כי,

יוחנן וייצמן:

סובבן שהוא,

לורה ורטון:

לא, אתה לא מבין,

יוחנן וייצמן:

נשאר רגועה ושלוה.

לורה ורטון:

מה עצבן אותי שם?

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

שהיו אנשים שניסו להצדיק את זה,

יוחנן וייצמן:

יללה, תשמעו,

לורה ורטון:

(לא ברור) ככה ואנחנו מאוחדים, אני לא צריכה לצעוק.

יוחנן וייצמן:

תשמעו מה שאני מציע,

לורה ורטון:

מה שלא היה לך מובן בדברים האחרים מובן מאלי לך כאן, להיפך, אתה זה שלא עקבי, אני עקבית מאוד.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, מה שאני מציע זה להיצמד להמלצת המחלקה בתיק הזה, אבל, אני אומר את זה ככותרת, לשוב ולדון אחרי סיור, אני מציע שתעשי סיור לנו, ולוועדה המקומית.

שרון דינור:

אם אני עכשיו מוציאה החלטה של לשוב ולדון, להתראות, אין לנו שום דבר,

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

ככל שלא, אז המלצת המחלקה קדושה,

חיים כהן:

רגע, אני רוצה שנייה,

שרון דינור:

אז מה לכתוב?

חיים כהן:

שנייה שנייה יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו, אנחנו מצידי אני מעביר את זה ככה, אפס.

חיים כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

יש שמה את המגדל המגורים למשל, כן, אני חושב כשמדובר פה,

שרון דינור:

כן, הנה זה הדמיות.

יוחנן וייצמן:

שהוא מדינה,

חיים כהן:

כשמדובר פה ביזם פרטי, שאנחנו חושבים שזה לא יהיה כלכלי, בדרך כלל אנחנו מתחשבים, אבל פה
כשמדובר ביזם מדינה, לא, לא צריך לשלם את ה - ,

יוחנן וייצמן:

נכון, תסתכל בסעיף 2 בהמלצה.

חיים כהן:

בסדר,

לורה ורטון:

אני חושבת שצריכים להתנגד, אבל בדיוק הפוך, אם זה משהו ממשלתי, יש איזה הצדקה מילא, אני
לא צריכה לדאוג לכיס של אף אחד,

חיים כהן:

ואם הוא ממשלתי במוריה עכשיו,

יוחנן וייצמן:

תראי מה המדינה עושה, תראי,

חיים כהן:

לשימור,

לורה ורטון:

אני הסכמתי קודם,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה המרחק של זה מהחומות?

לורה ורטון:

מה שהממשלה,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה המרחק של הגועל נפש הזה מהחומות?

לורה ורטון:

מהתחלה מ – א' עד ת', מסכימה. אבל אני רק לא מסכימה בחלק השני, שבאיזה אדם שרוצה להתעשר, על חשבון, נכס עירוני,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים את המלצת המחלקה, מוסיפים סעיף 1, הוועדה מבקשת לשוב ולדון, גם לאחר סיור.

לורה ורטון:

ולעצור כן,

איציק שוויקי:

לא, איזה סיור?

יוחנן וייצמן:

לא לעצור, לא לעצור, לא, עכשיו זה, המלצת המחלקה מקובלת עלינו.

שרון דינור:

מגורים ותיירות,

איציק שוויקי:

איזה תיירות? רק,

עו"ד דני ליבמן:

אבל תיירות השאלה אם זה יהיה מלונאות.

שרון דינור:

זה מה שכתוב פה,

יוחנן וייצמן:

את כותבת את התוספת?

איציק שוויקי:

אבל יש תב"ע מאושרת,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מבקשת לשוב ולדון,

איציק שוויקי:

לא לדון ולדון, מקבלת את ה - ,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מאשרת את התוכנית בתנאים כדלהלן, בדיוק כמו שהמלצה הכול בסדר. סעיף 5,

לורה ורטון:

את המלצות המחלקה, לא את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

סעיף, את המלצות המחלקה,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

עכשיו סעיף, אחרי סעיף 6, לפני הוראות התוכנית, תוסיפי שאנחנו מבקשים, הוועדה המקומית לא לדון לפני סיור שלנו, ש - ,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לפני הוראות התוכנית, זה המקום, נכון? יש מקום אחר?

איציק שוויקי:

למה,

שרון דינור:

אני חושבת ש - ,

דוד היימן:

הוועדה,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מבקשת שלא לדון בתוכנית, טרם סיור של הוועדה, אני הייתי מציע גם שהוועדה המקומית תבוא איתנו ביחד, בוא נעזור. טוב,

איציק שוויקי:

אתה הולך כבר?

יוחנן וייצמן:

כן. סיימנו.

איציק שוויקי:

מה עם הרשימות? שבוע הבא?

יוחנן וייצמן:

שבוע הבא, כן.

דובר לא מזוהה:

רפאל.

יוחנן וייצמן:

רפאל, תנתק.

ציפי רון:

רגע, לא דנים ב - ?

יוחנן וייצמן:

לא, אין לי זמן.

איציק שוויקי:

עוד שבועיים,

יוחנן וייצמן:

מה? אני רוצה,

דוד היימן:

ייערך סיור.

יוחנן וייצמן:

אז אני בא אליך לחדר, שלום.

שרון דינור:

סיור משותף עם הוועדה המקומית?

יוחנן וייצמן:

עם הוועדה המקומית כן,

דוד היימן:

סיור, לא, שיהיה סיור בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

יהיה סיור בכל מקרה,

דוד היימן:

הוועדה ממליצה לצרף את הוועדה המקומית,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

לזמן גם את חברי הוועדה המקומית,

לורה ורטון:

זה יהיה לא על,

יוחנן וייצמן:

בסדר, חיים, לא רוצה, שב עם חיים.

דוד היימן:

גברת שרון, לא זה מה שהוא אמר, הוא רוצה,

לורה ורטון:

זה כל המדינה.

דוד היימן:

שגם הוועדה המקומית תצטרף.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, תנסחי איך שבא לך.

לורה ורטון:

זה (לא ברור) לפחות התארגנו, זה כל היתר, זה העוזרת שלי.

סיום הדיון

